

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ



دانشکده کشاورزی

گروه آگرو اکولوژی

مطالعه مدیریت تلفیقی لوبیا چشم بلبلی و علف هرز در تلقیح مضاعف

ریزوبیوم و تیوباسیلوس در سطوح مختلف کود نیتروژن

ملیکا نورمحمدی

اساتید راهنما:

دکتر حمید عباس دخت

دکتر حمیدرضا اصغری

اساتید مشاور:

دکتر احمد غلامی

دکتر حسن مکاریان

شهریور ۱۳۹۳

دانشگاه شاهرود

دانشکده: کشاورزی

گروه: زراعت

پایان نامه کارشناسی ارشد خانم ملیکا نورمحمدی

تحت عنوان: مطالعه مدیریت تلفیقی لوبیا چشم بلبلی و علف هرز در تلقیح مضاعف ریزوبیوم و تیوباسیلوس در سطوح مختلف کود نیتروژن

در تاریخ ۱۳۹۳/۶/۳۰ توسط کمیته تخصصی زیر جهت اخذ مدرک کارشناسی ارشد مورد ارزیابی و با درجه عالی مورد پذیرش قرار گرفت.

امضاء	اساتید مشاور	امضاء	اساتید راهنما
	نام و نام خانوادگی: آقای دکتر مکاریان		نام و نام خانوادگی: آقای دکتر عباس دخت
	نام و نام خانوادگی: آقای دکتر غلامی		نام و نام خانوادگی: آقای دکتر اصغری

امضاء	نماینده تحصیلات تکمیلی	امضاء	اساتید داور
	نام و نام خانوادگی: آقای دکتر حیدری		نام و نام خانوادگی: آقای دکتر شاهسونی
			نام و نام خانوادگی: آقای دکتر قرنچیک

تقدیم

ماحصل آموخته‌هایم را تقدیم می‌کنم به آنان که مرا آسمانی‌شان آرام، بخش آلام زمینی ام است

به استوارترین تکیه‌گاهم، دستان پر مهر پدرم

به سبزترین نگاه زندگیم، چشمان سبز مادرم

که هرچه آموختم در کتب عشق شما آموختم و هرچه بگوختم قطره‌ای از دریای بی‌کران مهربانیان را سپاس توانم بگویم.

امروز، سستی ام به امید شاست و فردا کلید بلخ به شتم رضای شما

راه آوردی کران سنگ ترا از این ارزان نداشتم تا به خاک پایتان نثار کنم، باشد که حاصل تلاشم نسیم کونند، غبار خشکیان را

بزوداید.

بوسه بر دستان پر مهرتان

پاسکزاری

حمد و ستایش خداوندی راست که برایش آغازی نیست، پروردگاری که تقایش را پلانی نباشد و آخرین سرانجامی که پلیمان دهنده ای برای سرانجامش نیست و شکر و پاس بنام آن کرامت بی انتها و عزت نفس بی متسی که اندیشه ره سپردن در مسیر ارتقاء علم و ایمان و معرفت راه انسان ارزانی داشت و به لطف و بنده نوازی، خلق را از باده کمرای به سرحد هدایت رسانید.

تحت سنوار است نهایت پاس قلبی خود را تقدیم حضور اساتید راهنمای کرامیم جناب آقای دکتر حمید عباس دخت و جناب آقای دکتر حمید رضا اصغری گردانم که زحمات بی شائبه ای متحمل گشته و در تمامی این مدت ببارد باری مرار راهنمای فرمودند و بی شک انجام مراحل مختلف این پلیمان نامه بدون حمایت و پشتیبانی ایشان امکان پذیر نبود. از اساتید مشاور محترم جناب آقای دکتر حسن مکاریان و جناب آقای احمد غلامی به دلیل مشاوره های بی منت و راهنمایی های ارزشمندشان ممنون و پاسکزارم.

از ماد عزیز و پدر بزرگوار و برادر مهربانم، که در طول مدت تحصیل صبورانه و مهربانانه یاری ام نمودند و سختی راه را بر من هموار ساختند

بی نهایت قدردانی می نمایم. از بهی و مساعدت دوستان عزیز مخصوصاً خانم ها مهندس زهرا کیانی نژاد، مهندس لیلا جوادى شکر کرده و

برای تمامی این عزیزان سلامتی و توفیق در مسیر زندگی را از خداوند بلند مرتبه مسئلت دارم.

ملیکانور محمدی

شهریور ۹۳

تعهد نامه

اینجانب **ملیکا نورمحمدی** دانشجوی دوره کارشناسی ارشد رشته زراعت دانشکده کشاورزی دانشگاه شاهرود نویسنده پایان نامه مطالعه مدیریت تلفیقی لوبیا چشم بلبلی و علف هرز در تلقیح مضاعف ریزوبیوم و تیوباسیلوس در سطوح مختلف کود نیتروژن تحت راهنمایی دکتر حمید عباس دخت و جناب آقای حمیدرضا اصغری متعهد می شوم .

تحقیقات در این پایان نامه توسط اینجانب انجام شده است و از صحت و اصالت برخوردار است.

- در استفاده از نتایج پژوهش های محققان دیگر به مرجع مورد استفاده استناد شده است.
- مطالب مندرج در پایان نامه تاکنون توسط خود یا فرد دیگری برای دریافت هیچ نوع مدرک یا امتیازی در هیچ جا ارائه نشده است.
- کلیه حقوق معنوی این اثر متعلق به دانشگاه شاهرود می باشد و مقالات مستخرج با نام «دانشگاه شاهرود» و یا «Shahrood University» به چاپ خواهد رسید.
- حقوق معنوی تمام افرادی که در به دست آمدن نتایج اصلی پایان نامه تأثیرگذار بوده اند در مقالات مستخرج از پایان نامه رعایت می گردد.
- در کلیه مراحل انجام این پایان نامه، در مواردی که از موجود زنده (با بافتهای آنها) استفاده شده است ضوابط و اصول اخلاقی رعایت شده است.
- در کلیه مراحل انجام این پایان نامه، در مواردی که به حوزه اطلاعات شخصی افراد دسترسی یافته یا استفاده شده است اصل رازداری، ضوابط و اصول اخلاق انسانی رعایت شده است.

تاریخ

امضای دانشجو

مالکیت نتایج و حق نشر

- کلیه حقوق معنوی این اثر و محصولات آن (مقالات مستخرج، کتاب، برنامه های رایانه ای، نرم افزار-ها و تجهیزات ساخته شده است) متعلق به دانشگاه شاهرود می باشد. این مطلب باید به نحو مقتضی در تولیدات علمی مربوطه ذکر شود.
- استفاده از اطلاعات و نتایج موجود در پایان نامه بدون ذکر مرجع مجاز نمی باشد.

چکیده

به منظور بررسی تاثیر کاربرد باکتری ریزوبیوم، تیوباسیلوس و سطوح مختلف کود نیتروژن بر صفات کمی و کیفی لوبیا چشم بلبلی، آزمایشی در سال زراعی ۹۲-۱۳۹۱ در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی شاهرود واقع در بسطام بصورت فاکتوریل و در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار اجرا شد. فاکتورهای آزمایش شامل کاربرد ریزوبیوم و تیوباسیلوس (تلقیح و عدم تلقیح)، چهار سطح کود نیتروژن (۰-۷۰-۱۴۰-۲۱۰ کیلوگرم هکتار) در شرایط حضور و عدم حضور علف‌های هرز بود. این آزمایش نشان داد اثر متقابل سه گانه نیتروژن، کاربرد ریزوبیوم و تیوباسیلوس بر عملکرد دانه، عملکرد بیولوژیک، وزن ۱۰۰ دانه، تعداد برگ، تعداد دانه در بوته، کلروفیل a، کلروفیل b، کارتنوئید و آب نسبی در شرایط وجین و بر عملکرد دانه، عملکرد بیولوژیک، تعداد غلاف، وزن ۱۰۰ دانه، تعداد برگ، تعداد دانه در بوته، کلروفیل a، کارتنوئید و آب نسبی در شرایط غیر وجین معنی‌دار بود. بیشترین میزان عملکرد دانه در شرایط وجین تیمار کاربرد کود نیتروژن ۲۱۰ کیلوگرم و تلقیح ریزوبیوم و تیوباسیلوس به میزان ۷۶۳/۳۷۵ کیلوگرم در هکتار و ۱۷/۵ درصد افزایش نسبت به تیمار شاهد داشت، کمترین عملکرد دانه مربوط به تیمار عدم کاربرد کود نیتروژن و عدم تلقیح ریزوبیوم و تیوباسیلوس به میزان ۱۹۰/۶۴۲ کیلوگرم در هکتار بدست آمد. بیشترین عملکرد دانه در شرایط عدم وجین تیمار کاربرد کود نیتروژن به میزان ۲۱۰ کیلوگرم در هکتار و تلقیح ریزوبیوم و تیوباسیلوس عملکرد دانه ۵۰۰ کیلوگرم در هکتار بدست آمد و ۲۴/۸۹ درصد افزایش نسبت به تیمار شاهد داشت. کمترین عملکرد دانه مربوط به تیمار عدم کاربرد کود نیتروژن و عدم تلقیح ریزوبیوم و تیوباسیلوس به میزان ۱۶۰/۵۵۸ کیلوگرم در هکتار بود. بیشترین میزان عملکرد بیولوژیک در شرایط وجین تیمار کاربرد کود نیتروژن به میزان ۲۱۰ کیلوگرم در هکتار و تلقیح ریزوبیوم و تیوباسیلوس ۱۷۸۹/۳۴۴ کیلوگرم در هکتار بدست آمد که نسبت به تیمار شاهد ۶۳ درصد افزایش نشان داد. کمترین عملکرد بیولوژیک مربوط به تیمار عدم کاربرد کود

نیتروژن و عدم تلقیح ریزوبیوم و تیوباسیلوس به میزان ۷۸۰/۶۳۴ کیلوگرم در هکتار بدست آمد. بیشترین میزان عملکرد بیولوژیک در شرایط عدم وجین تیمار عدم کاربرد کود نیتروژن و تلقیح ریزوبیوم و عدم تلقیح تیوباسیلوس به میزان ۱۲۳۰/۶۲۵ کیلوگرم در هکتار و نسبت به تیمار شاهد ۲۲/۵ درصد افزایش مشاهده شد. کمترین عملکرد بیولوژیک مربوط به تیمار عدم کاربرد کود نیتروژن و عدم تلقیح ریزوبیوم و تیوباسیلوس به میزان ۷۵۰/۸۵ کیلوگرم در هکتار بدست آمد.

کلمات کلیدی: لوبیا چشم بلبلی، ریزوبیوم، تیوباسیلوس، کود اوره، علف هرز.

مقالات نگاشته و ارائه شده بر اساس این پایان نامه:

- ۱- مطالعه مدیریت تلفیقی تلقیح مضاعف ریزوبیوم و تیوباسیلوس در سطوح مختلف کود نیتروژن بر عملکرد دانه لوبیا چشم بلبلی، اولین همایش ملی مهندسی و مدیریت کشاورزی، محیط زیست و منابع طبیعی پایدار، دانشگاه شهید مفتح همدان، اسفند ۱۳۹۲.
- ۲- مطالعه مدیریت تلفیقی تلقیح مضاعف ریزوبیوم و تیوباسیلوس در سطوح مختلف کود نیتروژن بر عملکرد بیولوژیک لوبیا چشم بلبلی، اولین همایش ملی مهندسی و مدیریت کشاورزی، محیط زیست و منابع طبیعی پایدار، دانشگاه شهید مفتح همدان، اسفند ۱۳۹۲.
- ۳- مطالعه اثر تلقیح مضاعف ریزوبیوم و تیوباسیلوس در سطوح مختلف کود نیتروژن بر محتوای آب نسبی برگ گیاه زراعی لوبیا چشم بلبلی، همایش مباحث نوین کشاورزی، شهر قدس، بهمن ۱۳۹۲.
- ۴- مطالعه اثر تلقیح مضاعف ریزوبیوم و تیوباسیلوس در سطوح مختلف کود نیتروژن بر کلروفیل برگ گیاه زراعی لوبیا چشم بلبلی، همایش مباحث نوین کشاورزی، شهر قدس، بهمن ۱۳۹۲.

فهرست مطالب

۱	فصل اول: مقدمه
۲	۱-۱ منشأ گیاه‌شناسی و اهمیت لوبیا
۳	۲-۱ سازگاری
۴	۳-۱ سطح زیر کشت
۴	۴-۱ ارزش غذایی
۵	۵-۱ مراحل رشد و نمو
۶	۶-۱ عملیات زراعی
۶	۱-۶-۱ کاشت
۶	۲-۶-۱ داشت
۷	۳-۶-۱ برداشت
۸	۷-۱ نیازهای اکولوژیکی
۸	۱-۷-۱ حرارت
۸	۲-۷-۱ خاک
۸	۸-۱ کودهای بیولوژیک

۹	۱-۸-۱ باکتری ریزوبیوم
۱۲	۲-۸-۱ باکتری تیوباسیلوس
۱۴	۹-۱ کود نیتروژن
۱۷	۱۰-۱ علف هرز
۲۱	فصل دوم: بررسی منابع
۲۲	۱-۲ تاثیر ریزوبیوم، تیوباسیلوس و کود نیتروژن بر ارتفاع بوته
۲۲	۲-۲ تاثیر ریزوبیوم، تیوباسیلوس و کود نیتروژن بر کلروفیل
۲۴	۳-۲ تاثیر ریزوبیوم، تیوباسیلوس و کود نیتروژن بر محتوای آب نسبی
۲۴	۴-۲ تاثیر ریزوبیوم، تیوباسیلوس و کود نیتروژن بر عملکرد لوبیا
۲۷	۵-۲ تاثیر ریزوبیوم، تیوباسیلوس و کود نیتروژن بر اجزای عملکرد
۲۷	۶-۲ تاثیر ریزوبیوم، تیوباسیلوس و کود نیتروژن بر وزن صد دانه
۲۷	۷-۲ تاثیر ریزوبیوم، تیوباسیلوس و کود نیتروژن و علف هرز بر تعداد غلاف
۲۸	۸-۲ تاثیر ریزوبیوم، تیوباسیلوس و کود نیتروژن بر تعداد دانه
۳۱	فصل سوم: مواد و روش ها
۳۲	۱-۳ زمان و موقعیت محل اجرای آزمایش

۳۲	۲-۲ ویژگی‌های آب و هوایی
۳۳	۳-۳ خصوصیات خاک مورد آزمایش
۳۴	۴-۳ مشخصات طرح آزمایشی و تیمارهای آزمایش
۳۴	۵-۳ عملیات اجرایی
۳۴	۱-۵-۳ آماده سازی زمین
۳۵	۵-۲-۳ کاشت
۳۵	۳-۶ داشت
۳۵	۳-۶-۱ علف هرز
۳۵	۳-۶-۲ آبیاری
۳۶	۷-۳ برداشت
۳۶	۳-۷-۱ نمونه برداری
۳۶	۳-۸ محاسبات
۳۶	۳-۸-۱ اندازه گیری کلروفیل برگ
۳۷	۳-۸-۲ ارزیابی صفات فیزیولوژیک
۳۷	۳-۸-۳ اندازه گیری آب نسبی برگ

۳۸	۳-۸-۴ عملکرد بیولوژیک
۳۸	۳-۸-۵ عملکرد دانه
۳۸	۳-۹ تجزیه و تحلیل آماری
۳۹	فصل چهارم: نتایج و بحث
۴۰	۴-۱ وزن خشک برگ
۴۲	۴-۲ وزن خشک غلاف
۴۵	۴-۳ ارتفاع بوته
۴۷	۴-۴ تعداد برگ
۴۹	۴-۵ تعداد غلاف
۵۳	۴-۶ تعداد دانه
۵۵	۴-۷ وزن صد دانه
۵۹	۴-۸ عملکرد دانه
۶۱	۴-۹ عملکرد بیولوژیک
۶۴	۴-۱۰ کلروفیل a
۶۸	۴-۱۱ کلروفیل b
۷۱	۴-۱۲ کارتنوئید

۷۴	۱۳-۴ محتوای آب نسبی
۷۶	۱۴-۴ علف هرز
۷۹	نتیجه گیری
۸۰	پیشنهادات
۸۱	جداول و پیوست
۸۷	منابع

فصل ۱

مقدمه

۱-۱ منشأ گیاه‌شناسی و اهمیت لوبیا

حبوبات دانه های خشک خوراکی هستند که به خانواده بقولات تعلق دارند و دومین منبع مهم غذایی بشر پس از غلات محسوب می‌گردد. بذور رسیده و خشک این گیاهان دارای ارزش غذایی زیادی بوده و به لحاظ قابلیت نگهداری مواد غذایی از منابع غذایی مهم سرشار از پروتئین به شمار می‌روند (خوفی و انویه تکیه، ۱۳۸۸). این گیاهان متعلق به خانواده فاباسه^۱ می‌باشند (پارسا و باقری، ۱۳۸۷). لوبیا چشم بلبلی گیاهی علفی، یکساله و روز کوتاه بوده، در عرض جغرافیایی ۳۵ درجه شمالی و ۳۰ درجه جنوبی کشت می‌شود. این گیاه دارای ۱۸-۳۲٪ پروتئین، ۶۲٪ قند قابل حل و ۲/۳٪ مواد معدنی است، از این رو گوشت مردم فقیر محسوب می‌شود. از نظر گیاه‌شناسی برگ‌های مرکب بطول ۱۵ سانتی متر، برگچه‌های نازک، بیضوی نوک تیز و دارای بریدگی است. گل‌های آن سفید یا ارغوانی و خود گشن، میوه آن نیام می‌باشد. در هر نیام تقریباً ۱۶ عدد بذر وجود دارد. لوبیا چشم بلبلی بعنوان یک محصول حاشیه‌ای در زمین‌های کم بازده بخصوص در زراعت‌های دیم کاشته می‌شود. نظر محققان این است که میزان محصول لوبیا چشم بلبلی با تلقیح ریزوبیوم و کودهای شیمیایی افزایش می‌یابد. براساس آمار انتشار یافته، متوسط عملکرد لوبیا در جهان پایین و حدود ۶۰۰ کیلوگرم در هکتار است. یکی از دلایل پایین بودن عملکرد آن عدم مدیریت صحیح زراعی به ویژه استفاده نامناسب و ناکارآمد کودهای نیتروژن‌دار در خاک‌های مناطق مورد کشت (در آمریکا و آفریقا حدود ۵۰۵ کیلوگرم در هکتار) گزارش شده است (هانگریا، ۲۰۰۰). در حال حاضر بخش زیادی از تولید محصولات کشاورزی از طریق مصرف کودهای شیمیایی (خصوصاً نیتروژن) صورت می‌گیرد که متأسفانه اثرات سوئی بر خاک، محیط زیست و آب‌های زیر زمینی داشته و سبب افزایش هزینه و ناپایداری تولید می‌گردد.

¹-fabaceae

مطالعه و بررسی توان تثبیت بیولوژیکی نیتروژن توسط پروکاریوت‌ها از جمله باکتری‌های ریزوبیوم موجود در خاک مدتی است که مورد توجه دانشمندان قرار گرفته است. مطالعات انجام شده نشان داده که پروتئین گیاه به سرعت در میوه‌ها به خصوص در بذرها جمع می‌شود. در فاصله ۵۲ تا ۶۰ روزگی گیاه روزانه ۱۷ میلی‌گرم به ذخیره پروتئین گیاه افزوده می‌شود. تجمع پروتئین در بذرها در نتیجه انتقال از برگ‌هاست زیرا ظرفیت فتوسنتزی غلاف پایین است (کوچکی و بنایان اول، ۱۳۷۲). پروتئین موجود در دانه‌های حبوبات ۲ تا ۳ برابر غلاف و ۱۰ تا ۲۰ برابر بیشتر از گیاهان غده‌ای است. شناخت دقیق فرآیندهای فیزیولوژیکی کنترل کننده عملکرد و استفاده بهینه از آن‌ها در زراعت سبب افزایش عملکرد بالقوه گیاهان زراعی می‌شود، شناخت و بررسی شاخص‌های فیزیولوژیک رشد در تجزیه و تحلیل عوامل موثر بر عملکرد و اجزای عملکرد آن از اهمیت زیادی برخوردار است و ثبات آن تعیین کننده مقدار ماده خشک تولیدی است که به نوبه خود معیاری از اجزای عملکرد می‌باشد.

۲-۱ سازگاری

مناسب‌ترین دمای اولیه خاک برای نمو دانه ۱۹ درجه سانتی‌گراد است و چنانچه دمای خاک کمتر شود، بذر خوب و سریع جوانه نخواهد زد. حداقل دمای هوا برای جوانه‌زنی ۱۲ تا ۱۵ درجه سانتی‌گراد و در دمای بین ۲۷ تا ۳۵ درجه سانتی‌گراد بهترین شرایط رشد و نمو را خواهد داشت. این گیاه به سرما حساس است و در یخبندان از بین می‌رود. لوبیا چشم بلبلی به خشکی هوا مقاوم است ولی خشکی خاک بر تولید محصول آن تأثیر نامطلوب می‌گذارد. اسیدیته (pH) مناسب برای این گیاه ۷-۶/۵ می‌باشد ولی خاک‌های اسیدی (۵/۵-۵) را تحمل و در برخی موارد به عنوان اصلاح کننده‌ی خاک‌های اسیدی کشت می‌شود. خاک‌های شنی-رسی با زهکشی مناسب بهترین شرایط خاکی برای این گیاه می‌باشد (مجنون حسینی، ۱۳۸۷).

۱-۳ سطح زیر کشت

یکی از سیاست‌های کلیدی دولت دستیابی به امنیت غذایی در تولید محصولات کشاورزی می‌باشد. سلامت و ارزش غذایی محصولات کشاورزی و توجه به ترجیح غذایی مصرف کنندگان، با توجه به تعریف جدید امنیت غذایی اهمیت فراوان دارد و تنها تأمین انرژی و سیر شدن جمعیت کشور مدنظر نمی‌باشد. بر اساس برآورد انجام شده از سرانه پروتئین و انرژی گیاهی در طول دوره برنامه چهارم، حبوبات نقش ویژه‌ای در تأمین این منابع خواهند داشت. به همین دلیل افزایش تولید حبوبات در برنامه مورد توجه قرار گرفته است، به نحوی که مقرر گردید میزان تولید حبوبات از ۶۴۷ هزار تن در سال ۱۳۸۳ به ۷۲۹ هزار تن در سال ۱۳۸۸ افزایش یابد. مصرف سرانه حبوبات در سال‌های برنامه چهارم یعنی ۱۳۸۴ تا ۱۳۸۸ به ترتیب ۷/۱ - ۷/۳ - ۷/۵ - ۷/۶ - ۷/۸ کیلوگرم در سال برآورد شده است. در سال زراعی ۱۳۸۴ - ۱۳۸۳ ، ۱۰۶۰۲ هکتار لوبیای آبی و ۵۲۵۲ هکتار لوبیای دیم کشت گردیده است. بدین ترتیب میزان تولید لوبیا در یک بازه زمانی ۱۲ ساله از ۵۹/۷۶۱ تن در سال زراعی ۱۳۶۲-۱۳۶۱ به ۲۱۶۱۳۱ تن در سال زراعی ۱۳۸۴ - ۱۳۸۳ افزایش یافته است (قربانی و همکاران، ۱۳۸۹).

۱-۴ ارزش غذایی دانه

پروتئین موجود در دانه حبوبات ۲ تا ۳ برابر غلات و ۱۰ تا ۲۰ برابر بیشتر از برخی گیاهان غده‌ای است. نسبت نشاسته به پروتئین در حبوبات ۳ به ۱، در غلات ۶ به ۱، در گیاهان غده‌ای ۱۵ به ۱ می‌باشد. البته پروتئین حبوبات از نظر اسیدهای آمینه گوگرد نظیر متیونین و سیتئوسین فقیر می‌باشد. میزان عناصر معدنی نظیر کلسیم، آهن، منیزیم، روی، پتاسیم و فسفر نیز در دانه‌های حبوبات بالا است، هرچند حضور برخی ترکیبات قندی تغذیه‌ای قابلیت دسترسی آن‌ها را کاهش می‌دهد. همچنین حبوبات منبع خوبی از ویتامین‌های خانواده B نظیر تیامین، اسید فولیک و پانتوتنیک به شمار می‌آیند، در حالی که از

نظر ویتامین A و C فقیر می‌باشند. ۱۰۰ گرم دانه پخته لوبیا چشم بلبلی دارای ۱۱۶ کیلوکالری انرژی، ۱ گرم چربی، ۸ گرم پروتئین، ۲۱ گرم کربوهیدرات، ۶ گرم فیبر رژیمی، ۴ میلی‌گرم سدیم و ۲/۵۱ میلی‌گرم آهن می‌باشد (بقایی و حبیبی، ۱۳۸۷). برخلاف غلات که غنی از پروتئین‌های ذخیره‌ای، پرولامین و گلوتلین است، حبوبات از نظر گلوبولین‌ها و آلبومین‌ها غنی هستند که این امر مبنای کیفیت غذایی بهتر آنها می‌باشد (کوچکی و سرمدنیا، ۱۳۸۴). لگوم‌ها دارای دامنه وسیعی از ترکیبات ضد تغذیه‌ای، چون بازدارنده‌های تریپسین‌ها، کلتین‌ها، سیانوژن‌ها، ساپونین‌ها و آلرژن‌ها هستند. مقادیر این ترکیبات ضد تغذیه‌ای در گونه‌ها و واریته‌های مختلف متغیر است، اما بطور کلی لگوم‌ها مواد ضد تغذیه‌ای بیشتری نسبت به غلات دارند. مواد ضد تغذیه‌ای لگوم‌ها، عامل مقاومت گیاهان در برابر هجوم حشرات یا عوامل بیماری‌زا در مزارع یا انبارها به شمار می‌آیند. برای مثال مقاومت لوبیا چشم بلبلی در برابر عوامل بیماری‌زا به حضور مولوتریپسین و لکتین نسبت داده شده است. ترکیبات غذایی دانه لوبیا چشم بلبلی و لوبیای معمولی مشابه است، اما لوبیا چشم بلبلی اسید فولیک بیشتر و عوامل نفخ کمتری دارد (مجنون حسینی، ۱۳۸۷). متخصصین تغذیه معتقدند که لوبیا غذای نسبتاً کاملی است و تنها مصرف یک فنجان لوبیای خشک، بیش از ۵۰ درصد حداقل نیاز روزانه اسید فولیک، ۳۰ - ۲۰ درصد نیاز آهن، ۲۵ درصد از نیاز منیزیم و مس و ۱۵ درصد از نیاز روزانه روی و پتاسیم را فراهم می‌نماید (برجی، ۱۳۸۹).

۱- ۵ مراحل رشد و نمو

فنولوژی رشد و نمو در حبوبات به چهار مرحله جوانه زنی، رشد رویشی، گلدهی و غلاف دهی تقسیم می‌شود. جوانه‌زنی مناسب، نیاز اولیه برای استقرار گیاه است. رشد رویشی شامل شاخه‌دهی و توسعه تاج (Canopy) گیاه است. گل‌دهی در غالب حبوبات یک فرآیند پیوسته است که تا مرحله نمو غلاف ادامه می‌یابد. رسیدگی نیز معمولاً با پیر شدن برگ‌ها توأم است. مدت زمان هر یک از مراحل فنولوژی بسته به رقم، فتوپریود، دما و آب قابل دسترس متغیر می‌باشد (پارسا و باقری، ۱۳۸۷).

۱-۶ عملیات زراعی

۱-۶-۱ کاشت

در مناطقی از ایران که گرمای تابستان به بالاتر از ۳۵ درجه سانتی گراد می‌رسد، لوبیای معمولی در اولین فرصت ممکن باید کشت شود تا گرمای تابستان به رشد رویشی، زایشی و عملکرد آسیمی نرساند. در این مناطق اواخر فروردین برای کشت مناسب است. لوبیای چشم بلبلی و ماش مقاومت بهتری به گرما دارند. تاریخ کاشت این محصولات را باید به نحوی انتخاب کرد که گلدهی آن‌ها در نیمه دوم مرداد، پس از کاهش نسبی دمای حداکثر صورت پذیرد و رسیدن دانه‌ها در اواخر مهر تا اوایل آبان کامل گردد. با کاشت لوبیا چشم بلبلی و ماش در نیمه دوم خرداد، این شرایط حاصل می‌شود. عمق کاشت، عامل مهمی در سبز کردن و استقرار محصول به ویژه در شرایط گرم و خشک به شمار می‌آید. کاشت حبوبات بذر درشت در عمق بیشتر از ۷/۵ سانتی‌متر بویژه در خاک‌های شنی قابل توصیه است. در خاک‌های بافت ریز در شرایط وجود رطوبت عمق کاشت ۵ سانتی‌متر مناسب‌تر است. برای حبوبات بذر ریز عمق کاشت ۲/۵ تا ۴ سانتی‌متر در شرایط وجود رطوبت، کافی می‌باشد. مقدار بذر مطلوب عامل کلیدی برای رسیدن به عملکرد بالقوه حبوبات است. این عامل بسته به نوع عملیات زراعی، تیپ رشدی، نوع خاک و غیره تغییر می‌کند. با توجه به اینکه پوشش گیاهی ضعیف معمولاً سبب کاهش عملکرد می‌شود. جمعیت گیاهی فقط تعداد گیاه در واحد سطح نیست، بلکه باید به هندسه کاشت نیز توجه شود. توزیع یکنواخت گیاهان روی زمین به مصرف موثر عناصر غذایی، رطوبت خاک و نور کمک می‌کند و همچنین ممکن است علف‌های هرز را تحت فشار بیشتری قرار دهد که به عملکرد بیشتر گیاه اصلی منجر خواهد شد (پارسا و باقری، ۱۳۸۷).

۱-۶-۲ داشت

بدور برای جوانه‌زنی نیاز به رطوبتی مشخص دارند. در نواحی گرمسیری، لوبیا بصورت دیم و در فصل باران کشت می‌شود. کشت دیم لوبیا در ایران به دلیل عدم پراکنش مناسب بارندگی حتی در مناطقی که بارندگی به میزان کافی وجود دارد، با خطراتی همراه است. مقدار آب مورد نیاز گیاه و تعداد دفعات آبیاری به جنس زمین و آب و هوای منطقه کشت بستگی دارد.

مرحله حساس لوبیا به تنش خشکی از ابتدای گلدهی تا مرحله تشکیل غلاف‌ها می‌باشد. کمبود آب در این دوره و خصوصاً در زمان غلاف بندی خسارت زیادی به لوبیا وارد می‌کند. آخرین آبیاری باید طوری تعیین گردد که ۲۵٪ غلاف‌ها تشکیل شده باشد (پارسا و باقری، ۱۳۸۷).

به دلیل شاخ و برگ و قدرت رویشی زیاد لوبیا چشم بلبلی، تنک کردن بوته‌ها ضروری است. از این طریق فضای کافی جهت استفاده کامل سایر بوته‌ها از نور آفتاب، مواد غذایی و رطوبت خاک فراهم می‌آید. معمولاً موقع کاشت، فاصله بدور را از یکدیگر ۵-۶ سانتی‌متر در نظر می‌گیرند و وقتی بوته‌ها به مرحله ۳-۴ برگی رسیدند تنک می‌کنند تا فاصله بوته‌ها از یکدیگر به ۱۲-۱۰ سانتی‌متر برسد و بتوان محصول خوبی برداشت نمود. در بعضی ارقام لوبیا چشم بلبلی به علت داشتن شاخ و برگ فراوان و سنگینی زیاد تعدادی از بوته‌ها به طرف زمین متمایل شده و با بوته‌های ردیف‌های کناری مخلوط می‌شوند (مجنون حسینی، ۱۳۷۲).

۱-۶-۳ برداشت

دوره کامل رشد لوبیا در ارقام مختلف آن‌ها متفاوت است. بطور متوسط در انواع مختلف لوبیا از کاشت تا رسیدن کامل حدود ۹۰ تا ۱۲۰ روز طول می‌کشد. زمان رسیدن محصول موقعی است که ساقه‌ها و

غلاف‌ها کاملاً زرد و خشک شده باشند. بعضی ارقام لوبیا دارای خاصیت ریزش هستند و باید قبل از شروع ریزش نسبت به برداشت آن‌ها اقدام شود (پارسا و باقری، ۱۳۸۷).

۱-۷ نیازهای اکولوژیکی لوبیا چشم بلبلی

۱-۷-۱ حرارت

لوبیا چشم بلبلی، گیاهی نسبتاً مقاوم به خشکی می‌باشد. در فصول گرم با درجه حرارت بین ۲۵ تا ۳۵ درجه سانتی‌گراد رشد می‌کند (فابیونمی و همکاران، ۲۰۱۲). این گیاه در دماهای بالا و خشکی در مقایسه با دیگر گونه‌ها، سازگاری بهتری دارد (پاک مهر و همکاران، ۱۳۹۰).

۱-۷-۲ خاک

لوبیا چشم بلبلی با طیف گسترده‌ای از خاک‌های شنی تا سنگین سازگاری دارد (فابیونمی و همکاران، ۲۰۱۲). بهترین رشد این گیاه در خاک‌های اسیدی ضعیف تا قلیایی ضعیف ($\text{pH}=۸/۳-۵.۵$) رخ می‌دهد (پاک مهر و همکاران، ۱۳۹۰).

۱-۸ کودهای بیولوژیک

محدودیت اراضی مستعد و قابل کشت همراه با افزایش تقاضا برای مواد غذایی، محققین بخش کشاورزی را با چالش بزرگی روبرو نموده است. به همین جهت، در شرایطی که عملاً توسعه اراضی کشور مقدور نیست، بیشتر نگاه‌ها به افزایش عملکرد در واحد سطح معطوف شده است. از مؤلفه‌های اساسی افزایش عملکرد محصولات، مصرف بیشتر نهاده‌ها به ویژه کودهای شیمیایی است (قربانی، ۱۳۸۶). در گذشته از کودهای شیمیایی برای به حداکثر رساندن میزان محصول استفاده می‌شد (اومار و همکاران، ۲۰۱۲). از سال ۱۹۸۰، دانشمندان کشاورزی جهان پی به محدودیت استفاده از کودهای شیمیایی بردند و پژوهش‌هایی به منظور بهبود راندمان با استفاده از کودهای شیمیایی آغاز شد (اومار و همکاران، ۲۰۱۲).

در چند دهه اخیر مصرف نهاده های شیمیایی در اراضی کشاورزی سبب پدید آمدن معضلات زیست محیطی بسیار؛ از جمله آلودگی منابع آب، افت کیفیت محصولات کشاورزی و کاهش حاصلخیزی خاک گردیده است (کورامیتز و همکاران، ۲۰۱۲). آشکار شدن اثرات سوء ناشی از مصرف بی رویه کودهای شیمیایی و قیمت روبه افزایش آنها سبب مطرح شدن بحث استفاده از کودهای زیستی در کشاورزی گردید (اسدی رحمانی و همکاران، ۱۳۸۳). امروزه نسل سوم کودها به نام کودهای بیولوژیک پا به عرصه کشاورزی پایدار جهان نهاده و نور امیدی در تکمیل مسیر کشاورزی پایدار تا رسیدن به کشاورزی صنعتی تابانده است.

استفاده از کودهای زیستی جهت حفظ حاصلخیزی خاک و بهبود رشد گیاهان زراعی، افزایش تولید حبوبات، افزایش عملکرد، بهبود کیفیت محصول، تامین امنیت غذایی و پایداری تولید از راه حل های اساسی و مفید به نظر می رسد (کریمیان، ۱۳۷۷). استفاده از کودهای زیستی باعث افزایش جذب عناصر غذایی مثل فسفر، ازت و در مورد برخی عناصر ریز مغذی؛ افزایش جذب آب، تولید هورمون های گیاهی، کاهش تاثیر منفی تنش های محیطی، تاثیر مثبت بر برخی میکروارگانیسم های خاکزی و همچنین بهبود خصوصیات کیفی و کمی محصولات زراعی گردیده و از جهات مختلف مورد توجه و بررسی قرار گرفته اند (اردکانی، ۱۳۷۸؛ شیرانی راد، ۱۳۷۷ و اسمیت و همکاران، ۱۹۹۴).

۱-۸-۱ باکتری ریزوبیوم

برخی تحقیقات برتری تیمارهای تلقیح شده را نسبت به شاهد و حتی در مواردی نسبت به تیمار ۲۰۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار نشان می دهد که با توجه به کارکرد کودهای شیمیایی در زراعت حبوبات بسیار قابل توجه است. همچنین کاهش درصد خسارت برخی از آفات در مقایسه با اعمال تیمار کود

نیتروژنه در نخود و افزایش جذب دیگر عناصر غذایی مانند آهن و منگنز از خاک در لوبیا بیشتر و غنی تر در اثر تلقیح با باکتری‌های همزیست می باشد (باقری و همکاران، ۱۳۸۵). تحقیقات نشان داد مصرف کود فسفره به تنهایی اثر معنی داری بر افزایش عملکرد نداشت اما کاربرد آن با تلقیح ریزوبیوم و کود ازته تاثیر مثبتی روی عملکرد داشت (محمودی، ۱۳۸۴). گیاه زراعی لوبیا در شرایط محیطی مناسب به تلقیح با باکتری همزیست واکنش نشان می‌دهد ولی اغلب خاک‌ها فاقد باکتری‌های کارآمد هستند (رودریگز ناوارو و همکاران، ۲۰۰۰) و این مسئله لزوم استفاده از سویه‌های مناسب ریزوبیومی به ویژه در خاک‌هایی که تا به حال در آنها لوبیا کشت نشده را به اثبات می‌رساند. گزارش نتایج تلقیح گیاه لوبیا با سویه‌های ریزوبیومی و کاربرد بیش از حد نیتروژن متناقض است، با این حال استفاده از سویه‌های برتر ریزوبیومی هنوز هم کاربرد وسیعی دارد (بارون و همکاران، ۲۰۰۰). باکتری ریزوبیوم روی ریشه گیاهان خانواده لگومینوز ایجاد گره یا غده می‌کند. گیاهانی مانند یونجه، نخود، لوبیا، عدس و ماش تثبیت کننده‌های ازت به روش همزیستی هستند. ریزوبیوم به میزان قابل ملاحظه‌ای محصول را در انواع لگوم بهبود می‌بخشد. احتمال افزایش تولید دانه لوبیا چشم بلبلی با تلقیح باکتری تثبیت کننده نیتروژن وجود دارد. امروزه توجه به کودهای بیولوژیک حاوی باکتری‌های محرک رشد گیاه رو به افزایش است. این باکتری‌ها قادرند به واسطه‌ی مکانیسم‌های مختلف مانند تولید تنظیم کننده‌های رشد، ویتامین‌ها، اسیدهای آمینه، آنتی بیوتیک‌ها و سیدروفورها به طریق مستقیم و غیر مستقیم سبب افزایش رشد گیاه شوند (اصغر زاده، ۱۳۷۹). لوبیا به لحاظ نقش برجسته‌ای که همانند بسیاری از گیاهان تیره لگوم در تثبیت بیولوژیک نیتروژن دارد، در تناوب زراعی از اهمیت خاصی برخوردار است. علیرغم وجود قابلیت‌های فراوان لوبیا، اطلاعات به زراعی کافی در مورد مصرف نهاده‌ها در مزارع این محصول در دسترس نیست. با وجود این که مصرف کود یکی از مهمترین عملیات زراعی در تمام محصولات می‌باشد و دقت در مصرف کود نیتروژنه در بقولات از اهمیت خاصی برخوردار است. لوبیا در بین حبوبات از نظر سطح زیر کشت و میزان تولید در

کشور مقام اول را دارا می‌باشد (کوچکی و همکاران، ۱۳۷۲). اگر چه این محصول توان به دست آوردن مقدار زیادی از نیتروژن مورد نیاز خود بواسطه تثبیت بیولوژیکی را دارد، متأسفانه این موضوع کمتر مورد توجه کشاورزان قرار گرفته و با مصرف نامتعادل کودهای نیتروژنه که به لحاظ ایجاد مسمومیت ناشی از نیترات بر فعالیت آنزیم‌های تثبیت کننده‌ی نیتروژن اثر منفی می‌گذارند، عملکرد مناسبی نداشته و علیرغم مصرف نهاده، انرژی و نیروی کار بسیار، نتیجه‌ی قابل قبولی حاصل نمی‌گردد.

لوبیا حدود ۱۰۰ تا ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن خالص از خاک برداشت می‌کند که از این مقدار قسمت اعظم آن توسط باکتری‌های همزیست تأمین می‌شود (ارزانش، ۱۳۷۹). از این رو مقدار ۵۰ تا ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار اوره (۲۵ تا ۵۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن خالص) با توجه به نوع خاک و میزان ماده آلی و نیتروژن قابل جذب آن بعنوان کود پایه (استارتر) جهت تحریک رشد اولیه گیاه و تا زمانی که ریشه به اندازه کافی با باکتری‌های ریزوبیوم آلوده شود، لازم می‌باشد (کوچکی، ۱۳۷۲ و مجنون حسینی، ۱۳۷۶). باکتری‌های جنس ریزوبیوم تک سلولی، گرم منفی، میله‌ای راست و متحرک در خاک بوده، در حالت آزادی قادر به تثبیت نیتروژن نیستند و از بقایای موجودات مرده تغذیه می‌کنند. این باکتری‌ها قادرند ریشه حبوبات را آلوده کرده و منجر به تشکیل گرهک‌ها شوند. در گرهک‌های ریشه شکل تثبیت کننده نیتروژن باکترئید نامیده می‌شود و اغلب به شکل گریزی یا Y هستند (پرل و پول، ۲۰۰۶). امروزه در برنامه‌ریزی برای سیستم‌های کشاورزی پایدار، استفاده از همزیستی ریزوبیوم - لگومینوز ضرورتی اساسی تلقی می‌شود. برنامه‌های دقیق تناوب زراعی لگومینوزهای مناسب در گردش زراعی، پس از سال‌ها دوباره جایگزین سیستم‌های تک کشتی متکی به مصرف کود شیمیایی می‌شوند. باکتری تثبیت کننده نیتروژن در ریشه گیاهان تیره بقولات از ارزش قابل ملاحظه‌ای در افزایش دانه و بعضی از فاکتورهای کمی و کیفی برخوردار هستند. باتوجه به اینکه استقرار رابطه همزیستی بین نیامداران و سوبه‌های موثر باکتری ریزوبیوم شکل موفقیت آمیز گره و تثبیت زیستی نیتروژن وابسته به وجود تعداد کافی باکتری‌های سازگار

در محیط اطراف ریشه گیاه میزبان در خاک می‌باشد، در نواحی که نیامداران قبلا در آنجا کشت نشده‌اند یا در خاک‌هایی که بطور طبیعی فاقد این باکتری‌ها هستند یا سویه‌های مناسب و سازگار آنها وجود ندارد. تلقیح بذر قبل از کاشت روشی مناسب برای انتقال مقادیر مناسبی از باکتری‌ها در زمان و محلی مناسب برای تامین هدف تثبیت موفقیت آمیز نیتروژن می‌باشد (سودرلند و روزوال، ۱۹۸۲). نتایج آزمایشات چابوت و همکاران (۱۹۹۳) حاکی از آن است که برادی ریزوبیوم علاوه بر تثبیت نیتروژن می‌تواند بعنوان باکتری محرک رشد گیاه نیز تلقی شود و قادر به انحلال فسفات آلی و معدنی باشد.

۱-۸-۲ باکتری تیوباسیلوس

حضور جمعیت کافی از میکروارگانیسم‌های اکسید کننده گوگرد در خاک موجب تشدید اکسیداسیون گوگرد، کاهش pH خاک، افزایش حلالیت عناصر غذایی و در نتیجه افزایش رشد گیاهان را فراهم می‌کند. باکتری‌های جنس تیوباسیلوس مهمترین میکروارگانیسم‌های اکسید کننده گوگرد در خاک هستند. جمعیت این باکتری ممکن است به بیش از یک میلیون در هر گرم خاک برسد (روپلا و تاورا، ۱۹۷۳). این جنس دارای گونه‌های متعدد با توقعات اکولوژیک متفاوت است. در نتیجه این امکان وجود دارد که در هر شرایطی، لاقل تعدادی از گونه‌ها بتوانند در خاک حضور فعال داشته باشند (بشارتی و صالح راستین، ۱۳۸۰). این باکتری میله‌ای گرم منفی، هوازی و شیمیو- لیتوتروف است.

تیوباسیلوس تیوپارس اولین و تیوباسیلوس کالدوس آخرین گونه شناسایی شده هستند. گونه‌های جنس تیوباسیلوس با توجه به محدوده pH که می‌توانند در آن بهترین فعالیت را داشته باشند به دو گروه اسید دوست با pH حدود ۳ و خنثی دوست با pH حدود ۷ تفکیک می‌شوند (ویشیناک و سانتر، ۱۹۵۷). باکتری‌های تیوباسیلوس با اکسایش ترکیبات احیاکننده گوگرد انرژی لازم برای تثبیت CO_2 را کسب کرده (اکسایش کامل یک مول گوگرد عنصری حدود ۱۵۰ کیلوکالری انرژی آزاد می‌کند) و مقداری اسید

در محیط زیست خود تولید می‌کنند. این باکتری‌ها با تشدید اکسایش گوگرد در خاک‌های آهنی و قلیایی می‌توانند در کاهش pH و اصلاح خاک، تامین سولفات مورد نیاز گیاه، انحلال برخی از عناصر غذایی و افزایش قابلیت جذب آنها موثر واقع شوند (بردیا و همکاران، ۱۹۸۲؛ رزا و همکاران، ۱۹۸۹؛ روپلا و تاورا، ۱۹۷۳). در یک بررسی تلقیح خاک با باکتری‌های تیوباسیلوس میزان اکسایش گوگرد را ۱ تا ۱۱ برابر افزایش داد. همچنین در اثر کاربرد مایه تلقیح تیوباسیلوس در یک خاک آهنی عملکرد گیاه، مقدار فسفر و آهن آن و همینطور مقدار آهن و فسفر قابل جذب خاک، نسبت به شاهد بدون باکتری بطور معنی دار افزایش یافتند ولی میزان روی قابل جذب خاک تفاوتی پیدا نکرد (بشارتی، ۱۳۷۷).

تیوباسیلوس جنسی از باکتری‌های اتوتروف اسیدوفیل اکسید کننده آهن و یا گوگرد می باشد، هنگامی که محیط مناسبی برای رشد داشته باشند، انرژی مورد نیاز و غذای خود را از اکسیداسیون گوگرد و آهن بدست می آورند. این باکتری‌ها با اکسید کردن گوگرد ضمن تامین سولفات مورد نیاز گیاه، با کاهش اسیدیته خاک در اطراف ریشه‌ها باعث افزایش حلالیت عناصر ریز مغذی در خاک می شوند. افزودن گوگرد به خاک به منظور تامین نیاز گیاه به این عنصر، یا اصلاح و بهبود وضعیت تغذیه گیاه (از طریق اکسیداسیون گوگرد و آزاد شدن عناصر غذایی مثل فسفر، آهن و روی) وقتی موثر خواهد بود که میزان اکسیداسیون گوگرد در خاک قابل توجه باشد. تیوباسیلوس مهمترین اکسید کننده گوگرد در خاک بشمار می‌رود، با توجه به اینکه گوگرد در خاک و آب حل نمی‌شود و حل شدن و تبدیل آن به اسید سولفوریک نیازمند زمان طولانی است. تلقیح خاک با این باکتری، باعث افزایش سرعت اکسیداسیون گوگرد خواهد شد. نتایج تلقیح وقتی قابل توجه خواهد بود که به خاک‌های قلیایی، گوگرد و باکتری بطور توأم اضافه شود.

باکتری‌های حلال فسفات می‌توانند با سنتز هورمون‌های گیاهی موجب افزایش رشد گیاه شوند. به این ترتیب که این باکتری‌ها مراحل اولیه رشد گیاه را تحت تاثیر قرار می‌دهند و در نتیجه ریشه حجم بیشتری از خاک را اشغال می‌کند و در نهایت سطح جذب افزایش می‌یابد.

۱-۹ کود نیتروژن

نیتروژن مهمترین عنصری است که گیاه از خاک جذب می‌نماید و تثبیت بیولوژیک نیتروژن بهترین راهی است که به کمک آن خاک بطور طبیعی از این عنصر غذایی غنی می‌گردد (قربانی و همکاران، ۱۳۸۹). لوبیا قادر است قسمت عمده نیتروژن خود را از طریق رابطه همزیستی با باکتری ریزوبیوم به دست آورد (گیلر و ویلسون، ۱۹۹۱). در شرایط مطلوب مقدار تثبیت نیتروژن توسط لوبیا به حدود ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار می‌رسد که تقریباً ۷۰ درصد نیاز این گیاه را به نیتروژن تامین می‌نماید (پنا کابریالز و همکاران، ۱۹۹۳). مصرف بی‌رویه کودهای شیمیایی به خصوص کودهای نیتروژن دار سبب افزایش میزان نیترات در اندام‌های مصرفی سبزیجات شده‌است (کوبلی، ۱۹۹۶).

نیترات نه تنها به عنوان یک کود شیمیایی، بلکه بعنوان تهدید کننده سلامت انسان و محیط اطراف نیز تلقی می‌شود. حدود ۹۰ درصد از نیتروژنی که توسط گیاه جذب می‌شود بصورت یون نیترات است و این یون نقش بسیار مؤثری در سوخت و ساز گیاه بازی می‌کند (ملکوتی، ۱۳۷۸). مقدار نیترات گیاه در صورت کمبود گوگرد یا زیادی نیتروژن فراهمی افزایش می‌یابد. نیتروژن یکی از عناصر پر مصرف در رشد گیاه است. تثبیت این عنصر در فرآیند همزیستی باکتری با گیاهان تیره بقولات در رفع نیاز غذای گیاه و جایگزینی آن با کود شیمیایی نیتروژن از اهمیت خاصی برخوردار است. این جایگزینی از نظر اقتصادی زیست محیطی در کشاورزی پایدار مورد توجه می‌باشد. نتایج آزمایش‌ها نشان داد که افزایش کارایی تلقیح و بهبود قابلیت تولید بقولات باید سویه‌های با توانایی بیشتر تثبیت نیتروژن، قابلیت بقا در شرایط

مزرعه‌ای و با توان رقابتی بیشتر انتخاب شوند. نیتروژن برای ساختن کلروفیل و قادر سازی گیاه به گرفتن انرژی برای جذب مواد غذایی و رشد مورد نیاز است. بیشترین تاثیر بر رشد رویشی گیاه می‌باشد. یعنی ازت رشد شاخ و برگ گیاه را زیاد می‌کند و همچنین گیاهانی که ازت کافی برخوردارند رشد سبزینه‌ای بهتری دارند. مقدار ازت در قسمت‌های جوان در حال رشد به مراتب بیشتر از مقدار آن در بافت‌های گیاهی مسن‌تر می‌باشد. ازت مخصوصا در برگ‌ها و دانه‌ها به مقدار فراوان یافت می‌شود.

ازت کم و بیش در هر خاکی وجود دارد. منبع اصلی مورد استفاده گیاهان گاز N_2 موجود در جو است. ازت عنصری پویاست که بین هوای خاک و موجودات زنده در گردش است. یکی از منابع مهم نیتروژن تثبیت آن از طریق هوا توسط میکروب‌ها (ریزوبیوم) است. که با گونه‌های شناخته شده‌ای از گیاهان در ارتباطند و به علت پتانسیل ذخیره بالای نیتروژن درمقایسه با دیگر محصولات، لگوم‌ها نقش مهمی در کشاورزی ارگانیک بازی می‌کنند. مقدار آن در خاک‌هایی که حاوی ماده آلی زیادی هستند بیشتر است و همینطور در مناطق مرطوب بیشتر از مناطق خشک است. کود طبیعی ارزان‌ترین منبع نیتروژن است اما به دلیل صدمه به خاک صحیح نیست که به تنهایی بکار رود. میانگین مقدار نیتروژن در ماده خشک گیاهان ۱-۲ درصد و گاهی به ۴-۶ درصد می‌رسد (استیسی و همکاران، ۱۹۹۲). مصرف کود های سبز نباید از ۲۵ درصد بر مبنای وزن خشک بیشتر باشد (سانتامریا و همکاران، ۱۹۹۹). نتایج تحقیقات ماگیز (۱۹۹۹) نشانگر تولید بیشتر ماده خشک با استفاده از کود نیتروژن‌دار نسبت به عدم استفاده از کود بوده است. استفاده از نیتروژن باعث افزایش دوره رشد رویشی گیاه شده که منجر به گلدھی دیر هنگام گردیده است. در این شرایط کربوهیدرات‌های تولیدی صرف ساختن پروتئین شده و با توجه به واکنش‌های آنزیمی برای احیای نیترات، تشکیل اسیدهای آمینه و پروتئین، میزان درصد پروتئین در این تیمار افزایش نشان داد (مارچنر، ۱۹۹۵). همچنین فراهمی بیشتر نیتروژن باعث افزایش رشد رویشی، شاخص سطح برگ و در نهایت فتوسنتز می‌گردد که دلیل آن افزایش اندازه نهایی دانه می‌باشد.

از آنجایی که پروتئین دانه بیشتر بصورت یک لایه سلول در زیر پوسته دانه وجود دارد، با افزایش طول لایه آلرون درصد پروتئین دانه افزایش می‌یابد، این درحالی است که در استفاده توأم نیتروژن، پتاسیم و روی، گیاه مقدار بیشتری از روی را که عامل اصلی دانه‌دهی و افزایش عملکرد دانه و رشد ریشه است در اختیار دارد. همه این عوامل باعث افزایش اندازه دانه به طول لایه آلرون و در نهایت درصد پروتئین دانه می‌گردد (نصری و خلعتبری، ۱۳۸۹). ردن و هریج (۱۹۹۹) با تحقیقات خود نشان دادند که تغییرات مربوط به عملکرد لوبیا به احتمال قوی مربوط به اختلاف در میزان توان تثبیت نیتروژن و فراهم شدن نیتروژن برای گیاه توسط سویه‌های مختلف باکتری می‌باشد. اصولاً توصیه نیتروژن برای هر گیاهی در خاک باید بر اساس آزمون خاک و میزان مواد آلی خاک انجام پذیرد (ملکوئی، ۱۳۷۹). مقدار نیتروژن قابل دسترس بر توزیع مواد فتوسنتزی بین اندام‌های رویشی و زایشی موثر است (سرمدنیا و کوچکی، ۱۳۷۲). تثبیت زیستی نیتروژن عنصر غذایی کلیدی برای تولید گیاهان زراعی محسوب می‌گردد. خاک‌های زراعی سالانه مقادیر قابل ملاحظه‌ای از نیتروژن خود را در اثر آبشویی از دست می‌دهند که سبب کاهش شدید کل میزان نیتروژن در دسترس برای رشد گیاهان زراعی می‌گردد (پیپل و هریوج، ۱۹۹۰). تثبیت بیولوژیکی نیتروژن علاوه بر اینکه سالانه حدود ۱۷۰ میلیون تن انرژی اتمسفری به بیوسفر وارد می‌نماید، هیچ یک از مشکلات اقتصادی و زیست محیطی ناشی از مصرف کودهای شیمیایی را به همراه ندارد (اسدی رحمانی و همکاران، ۱۳۷۹).

۱-۱۰ علف هرز

در زراعت لوبیا همانند سایر حبوبات عمده ترین روش مبارزه با علف‌های هرز وجین دستی است، به گونه‌ای که در ۵۰٪ از مناطق زیر کشت لوبیا کشور فقط از وجین دستی، ۲۵٪ مناطق وجین دستی و علف کش شیمیایی و در ۱۲٪ مناطق فقط از علف کش‌های شیمیایی برای کنترل علف‌های هرز لوبیا استفاده می‌گردد. در خصوص ۱۳٪ باقی مانده اطلاع دقیقی در دست نیست. احتمالاً به دلیل کشت دیم مبارزه صورت نمی‌گیرد. در ضمن مهمترین علف کش‌های مصرفی در زراعت لوبیا تریفلورالین، کلرتال دی متیل (داکتال)، سیتوکسدیم، هالوکسی فوپ اتوکسی اتیل، بنتازون، اتافلورالین و پاراکوات گزارش شده‌اند (باقری و همکاران، ۱۳۸۵). محدودیت‌های عمده وجین شامل محدودیت کنترل علف‌های هرز در کشت ردیفی در مرحله آسیب پذیری ابتدای دوران رشد گیاه اصلی، محدودیت‌های موثر از شرایط آب و هوایی و مشکلات مدیریت بازمانده محصولات زراعی است. عواملی از قبیل تنوع و تداخل گونه‌های زراعی و علف‌هرز، غیر یکنواخت بودن مکان بوته‌های مادری، شکل و اندازه بذر، پراکنش غیر تصادفی بذور، کارایی عوامل انتشار، جهت و سرعت باد، جوانه‌زنی و سبز شدن، مرگ و میر بذور در مزرعه نقش دارند (کریستیان و همکاران، ۱۹۹۹). فرخ بخت و همکاران (۱۳۸۹) در رابطه با علف‌های هرز مزرعه لوبیا دریافتند بیشترین بیوماس کل علف‌های هرز به میزان ۱۵۴ گرم بر متر مربع مربوط به تیمار شاهد (بدون کنترل) و کمترین آن ۳۵ گرم بر متر مربع مربوط به تیمار کنترل با ۲ بار کولتیواسیون + بنتازون بود. در تحقیقی گزارش شد که در سیستم‌های بدون شخم و شخم حداقل به کنترل مکانیکی و شیمیایی علف‌های هرز مزرعه لوبیا در مقایسه با کنترل توسط مالچ نتیجه بهتری داشت. همچنین کنترل مکانیکی علف‌های هرز لوبیا به منظور دستیابی به عملکردی پر منفعت کافی است (فردی، ۲۰۰۱).

در تیمار دو بار کولتیواسیون و علف‌کش بنتازون به دلیل کنترل مناسب علف‌های هرز، میزان رقابت علف‌های هرز با گیاه زراعی کاهش یافته و سبب رشد مناسب و تجمع ماده‌ی خشک لوبیا چشم بلبلی

گردید. بین شاخص سطح برگ گیاه زراعی و شدت جریان فوتون فتوسنتزی رسیده به علف هرز و ماده خشک آن همبستگی منفی وجود دارد، بطوری که با افزایش سطح برگ گیاه زراعی، میزان نفوذ نور به داخل کانوپی و جذب نور توسط علف‌های هرز و در نتیجه رشد آنها کاهش می‌یابد. یکی از عکس‌العمل‌های مهم گیاهان در برابر تغییرات شدت تابش نور، کاهش ذخیره ماده خشک است (کلاچلان و همکاران، ۱۹۹۳ و مورفی و همکاران، ۱۹۹۶).

کنترل علف‌های هرز و کاهش تراکم آن‌ها احتمالاً از طریق کاهش رقابت بین بوته‌ای (گیاه هرز و گیاه زراعی)، توزیع مناسب تشعشع مختلف سایه اندازی گیاهی و بهبود فضای میکرو کلمایی باعث افزایش تعداد غلاف در بوته، دانه در بوته و عملکرد دانه گردید. تحقیقات نشان داده است که تداخل علف‌های هرز باعث کاهش ماده خشک به تولید دانه می‌گردد که این مسئله ناشی از تأثیر سوء علف‌های هرز بر تعداد شاخه‌های بارور و اجزای عملکرد به ویژه تعداد نیام در بوته و وزن دانه ناشی می‌شود. بنا بر گزارش تعداد دانه در نیام در تیمارهایی که در ۶ و ۸ هفته پس از سبز شدن لوبیا، علف هرز تاج خروس کنترل شده نسبت به تیمار شاهد با کنترل کامل ۱۹/۳۳ درصد کاهش یافته است (میرشکاری، ۱۳۸۷) ولی نتایج اکثر مطالعات نشان داده که تعداد دانه در غلاف نسبت به سایر صفات اجزای عملکرد لوبیا از حساسیت کمتری نسبت به شرایط زراعی و همچنین رقابت علف‌های هرز برخوردار است (هنسن و همکاران، ۱۹۸۷ و رودریگو و همکاران، ۱۹۷۲). علف‌های هرز یکی از اجزای مکمل بوم نظام‌های کشاورزی هستند. به دلیل آثار مخرب ناشی از رقابت بر عملکرد محصولات گیاهان زراعی و به دلیل اینکه تامین کننده منابع مورد نیاز حشرات، آفات و عوامل بیماری‌زا هستند از دیر باز جزئی نامطلوب از بوم نظام شناخته شده به شمار می‌آیند. حضور همزمان و توأم دو گیاه در مقایسه با یک محصول باعث می‌گردد که بطور موثرتری از منابع بهره‌برداری شده و منابع کمی برای علف‌های هرز باقی بماند (کوچکی و همکاران، ۱۳۸۴). یکی از تمهیدات مهم در کنترل علف هرز از دیدگاه کشاورزی پایدار استفاده از کشت مخلوط با سایه اندازی و

خفه کردن علف هرز و در برخی موارد استفاده از خواص آلوپاتیک گیاهان زراعی است که از رشد و گسترش علف های هرز جلوگیری می کند (سنجابی و همکاران، ۱۳۸۸). تراکم علف هرز یک فاکتور کمی موثر در رقابت علف هرز- گیاه زراعی می باشد و تغییر اندازه گیاه که در صورت تغییر تراکم آن روی می- دهد این موقعیت را ایجاد می کند که حتی در تراکم پایین نیز گیاه دارای قدرت رقابتی زیاد باشد (عبدالهی، ۱۳۸۵). لیندکوئیست و همکاران (۱۹۹۹) بیان کردند که توان رقابتی محصولات زراعی و علف- های هرز وابستگی شدیدی به شرایط محیطی دارد و محیط می تواند نقش مهمی در الگوی جوانه زنی و تنظیم روابط رقابتی بین علف هرز و محصولات زراعی ایفا کند.

فصل ۲

بررسی منابع

۱-۲ تاثیر ریزوبیوم، تیوباسیلوس و نیتروژن بر ارتفاع بوته

بر اساس مطالعات ربیعیان و همکاران (۱۳۸۸) استفاده از کودهای بیولوژیک در نخود باعث افزایش ۳/۸۵ درصدی ارتفاع ساقه نسبت به شاهد شده است. کاربرد باکتری ریزوبیوم ارتفاع گیاه کهور را نیز افزایش داده. رای و همکاران (۲۰۰۴) و خسروی و همکاران (۱۳۸۹) بیان کردند استفاده از باکتری *Sinorhizobium* روی گندم باعث افزایش ۴ درصدی در ارتفاع گیاه نسبت به شاهد گردید.

۲-۲ تاثیر ریزوبیوم، تیوباسیلوس و نیتروژن بر کلروفیل

وانگ و همکاران (۲۰۰۵) امکان استفاده از دستگاه کلروفیل متر را به عنوان شاخصی برای ارزیابی کیفی گیاه مورد بررسی قرار دادند. کاپوتیس و همکاران (۲۰۰۳) نیز گزارش کردند عدد به دست آمده از دستگاه کلروفیل متر، رابطه رگرسیونی مثبتی با کلروفیل کل برگها داشت. همچنین رابطه مشابهی بین عدد کلروفیل متر و تعدادی از پارامترهای فیزیولوژیکی برگ نظیر فتوسنتز، تعرق و هدایت روزنه‌ای وجود داشت. از آنجا که کلروفیل متر، میزان کلروفیل برگ در گیاهان شاهد و کود دهی شده را نشان می‌دهد، می‌توان به محتوی نیتروژن گیاه پی برد. این موضوع به محقق اجازه می‌دهد که عملیات کود دهی را بر اساس نیاز واقعی گیاه برنامه‌ریزی کرده و ریسک کاهش محصول در اثر کمبود غذایی و هزینه ناشی از کود دهی اضافه را کاهش دهد (احمد جان و همکاران، ۱۹۹۹). هول و سولهون (۱۹۹۸) نشان دادند که محتوای کلروفیل برگ می‌تواند بعنوان شاخصی غیر مستقیم، نمایانگر محتوای نیتروژن گیاه زراعی باشد.

امروزه همچنین امکان استفاده از کلروفیل متر برای نشان دادن اثرات، آلاینده های محیطی بر محتوای کلروفیل برگ یا برای مطالعه و شناسایی گیاهانی که در بیوسنتز کلروفیل دچار جهش شده‌اند، نیز وجود دارد (باچانان-ولاستون و آینسورت، ۱۹۹۷).

یکی از شاخص‌های میزان نیتروژن گیاه میزان کلروفیل برگ است (کاماوات و همکاران، ۲۰۰۰) و میزان تثبیت نیتروژن در تیمارهای تلقیح شده با باکتری ریزوبیوم نسبت به تیمارهای شاهد (بدون تلقیح) به اثبات رسیده است (یامان و سینسی، ۱۹۹۶). تحقیقات حاکی از آن است که با افزایش میزان کلروفیل برگ، توان فتوسنتزی برگ ارتقا خواهد یافت. این امر مستلزم باز شدن بیشتر روزنه‌ها برای دریافت دی‌اکسید کربن و به تبع آن افزایش اتلاف آب از طریق تعرق خواهد بود (کاپوتیس و همکاران، ۲۰۰۳). اندازه‌گیری مداوم تبادل گاز و محتوی کلروفیل در برگ‌های گیاهان در شرایط مزرعه، اطلاعات مفیدی را در زمینه ارتباط بین این پارامترها ارائه خواهد داد (چاکو و اسچاپر ۱۹۹۱).

آنتولین و همکاران (۱۹۹۵) دریافتند که افزایش نسبت کلروفیل a/b موجب تیره شدن برگ‌ها و افزایش عدد کلروفیل متر خواهد شد. وانگ و همکاران (۲۰۰۵) گزارش کردند که همبستگی بالا و معنی داری بین قرائت عدد کلروفیل متر و محتوای کلروفیل a ، b و کلروفیل کل گیاهان علوفه‌ای وجود دارد.

مونج و بوگی (۱۹۹۲) نیز اظهار داشتند غلظت کلروفیل برگ با فعالیت متابولیکی گیاه، فعالیت کربوکسیلازی روبیسکو، غلظت نیتروژن برگ و روش اندازه‌گیری کلروفیل مرتبط است و با افزایش غلظت کلروفیل برگ میزان نیتروژن نیز افزایش می‌یابد.

رنگی‌های درون غشای کلروپلاست عمدتاً از دو نوع کلروفیل (a و b) و دو نوع رنگی‌ه نارنجی و زرد به نام کارتنوئید تشکیل شده است (سرمدنیا و همکاران، ۱۳۷۲). از آنجا که بین میزان کلروفیل برگ و میزان نیتروژن آن رابطه مستقیمی وجود دارد می‌توان استنباط کرد که هر قدر دسترسی گیاه به نیتروژن راحتتر باشد کلروفیل بیشتری یافته و میزان فتوسنتز گیاه بهبود می‌یابد. باکتری مزوریزوبیوم و کشت مخلوط باعث تامین نیتروژن مورد نیاز در گیاه شده است و روی کلروفیل کل، کلروفیل a و b برگ لوبیا

تاثیر مثبت دارد. از آنجا که میزان کلروفیل برگ با میزان فتوسنتز و تولید ماده خشک با یکدیگر در ارتباط هستند بیشتر بودن میزان کلروفیل در تیمار کشت مخلوط به همراه باکتری می‌تواند منجر به افزایش فرآیند فتوسنتز، تولید ماده خشک و عملکرد گردد (مرزبان، ۱۳۹۰). فرنیا و همکاران (۱۳۸۵) گزارش کردند که سویه‌های باکتری برادی ریزوبیوم تحت شرایط خشکی با افزایش تثبیت نیتروژن، نیتروژن بیشتری در اختیار گیاه قرار داده و باعث افزایش محصول سویا گردیده است. عباسی (۱۳۹۰) گزارش داده است میزان کلروفیل در برگ‌های سویا تحت شرایط تلقیح با ریزوبیوم ژاپونیکوم با افزایش سطوح نیتروژن در مراحل شروع گلدهی و شروع غلاف‌دهی افزایش یافته است.

تلقیح ذرت با آزرپریوم باعث افزایش معنی دار غلظت کلروفیل برگ شده بطوریکه مقدار آن ۲۰ درصد از تیمار شاهد بیشتر بوده است (سوئیدزینسکا و ساویکا، ۲۰۰۰).

۲-۳ تاثیر ریزوبیوم، تیوباسیلوس و نیتروژن بر محتوای آب نسبی

گومز دا سیلویرا و همکاران (۲۰۰۱) گزارش دادند تلقیح لوبیا چشم بلبلی با برادی ریزوبیوم باعث افزایش آب نسبی برگ در شرایط تنش خشکی گردیده است. همچنین فیگیرد و همکاران (۲۰۰۷) بیان نمودند محتوای آب نسبی در لوبیا چشم بلبلی تلقیح شده با ریزوبیوم ژاپونیکوم نسبت به شاهد افزایش یافته است. سورز و همکاران (۲۰۰۸) طی آزمایشی نشان دادند میزان آب نسبی در لوبیای معمولی تلقیح شده با دو سویه مختلف باکتری ریزوبیوم تحت شرایط تنش خشکی نسبت به شاهد بدون تلقیح ۱۴/۷ درصدی در سویه OX و ۹/۲ درصد در سویه Otsa افزایش داشت.

۲-۴ تاثیر ریزوبیوم، تیوباسیلوس و نیتروژن بر عملکرد لوبیا

ماری آنجلا هانگریا و همکاران (۲۰۰۰) در آزمایشی روی اثر متقابل سویه‌های ریزوبیوم فازنولی و رقم لوبیای زراعی به وجود اختلاف معنی دار در این خصوص اشاره کردند و طی این تحقیق سویه باکتری

PRF18 با میزان ۲۲۴ میلی گرم، بیشترین وزن خشک گره را بوجود آورد. رودریگز و همکاران (۱۹۹۹) دریافتند وزن خشک اندام هوایی در لوبیا تحت تأثیر ترکیبات مختلف باکتری و رقم قرار می‌گیرد. با کاربرد سویه‌های ریزوبیومی بومی ایران در شرایط گلخانه و مزرعه روی گیاه لوبیا تعداد و وزن گره، وزن خشک قسمت هوایی، کل نیتروژن جذب شده و عملکرد دانه نسبت به شاهد (بدون تلقیح) افزایش یافت (اسدی رحمانی و همکاران، ۱۳۸۳).

تلقیح باکتری ریزوبیوم باعث افزایش معنی داری در رشد گیاه لوبیا، تعداد گره، کلروفیل، نیتروژن، فسفر و محتوای پتاسیم گیاه شده است (اختر و همکاران، ۲۰۰۸). با توجه به اهمیت تغذیه ای لوبیا در جهان، آزمایش‌های متعددی در نقاط مختلف دنیا روی لوبیا انجام گرفته است. تامیمی (۲۰۰۲) در تحقیقات خود نشان داد که تعداد گره، وزن گره، وزن اندام‌های هوایی و درصد نیتروژن تثبیت شده در سه منطقه اردن تحت تأثیر ایزوله‌های مختلف تلقیح شده با بذور لوبیا قرار گرفت که ایزوله JOV-1 از منطقه جنوب اردن دارای بیشترین تأثیر در میزان تثبیت نیتروژن، بیوماس کل، وزن و تعداد گره بود.

قاسمی پیر بلوطی و همکاران (۱۳۸۴) با بررسی توان تثبیت بیولوژیکی نیتروژن در ارقام مختلف لوبیا نتیجه گرفتند که تلقیح بذر با سویه L-109 جدا سازی شده از منطقه تويسرکان همدان با حداکثر وزن گره نیتروژن اندام‌های هوایی و درصد تثبیت نیتروژن به عنوان کارآمدترین سویه باکتری ریزوبیوم است. تلقیح با باکتری ریزوبیوم موجب افزایش رشد، عملکرد، ارتفاع گیاه و تعداد گره در ریشه نسبت به گیاهان بدون تلقیح در شرایط مزرعه می‌شود (سahاران، ۲۰۱۱). بامبارا و همکاران (۲۰۱۰) طی مطالعاتی که روی لوبیا انجام دادند، به این نتیجه رسیدند که تلقیح با باکتری ریزوبیوم موجب افزایش معنی دار وزن خشک گیاه و تعداد غلاف نسبت به تیمار شاهد شده است. تلقیح تنها و دوگانه باکتری ریزوبیوم و باکتری حل کننده فسفات وزن ریشه و خشک گیاه، ارتفاع گیاه، طول سنبله، عملکرد دانه و محتوی پتاسیم دانه و پروتئین برگ در گندم را افزایش داد (سahاران و همکاران، ۲۰۱۱). گزارشات حاکی از آن

است که باکتری ریزوبیوم موجب افزایش وزن خشک برگ می شود (فرانزینی و همکاران، ۲۰۰۹). در شرایطی که عوامل محیطی بهینه هستند، بوته‌های گیاه لوبیا که با ریزوبیوم موثر گره دار شده‌اند می‌توانند مقادیر قابل توجهی نیتروژن تثبیت کنند (گیلر، ۲۰۰۱). سید اختر و صدیقی زکی (۲۰۰۸) گزارش کردند که کاربرد باکتری مناسب در نخود موجب افزایش معنی‌دار در وزن خشک اندام هوایی و عملکرد می‌شود. قاسم زاده و اسدی (۱۳۸۴) طی آزمایشی نتیجه گرفتند که با استفاده از مایه تلقیح نه تنها می‌توان از مصرف کودهای ازته پرهیز نمود بلکه به دلیل اثرات متعدد مایه تلقیح ریزوبیومی می‌توان محصول بیشتر و غنی‌تر با درصد پروتئین بالا تولید نمود و این در حالی است که از آلودگی محیط زیست جلوگیری شده و از صرف هزینه کود ازته بی‌نیاز می‌گردد.

عیوضی و همکاران (۱۳۹۰) با بررسی روی ۱۰ گونه ریزوبیوم بر یونجه، نخود، شبدر و لوبیا اظهار داشتند میزان نیتروژن تثبیت شده با وزن اندام هوایی همبستگی مثبت و معنی‌داری داشته و این صفت می‌تواند به عنوان معیار غیر مستقیم میزان تثبیت نیتروژن مورد استفاده قرار گیرد. خودشناس و همکاران (۱۳۵۸) بیان داشتند تیمار سویه‌های ریزوبیومی روی نخود باعث افزایش وزن ماده خشک نسبت به شاهد شده است ولی این تیمار با تیمارهای کود نیتروژن اختلاف معنی‌داری در سطح ۵ درصد ندارد. در خاک بدون سابقه کشت لوبیا و حبوبات، اشغال غده‌ها توسط سویه‌های استفاده شده در مایه تلقیح سبب افزایش محصول می‌گردد (مهدی‌پور و همکاران، ۱۳۸۸؛ اگلشم، ۱۹۸۹). محققان زیادی افزایش عملکرد لوبیا در ارقام مختلف در اثر مصرف باکتری را گزارش نموده‌اند (یادگاری و همکاران، ۱۳۸۸؛ خودشناس و همکاران، ۱۳۵۸؛ خندان بجندی و همکاران، ۱۳۸۹). دفريتاس (۲۰۰۰) درباره گندم و شاهین و همکاران (۲۰۰۴) در مورد جو و چغندر قند آزمایش‌هایی را انجام داده و همگی به این نتیجه رسیدند که تلقیح محصولات توسط کودهای زیستی موجب افزایش معنی‌دار عملکرد، اجزای عملکرد و جذب عناصر غذایی خصوصاً فسفر شده است.

۲-۵ تاثیر ریزوبیوم، تیوباسیلوس و نیتروژن بر اجزای عملکرد

در آزمایشی، اثر کود نیتروژن و اثر متقابل آن با ارقام سویا روی اجزای عملکرد، درصد روغن و پروتئین معنی دار گردید (شریف و همکاران، ۲۰۱۰). چندین تحقیق دیگر اثرات مصرف کودهای زیستی نیتروژن دار را بر عملکرد سویا موثر و افزایش دهنده گزارش نمودند (وندیل و همکاران، ۲۰۰۵. وندکهار و همکاران، ۲۰۰۵. کنس و همکاران، ۲۰۰۶).

۲-۶ تاثیر ریزوبیوم، تیوباسیلوس و نیتروژن بر وزن ۱۰۰ دانه

وزن صد دانه یکی از عوامل موثر در شکل گیری عملکرد لوبیا است. در آزمایش تلقیح باکتری ریزوبیوم باعث افزایش وزن صد دانه لوبیا شد، احتمالاً این افزایش وزن صد دانه به دلیل باکتری ریزوبیوم که مولد فیتوهورمون‌های ایندولی (IAA) است (مرزبان، ۱۳۹۰). یادگاری و همکاران (۱۳۸۸) گزارش کردند وزن ۱۰۰ دانه لوبیا با تلقیح ریزوبیوم و سودوموناس افزایش می‌یابد. قاسمی پیربلوطی و همکاران، (۱۳۸۲)؛ اسدی رحمانی و همکاران، (۱۳۸۴) و خندان بجندی و همکاران (۱۳۸۹) اختلاف معنی‌داری روی ارقام مختلف لوبیا، نخود تلقیح مزوریزوبیوم باعث افزایش ۶ درصدی وزن صد دانه گردیده است.

۲-۷ تاثیر ریزوبیوم، تیوباسیلوس، نیتروژن و علف‌هرز بر تعداد غلاف

تعداد غلاف گیاه مهمترین ویژگی تعیین کننده عملکرد لوبیا و حساس‌ترین جز عملکردی آن می‌باشد. در پژوهشی که روی لوبیا چشم بلبلی انجام شد، نتایج نشان داد که تلقیح باکتری ریزوبیوم و قارچ میکوریزا موجب افزایش تعداد غلاف در لوبیا نسبت به تیمار شاهد شد. صاحب محمدی (۱۳۷۸) اعلام کرد مصرف و عدم مصرف باکتری ریزوبیوم ژاپونیکوم بر تعداد غلاف در بوته سویا معنی دار نبوده است. سایر نتایج نشان داد مصرف ازت بر افزایش تعداد غلاف در بوته معنی‌دار بوده است، یادگاری و همکاران

(۱۳۸۸) اظهار کردند تعداد غلاف‌های لوبیا قرمز با تیمار بذری ریزوبیوم لگومینوز و سودوموناس افزایش می‌یابد. قاسمی پیر بلوطی و همکاران (۱۳۸۹) بیان نمودند تلقیح ارقام مختلف لوبیا با سویه‌های مناسب ریزوبیوم باعث افزایش تعداد غلاف در بوته نسبت به تیمار شاهد و تیمار مصرف ۱۰۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار شده است. ربیعیان و همکاران (۱۳۸۸) بیان داشتند تعداد غلاف‌های نخود با تلقیح کودهای حاوی باکتری‌های تثبیت کننده نیتروژن افزایش می‌یابد. ابراهیمی و همکاران (۱۳۸۸) در گزارش خود اعلام کردند علف‌هرز تاثیر معنی‌داری بر روی ارتفاع اولین غلاف سویا و تعداد غلاف داشته و بیشترین ارتفاع اولین غلاف و تعداد غلاف در گره به ترتیب مربوط به تیمار عدم وجین و وجین علف‌هرز می‌باشد. تاریخ کاشت، تراکم و علف‌هرز تاثیر معنی‌داری بر طول و عرض غلاف نداشت اما اثر متقابل علف‌هرز و تاریخ کاشت در سطح احتمال ۵٪ بر طول غلاف معنی‌دار بود. در تیمار علف‌هرز هر دو عامل وجین و عدم وجین تاثیر معنی‌داری بر عرض غلاف داشته اما این تاثیر در طول غلاف معنی‌دار نبود. بیشترین طول غلاف مربوط به تیمار وجین و کمترین آن عدم وجین بود. وزن غلاف سویا بطور معنی‌داری تحت تاثیر علف‌هرز قرار گرفت. بین دو فاکتور وجین و عدم وجین بیشترین وزن غلاف مربوط به وجین و کمترین عدم وجین می‌باشد. زاهیر و همکاران (۲۰۰۴) گزارش کردند که استفاده از کودهای زیستی در زراعت باعث افزایش اجزای عملکرد دانه می‌گردد. آزمایشات سلمان‌زاده (۱۳۹۱) نشان داد که تلقیح بذر با باکتری ریزوبیوم ژاپونیکوم بر تعداد غلاف در بوته در سطح ۱٪ معنی‌دار بود.

۲-۸ تاثیر ریزوبیوم، تیوباسیلوس و نیتروژن بر تعداد دانه در غلاف

آزمایشات "مرزبان" نشان داد همزیستی سه گانه لگوم-ریزوبیوم و میکوریزا جذب فسفر و به همان اندازه سایر عناصر را افزایش داد در نتیجه با افزایش جذب عناصر غذایی عملکرد گیاه و همچنین وزن خشک غلاف نیز افزایش می‌یابد. مایکوریزا و ریزوبیوم، در واقع حالت یک همزیستی سه جانبه بین قارچ میکوریزا، ریزوبیوم و گیاه است که در آن رشد گیاه و وزن خشک غلاف افزایش می‌یابد. خندان بجندی و

همکاران (۱۳۸۹) گزارش کردند تلقیح نخود با سویه‌های ریزوبیوم اثر معنی‌دار افزایشی بر تعداد دانه در غلاف داشته است. فرنیا و همکاران (۱۳۸۵) بیان نمودند استفاده از ۴ سویه برادی ریزوبیوم در سویا در ۴ سطح آبیاری باعث افزایش تعداد دانه در غلاف نسبت به شاهد گردیده است. دفریتاس و همکاران (۲۰۰۴)، در مورد کلزا، کمکچی و همکاران (۲۰۰۶) در مورد چغندر، آزمایشات سلمان‌زاده (۱۳۹۱) نشان داد که تلقیح سویا با ریزوبیوم ژاپونیکوم تعداد دانه در بوته را به شکلی معنی‌دار افزایش داد.

توان رقابت لوبیا چشم بلبلی با علف‌های هرز چشمگیر است؛ بسیار سریع‌تر از آنها رشد می‌کند، بلندتر از علف‌های هرز شده و زودتر در فضای بین ردیف‌ها سایه می‌اندازد و در نتیجه رشد، علف‌های هرز را اصطلاحاً خفه می‌کند. محدودیت بسیار جدی این روش در آن است که نیازمندی‌های محیطی این گیاه زراعی و علف‌های هرز همراه آنها بسیار شبیه است. این روش را می‌توان با روش‌های دیگر کنترل گیاه هرز ترکیب کرد.

واحدهای مدیریتی ممکن است به ۳ شکل دسته بندی شوند: فاقد پوشش (حذف تمام بقایای گیاهی از سطح خاک)، مالچ (خاک کمی دستکاری شده) و بدون شخم (خاک دستکاری نشده).

یک مزرعه ممکن است چندین نوع واحد مدیریتی هم‌زمان و در کنار هم داشته باشد. مانند کشت نواری یا واحدهای موقتی مثل زمین آیش شخم نخورده/دارای گیاه، کشت جوی-پشته.

سیستم کشت جوی-پشته اجازه می‌دهد تا بقایای محصول و دانه‌های شکسته روی سطح خاک حرکت کرده و به درون جوی‌ها بریزند، در نتیجه یک واحد پشته بدون پوشش و یک واحد جوی دارای مالچ ایجاد می‌گردد. در سیستم جوی-پشته می‌توان باقیمانده گیاهان را برای کنترل رشد علف‌های هرز به درون ردیف‌های کشت منتقل کرد. باقیمانده ممکن است به ردیف محصول برای مهار علف هرز منتقل شود.

فصل ۳

مواد و روش‌ها

۲- ازمان و موقعیت محل اجرا

این پروژه در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی شاهرود واقع در شهر بسطام اجرا شد. بسطام دارای عرض جغرافیایی ۳۶ درجه، ۲۹ دقیقه و ۵۵ درجه و ۰ دقیقه طول شمالی، ارتفاع آن از سطح دریا ۱۴۰۰ متر است.

۲-۳ ویژگی‌های آب و هوایی

آب و هوای معتدل سرد و مرطوب کوهستانی با بارندگی متوسط ۱۶۱/۱ میلی متر و رطوبت نسبی ۴۹ درصد می‌باشد. براساس اطلاعات ثبت شده در ایستگاه هواشناسی شاهرود میانگین سالانه دما در این منطقه ۱۴/۴ درجه سانتی‌گراد گزارش شده است.

۳-۳ خصوصیات خاک مورد آزمایش

جدول (3-1) نتایج فیزیکی و شیمیایی خاک محل آزمایش

واحد	مقدار	پارامترهای اندازه گیری شده
درصد	۲۲	رس
درصد	۴۴	لای
درصد	۳۲	شن
درصد	۳۰/۶	درصد اشباع
دسی زیمنس برمتر	۸/۰۹	هدایت الکتریکی
----	۷/۸۹	اسیدیته گل اشباع
درصد	۰/۷۹	کربن آلی
درصد	۰/۰۵۷	نیتروژن
پی پی ام	۱۴	فسفر قابل جذب
پی پی ام	۱۴۳	پتاسیم قابل جذب
درصد	۱/۵	در صد رطوبت
----	۴/۱	نسبت جذب سدیم
میلی اکسی والان در لیتر	۸۱/۲	مجموع کاتیون ها
میلی اکسی والان در لیتر	۲۲/۲	Na ⁺
میلی اکسی والان در لیتر	۲۶	Mg ²⁺
میلی اکسی والان در لیتر	۳۳	Ca ²⁺
میلی اکسی والان در لیتر	۸۰/۶	مجموع آنیون ها
میلی اکسی والان در لیتر	۲۸/۶	So ₄ ²⁻
میلی اکسی والان در لیتر	۴۷/۵	Cl ⁻
میلی اکسی والان در لیتر	۴/۵	HCo ₃ ⁻
میلی اکسی والان در لیتر	۰	Co ₃ ⁻

۳-۴ مشخصات طرح

آزمایش بصورت فاکتوریل و در قالب بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار اجرا شد. فاکتورها شامل: کاربرد ریزوبیوم (گونه فازئولی) و تیوباسیلوس (تیواکسیدانت) در دو سطح تلقیح و عدم تلقیح، چهار سطح کود نیتروژن (۰-۷۰-۱۴۰-۲۱۰ کیلوگرم) بود. بذر لوبیا چشم بلبلی رقم بسطامی استفاده شد. کرت‌ها ۸ متر مربعی؛ ۴ متر عاری از علف هرز و ۴ متر در حضور علف هرز. آبیاری به طور منظم هر هفته انجام گردید. کودها در دو مرحله به گیاه داده شد؛ ۱- مرحله هشت برگی ۲- به غلاف رفتن.

۳-۵ عملیات اجرایی

۳-۵-۱ آماده سازی زمین

مساحت کل مزرعه آزمایشی ۱۵۰۰ متر مربع در نظر گرفته شد. پس از تحویل گرفتن زمین جهت خرد شدن کلوخه‌ها همچنین یکنواخت شدن خاک مزرعه، زمین مذکور، دیسک زده شد. قبل از انجام کاشت اقدام به نمونه‌گیری از خاک محل انجام آزمایش از عمق ۰-۳۰ سانتی متری خاک گردید. هر تکرار از ۱۶ کرت به ابعاد ۸×۲ مترمربع، تشکیل و هر کرت متشکل از ۴ ردیف کاشت با فاصله بین ردیف ۱ متر، در نظر گرفته شد. مرز بین کرت‌ها با یک پشته کشت نشده مشخص و بین تکرارها ۲ متر فاصله در نظر گرفته شد. جوی‌های آبیاری به نحوی تعبیه شدند که آب آبیاری اضافی احتمالی هر تکرار توسط یک جوی خروجی در انتهای کرت‌ها از مزرعه خارج شود.

۲-۵-۲ کاشت

پیش از کشت برای اطمینان از عدم وجود هرگونه همزیستی قبلی بذور چندین بار شستشو شدند. به منظور جلوگیری از کاهش جمعیت باکتری‌ها حداقل فاصله زمانی بین تلقیح و کاشت ۱ ساعت در نظر گرفته شد. متناسب با سطح کاشت در تیمارهای مختلف مقدار مشخصی از بذور توزین شده و با محلول ۱۰٪ آب قند آغشته گردید. در مرحله بعد مقدار تعیین شده از هر مایه تلقیح به بذور اضافه و به طور کامل مخلوط شدند، پس از تکمیل فرآیند تلقیح، بذور در سایه خشکانده شده و برای کشت به مزرعه منتقل شدند.

۳-۶ داشت

۳-۶-۱ علف هرز

وجین علف‌های هرز در طول فصل رشد بصورت دستی انجام شد. علوفه هرز پس از چیدن در پاکت‌های تعبیه شده قرار گرفته و در شرایط متعارف خشکانده شدند. وزن خشک در آزمایشگاه اندازه‌گیری شد. علف‌های هرز مزرعه شامل: تاج ریزی (*Solanum nigrum*)، پیچک (*Convolvulus arvensis*) و سوروف (*Echinochloa crus galli*) بود.

۳-۶-۲ آبیاری

آبیاری کرت‌ها از طریق نهرها و جوی‌های ایجاد شده به همین منظور با گردش ۷ روزه انجام گرفت.

۳-۷ برداشت

۳-۷-۱ نمونه برداری

با توجه به تیمار ریزوبیوم و تیوباسیلوس اولین نمونه برداری در ۴۵ روز بعد از کاشت و ۴ نمونه برداری هر ۲۰ روز انجام گرفت. نحوه نمونه برداری به این ترتیب بود که از ۴ ردیف کاشت در هر کرت، دو ردیف کناری، ۰/۵ متر از ابتدا و انتهای هر کرت بعنوان حاشیه حذف شد. سپس ۲ بوته به نحوی انتخاب شدند تا بتوانند تا حد زیادی خصوصیات کرت مربوطه را نشان دهند. در هر نمونه برداری قطع بوته‌ها از سطح خاک و ناحیه طوقه انجام گرفت.

۳-۸ محاسبات

۳-۸-۱ اندازه‌گیری کلروفیل برگ

جهت اندازه‌گیری کلروفیل و کارتنوئید برگ‌های چیده شده به سرعت به آزمایشگاه منتقل شد. با استفاده از پانچ ۰/۲ گرم برگ جدا و با ترازوی حساس اندازه‌گیری شد، در هر یک از فالكون‌ها ۵ میلی مول اسید DMSO (Dimethyl sulfoxide) ریخته و برگ‌ها بطور جداگانه در هر فالكون نهاده شد. فالكون‌ها به مدت ۳۰ دقیقه در بن ماری با دمای ۷۰ درجه سانتی‌گراد قرار داده شدند. پس از کالیبراسیون دستگاه اسپکتروفتومتر نمونه شاهد در کووت ریخته و با طول موج‌های ۶۶۳، ۶۴۵، و ۴۷۰ نانومتر طیف سنجی شده است.

برای محاسبه کلروفیل a، b و کارتنوئید از فرمول زیر استفاده شده است:

$$\text{Chl a} = 0/0127 \text{ a663} - 0/00269 \text{ a645}$$

$$\text{Chl b} = 0/0029 \text{ a663} - 0/00468 \text{ a645}$$

$$\text{Carotenoides} = 100(\text{a470}) - 3/27(\text{mg chl a}) - 104(\text{mg chl b})/227$$

۳-۸-۲ ارزیابی صفات مرفولوژیک

گیاه در مراحل مختلف رشد چیده و به آزمایشگاه منتقل شد پس از اندازه‌گیری ارتفاع ساقه، تعداد برگ، تعداد و اندازه غلاف و دانه آنها را جدا و در پاکت‌های از قبل تعبیه شده نهاده و ۷۲ ساعت در دمای ۷۰ درجه آن قرار داده شدند.

۳-۸-۳ اندازه‌گیری آب نسبی

جهت اندازه‌گیری محتوای نسبی آب (RWC) در حدود ساعت ۱۰ صبح از برگ‌های شاخه اصلی ۴ بوته نمونه برداری انجام گرفت. برگ‌های جدا شده از هر بوته به طور جداگانه در کیسه‌های پلاستیکی قرار داده شد و برای جلوگیری از اتلاف آب، بلافاصله نمونه‌ها در داخل فلاسک یخ قرار داده شده، بدون اتلاف وقت به آزمایشگاه منتقل و وزن تر آن‌ها اندازه‌گیری گردید. جهت محاسبه ی وزن آماسیده؛ برگ‌ها در آب مقطر به مدت ۲۴ ساعت در دمای اتاق و بدون نور غوطه‌ور شدند و پس از خشکاندن آب موجود در سطح برگ با دستمال کاغذی وزن آماسیده به سرعت و با دقت اندازه‌گیری شد. جهت اندازه‌گیری وزن خشک، نمونه‌ها به مدت ۴۸ ساعت در دمای ۷۰ درجه سانتی‌گراد در آن قرار داده شده و محتوای نسبی آب بر طبق معادله‌ی زیر محاسبه شد:

$$\text{محتوای آب نسبی} = \frac{[\text{وزن خشک} - \text{وزن تر}]}{[\text{وزن خشک} - \text{وزن آماسیده}]} \times 100$$

۳-۸-۴ عملکرد بیولوژیک

نحوه نمونه برداری به این ترتیب بود که از ۴ ردیف کاشت در هر کرت، دو ردیف کناری، ۰/۵ متر از ابتدا و انتهای هر کرت به عنوان حاشیه حذف شدند. سپس ۲ بوته به نحوی انتخاب شدند تا بتوانند تا حدی قابل قبول خصوصیات کرت مربوطه را نشان دهند. نمونه برداری در تمامی تیمارها با قطع بوته‌ها از سطح خاک و ناحیه طوقه انجام گرفت.

۳-۸-۵ عملکرد دانه

جهت اندازه‌گیری عملکرد دانه در آخرین نمونه برداری، نمونه‌ها بعد از چیده شدن به آزمایشگاه منتقل و سپس اندازه ساقه، تعداد برگ، تعداد غلاف در بوته، اندازه بوته، تعداد دانه اندازه‌گیری گردید. جهت اندازه‌گیری میزان عملکرد دانه از فرمول زیر استفاده کردیم:

تعداد غلاف در بوته × تعداد دانه در بوته × وزن هزار دانه = عملکرد دانه

۳-۹ تجزیه و تحلیل آماری

در این تحقیق برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از نرم افزار MSTATC استفاده شد. برای مقایسه میانگین از آزمون LSD در سطح احتمال ۵ درصد استفاده گردیده و نمودارها نیز با استفاده از نرم افزار ECXEL ترسیم شده‌اند.

فصل ۴

بحث و نتایج

۱-۴ وزن خشک برگ

مطابق نتایج جدول تجزیه واریانس (جدول 1-4) اثرات متقابل نیتروژن × تیوباسیلوس در سطح ۱٪ و اثر متقابل نیتروژن × ریزوبیوم و اثر سه گانه نیتروژن × ریزوبیوم × تیوباسیلوس در سطح ۵٪ معنی دار هستند.

مطابق جدول مقایسه میانگین (جدول 5-4) بیشترین وزن خشک برگ در شرایط وجین مربوط به تیمار کاربرد کود نیتروژن به میزان ۲۱۰ کیلوگرم در هکتار و تلقیح ریزوبیوم و کاربرد تیوباسیلوس به میزان 620 کیلوگرم در هکتار بود که نسبت به شاهد ۱۸ درصد افزایش داشته است. کمترین مقدار مربوط به تیمار عدم کاربرد کود نیتروژن و عدم تلقیح ریزوبیوم و کاربرد تیوباسیلوس به مقدار 184 کیلوگرم در هکتار بود.

گزارشات حاکی از آن است که باکتری ریزوبیوم موجب افزایش وزن خشک برگ می شود (فرانزینی و همکاران، ۲۰۰۹).

نتایج حکیمی و جم نژاد (۱۳۹۰) نشان داد که اثر کود نیتروژن بر وزن خشک برگ طالبی در سطح یک در صد معنی دار بود و با افزایش کود شیمیائی، وزن خشک برگ نیز افزایش یافت.

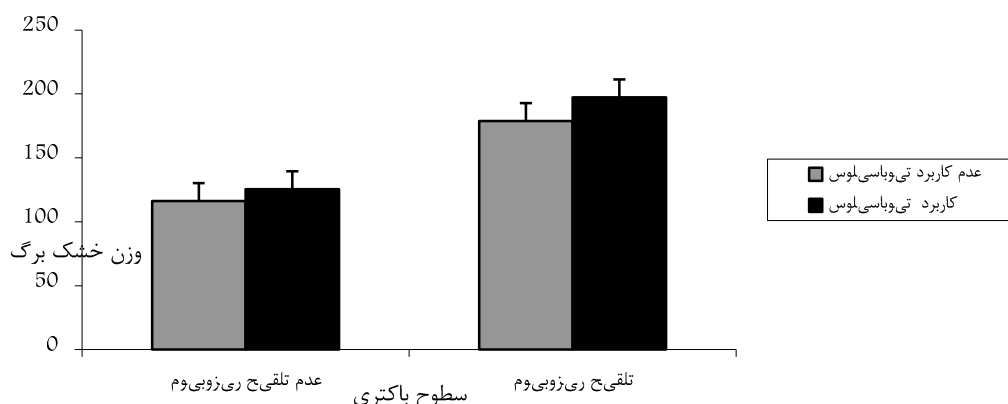
جدول (4-5) اثر متقابل نیتروژن، ریزوبیوم و تیوباسیلوس بر صفت وزن خشک برگ (کیلوگرم در هکتار) در شرایط وجین

۴۵۰c	عدم مصرف کود نیتروژن	کاربرد تیوباسیلوس	تلقیح ریزوبیوم
۵۰۰/۳۱ b	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۵۵۷/۹ab	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۶۲۰a	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۳۳۱/۱۵e	عدم مصرف کود نیتروژن	عدم کاربرد تیوباسیلوس	عدم تلقیح ریزوبیوم
۳۴۷/۸۴d	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۳۸۶/۷۸cd	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۴۳۰/۰۷cd	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۲۷۶/۲۴	عدم مصرف کود نیتروژن	کاربرد تیوباسیلوس	عدم تلقیح ریزوبیوم
۳۰۷/۵۱ef	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۳۴۱/۴e	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۳۸۰/۸۴ d	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۱۸۴ i	عدم مصرف کود نیتروژن	عدم کاربرد تیوباسیلوس	عدم تلقیح ریزوبیوم
۲۰۴/۲۳۶gh	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۲۲۷/۷۴h	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۲۵۲/۸۹g	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		

مطابق نتایج جدول تجزیه واریانس (جدول 3-4) اثر متقابل ریزوبیوم تیوباسیلوس در سطح ۱٪ معنی دار است.

بیشترین مقدار وزن خشک برگ در شرایط عدم وجین مربوط به تیمار کاربرد کود نیتروژن در سطح 210 کیلوگرم در هکتار و تلقیح ریزوبیوم و کاربرد تیوباسیلوس به میزان ۲۷۰/۰۴ کیلوگرم در هکتار بود که نسبت به شاهد ۱۹ درصد افزایش داشت، همچنین کمترین مقدار مربوط به تیمار عدم کاربرد کود نیتروژن عدم تلقیح و ریزوبیوم و عدم کاربرد تیوباسیلوس به میزان ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار بود.

با توجه به شکل (4-1) بیشترین تاثیر بر وزن خشک برگ بدون کاربرد کود نیتروژن در شرایط عدم وجین مربوط به تیمار تلقیح ریزوبیوم و کاربرد تیوباسیلوس به میزان ۱۹۷/۴ کیلوگرم در هکتار و کمترین مقدار مربوط به تیمار عدم تلقیح ریزوبیوم و عدم کاربرد تیوباسیلوس به میزان ۱۱۶/۲ کیلوگرم در هکتار بوده است.



شکل(4-1) اثر متقابل ریزوبیوم و تیوباسیلوس بر وزن خشک برگ در شرایط عدم وجین

۴-۲ وزن خشک غلاف

مطابق جدول تجزیه واریانس (جدول 4-1) اثرات اصلی نیتروژن و ریزوبیوم، اثرات متقابل نیتروژن × ریزوبیوم، نیتروژن × تیوباسیلوس، ریزوبیوم × تیوباسیلوس و اثر متقابل سه گانه نیتروژن × ریزوبیوم × تیوباسیلوس در سطح ۱٪ و اثر اصلی تیوباسیلوس در سطح ۰.۵٪ معنی دار هستند.

مطابق جدول مقایسه میانگین (جدول 4-6) بیشترین وزن غلاف در شرایط وجین مربوط به تیمار کاربرد کود نیتروژن به میزان ۲۱۰ کیلوگرم در هکتار و تلقیح ریزوبیوم و کاربرد تیوباسیلوس به میزان ۴۸۳ کیلوگرم در هکتار بود که نسبت به تیمار شاهد ۹۱/۵ درصد افزایش داشت. کمترین مقدار مربوط به تیمار

عدم کاربرد کود نیتروژن و عدم تلقیح ریزوبیوم و عدم کاربرد تیوباسیلوس به میزان ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار بود.

جدول (4-6) اثر متقابل نیتروژن، ریزوبیوم و تیوباسیلوس بر صفت وزن خشک غلاف (کیلوگرم در هکتار) در شرایط وجین

۳۵۰b	عدم مصرف کود نیتروژن	کاربرد تیوباسیلوس	تلقیح ریزوبیوم
۳۹۰ab	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۴۳۲/۹ab	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۴۸۳a	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)	عدم کاربرد تیوباسیلوس	
۳۲۴c	عدم مصرف کود نیتروژن		
۳۶۰ab	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۴۰۰ ab	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۴۴۶ ab	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)	کاربرد تیوباسیلوس	عدم تلقیح ریزوبیوم
۲۳۶f	عدم مصرف کود نیتروژن		
۲۶۳ef	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۲۹۴e	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۳۲۹cb	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)	عدم کاربرد تیوباسیلوس	
۱۰۰i	عدم مصرف کود نیتروژن		
۱۱۱h	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۱۲۴gh	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۱۳۸g	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		

مطابق جدول تجزیه واریانس (جدول 3-4) اثرات اصلی نیتروژن، ریزوبیوم و تیوباسیلوس، اثرات متقابل نیتروژن × ریزوبیوم ، نیتروژن × تیوباسیلوس، ریزوبیوم × تیوباسیلوس و اثر متقابل سه گانه نیتروژن × ریزوبیوم × تیوباسیلوس در سطح ۱٪ معنی دار بودند.

مطابق جدول مقایسه میانگین (جدول 7-4) بیشترین وزن خشک غلاف در شرایط عدم وجین مربوط به تیمار کاربرد کود نیتروژن در سطح ۲۱۰ کیلوگرم در هکتار و تلقیح ریزوبیوم و کاربرد تیوباسیلوس به

میزان ۴۲۵ کیلوگرم در هکتار بود و نسبت به تیمار شاهد ۴۵ درصد افزایش داشت. کمترین مقدار مربوط به تیمار عدم کاربرد کود نیتروژن و عدم تلقیح ریزوبیوم و عدم کاربرد تیوباسیلوس به مقدار ۱۳۵ کیلوگرم در هکتار بود.

ابراهیمی و همکاران (۱۳۸۸) در گزارش خود اعلام کردند وزن غلاف سویا بطور معنی‌داری تحت تاثیر علف‌هرز قرار گرفت. بین دو فاکتور وجین و عدم وجین بیشترین وزن غلاف مربوط به وجین و کمترین عدم وجین می‌باشد.

جدول (4-7) اثر متقابل نیتروژن، ریزوبیوم و تیوباسیلوس بر صفت وزن خشک غلاف (کیلوگرم در هکتار) در شرایط عدم وجین

۳۵۴b	عدم مصرف کود نیتروژن	کاربرد تیوباسیلوس	تلقیح ریزوبیوم
۳۷۶ ab	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۴۰۰ ab	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۴۲۵a	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۳۴۷c	عدم مصرف کود نیتروژن	عدم کاربرد تیوباسیلوس	
۳۷۰ab	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۳۷۴ab	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۴۲۰ ab	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۱۷۲ f	عدم مصرف کود نیتروژن	کاربرد تیوباسیلوس	عدم تلقیح ریزوبیوم
۱۸۳ef	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۱۹۵e	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۳۰۲d	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۱۳۵i	عدم مصرف کود نیتروژن	عدم کاربرد تیوباسیلوس	
۱۴۴h	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۱۵۳gh	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۱۶۳g	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		

۳-۴ ارتفاع بوته

مطابق جدول تجزیه واریانس (جدول 1-4) اثرات اصلی نیتروژن، ریزوبیوم، تیوباسیلوس، اثرات متقابل نیتروژن × ریزوبیوم، نیتروژن × تیوباسیلوس، ریزوبیوم × تیوباسیلوس و اثر متقابل سه گانه نیتروژن × ریزوبیوم × تیوباسیلوس در سطح ۱٪ معنی دار بودند.

مطابق جدول مقایسه میانگین (جدول 8-4) بیشترین ارتفاع بوته در شرایط وجین مربوط به تیمار کاربرد کود نیتروژن در سطح ۲۱۰ کیلوگرم در هکتار و تلقیح ریزوبیوم و کاربرد تیوباسیلوس ۹۱/۷ سانتی-متر که نسبت به تیمار شاهد ۹/۴ درصد افزایش داشت و کمترین ارتفاع مربوط به تیمار عدم کاربرد کود نیتروژن و عدم تلقیح ریزوبیوم و عدم کاربرد تیوباسیلوس ۴۵/۳۳ سانتی-متر بود.

جدول (4-8) اثر متقابل سه گانه نیتروژن، ریزوبیوم و تیوباسیلوس بر صفت ارتفاع بوته (سانتی متر) در شرایط وجین

۶۶/۵۹d	عدم مصرف کود نیتروژن	کاربرد تیوباسیلوس	ملقیح ریزوبیوم
۷۴/۲۲c	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۸۲/۴۴b	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۹۱/۷a	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۶۶/۱۲d	عدم مصرف کود نیتروژن	عدم کاربرد تیوباسیلوس	
۷۳/۶c	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۸۱/۸۳b	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۹۰/۹a	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۵۰f	عدم مصرف کود نیتروژن	کاربرد تیوباسیلوس	عدم تلقیح ریزوبیوم
۵۵/۵ef	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۶۲e	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۶۹dc	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۴۵/۳۳g	عدم مصرف کود نیتروژن	عدم کاربرد تیوباسیلوس	
۵۰/۶f	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۵۶/۴۹ef	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۶۳e	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		

با توجه به جدول تجزیه واریانس (جدول 3-4) کلیه اثرات متقابل بین تیمارهای آزمایشی بر ارتفاع گیاه در شرایط عدم وجین تاثیر نداشتند.

بیشترین ارتفاع بوته در شرایط عدم وجین مربوط به تیمار کاربرد کود نیتروژن در سطح ۲۱۰ کیلوگرم در هکتار و تلقیح ریزوبیوم و کاربرد تیوباسیلوس ۵۸/۳۳ سانتی متر و کمترین ارتفاع مربوط به تیمار عدم کاربرد کود نیتروژن و عدم تلقیح ریزوبیوم و عدم کاربرد تیوباسیلوس ۳۲ سانتی متر بود.

فابونمی (۲۰۱۲) نشان دادند که ریزوباکتری‌های محرک رشد می‌توانند ارتفاع بوته و توانایی تولید در گیاه را از طریق تولید هورمون‌های گیاهی، افزایش دسترسی به عناصر غذایی، تسهیل در جذب مواد

غذایی توسط گیاه، کاهش سمیت فلزات سنگین و القای مقاومت سیستمیک علیه عوامل بیماری زا افزایش دهد.

۴-۴ تعداد برگ

مطابق جدول تجزیه واریانس (جدول 1-4) اثر اصلی ریزوبیوم، اثرات متقابل نیتروژن × تیوباسیلوس و اثر سه گانه نیتروژن × ریزوبیوم × تیوباسیلوس در سطح ۱٪ و اثر متقابل نیتروژن × ریزوبیوم در سطح ۵٪ معنی دار بودند.

مطابق جدول مقایسه میانگین (جدول 9-4) بیشترین تعداد برگ در شرایط وجین مربوط به تیمار کاربرد کود نیتروژن در سطح 210 کیلوگرم در هکتار و تلقیح ریزوبیوم و کاربرد تیوباسیلوس ۱۱۶ برگ بود که نسبت به تیمار شاهد ۴۲ درصد افزایش داشت. همچنین کمترین تعداد مربوط به تیمار عدم کاربرد کود نیتروژن، عدم تلقیح ریزوبیوم و عدم کاربرد تیوباسیلوس ۲۰/۱۱ برگ بود.

تلقیح باکتری ریزوبیوم میلیوتی بر شاخص های رشدی گیاه یونجه از جمله سطح و تعداد برگ، ارتفاع بخش هوایی و عمق ریشه اثر معنی داری داشت (عسکری و حسین خانی، ۱۳۹۱).

جدول (9-4) اثر متقابل سه گانه نیتروژن، ریزوبیوم و تیوباسیلوس بر صفت تعداد برگ (در بوته) در شرایط وجین

۸۳/۶۶cb	عدم مصرف کود نیتروژن	کاربرد تیوباسیلوس	تلقیح ریزوبیوم
۹۳b	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۱۰۴ba	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۱۱۶a	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۴۴/۲e	عدم مصرف کود نیتروژن	عدم کاربرد تیوباسیلوس	
۴۹/۵cd	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۵۵/۳۳dc	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۶۱/۴۲c	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۳۸/۹۴f	عدم مصرف کود نیتروژن	کاربرد تیوباسیلوس	عدم تلقیح ریزوبیوم
۴۳/۵ef	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۴۳/۳۵ef	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۵۳/۹dc	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۲۰/۱۱h	عدم مصرف کود نیتروژن	عدم کاربرد تیوباسیلوس	
۲۲/۴۶hg	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۲۴/۹۴hg	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۲۷/۶۹g	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		

مطابق جدول تجزیه واریانس (جدول 3-4) اثر اصلی نیتروژن، اثرات متقابل نیتروژن × تیوباسیلوس و ریزوبیوم × تیوباسیلوس در سطح ۱٪ و اثر متقابل سه گانه نیتروژن × ریزوبیوم × تیوباسیلوس در سطح ۵٪ معنی دار هستند.

مطابق جدول مقایسه میانگین (جدول 10-4) بیشترین تعداد برگ در شرایط عدم وجین مربوط به تیمار کاربرد کود نیتروژن در سطح ۲۱۰ کیلوگرم در هکتار و تلقیح ریزوبیوم و کاربرد تیوباسیلوس ۷۱ برگ بود که نسبت به شاهد افزایش ۱۲ درصدی داشت و همچنین کمترین تعداد مربوط به تیمار عدم کاربرد کود نیتروژن و عدم تلقیح ریزوبیوم و عدم کاربرد تیوباسیلوس ۱۲ برگ بود.

براساس نتایج حمزئی و همکاران (۱۳۸۸)، مصرف متناسب کود نیتروژن موجب افزایش عملکرد بیولوژیک، تعداد برگ در بوته، ارتفاع بوته، تعداد شاخه در بوته و تعداد گره در ساقه اصلی در گیاه زراعی کلزا شد.

جدول (10-4) اثر متقابل نیتروژن، ریزوبیوم و تیوباسیلوس بر صفت تعداد برگ (در بوته) در شرایط عدم وجین

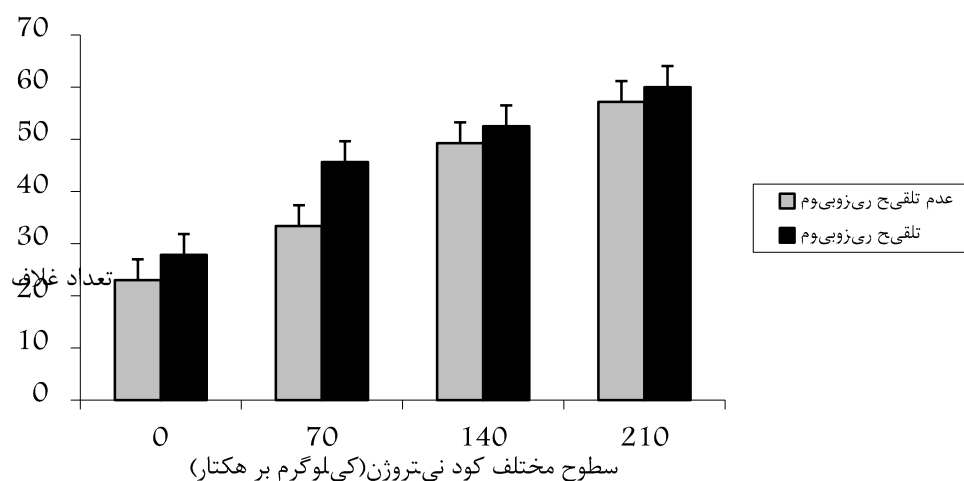
۵۸/۷۸ b	عدم مصرف کود نیتروژن	کاربرد تیوباسیلوس	تلقیح ریزوبیوم
۶۲/۷ba	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۶۶/۷۳ba	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۷۱a	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۴۹/۲۱cd	عدم مصرف کود نیتروژن	عدم کاربرد تیوباسیلوس	
۵۲/۶۵c	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۵۶/۳ba	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۶۰/۰۱ba	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۲۸/۲۶fe	عدم مصرف کود نیتروژن	کاربرد تیوباسیلوس	عدم تلقیح ریزوبیوم
۳۰e	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۳۱/۸۵d	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۳۳/۸۶dc	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۱۲h	عدم مصرف کود نیتروژن	عدم کاربرد تیوباسیلوس	
۱۳/۱g	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۱۴f	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۱۴/۹fe	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		

۴-۵ تعداد غلاف

مطابق جدول تجزیه واریانس (جدول 1-4) اثرات متقابل نیتروژن × ریزوبیوم، نیتروژن × تیوباسیلوس، ریزوبیوم × تیوباسیلوس و اثر متقابل سه گانه نیتروژن × ریزوبیوم × تیوباسیلوس در سطح ۱٪ معنی دار بودند.

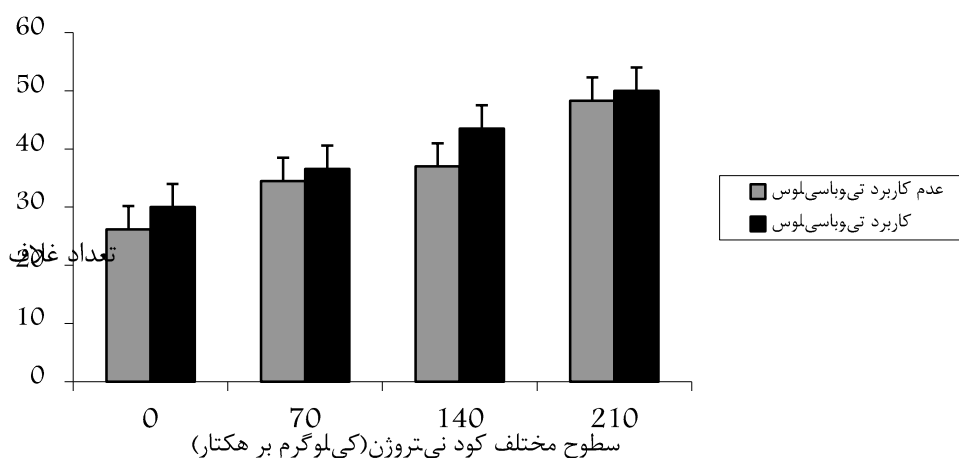
بیشترین تعداد غلاف در بوته در شرایط وجین مربوط به تیمار کاربرد کود نیتروژن در سطح ۲۱۰ کیلوگرم در هکتار و تلقیح ریزوبیوم و کاربرد تیوباسیلوس ۶۲ غلاف بود که نسبت به تیمار شاهد ۲۵ درصد افزایش داشت و کمترین تعداد مربوط به تیمار عدم کاربرد کود نیتروژن و عدم تلقیح ریزوبیوم و عدم کاربرد تیوباسیلوس ۱۹ غلاف بود.

با توجه به شکل (2-4) بیشترین تاثیر بر تعداد غلاف بدون کاربرد تیوباسیلوس در شرایط وجین مربوط به تیمار تلقیح ریزوبیوم و کاربرد کود نیتروژن در سطح ۲۱۰ کیلوگرم در هکتار ۶۰ غلاف و کمترین مقدار مربوط به تیمار عدم تلقیح ریزوبیوم و عدم کاربرد کود نیتروژن ۲۳ غلاف بوده است



شکل (2-4) اثر متقابل نیتروژن ریزوبیوم بر تعداد غلاف در شرایط وجین

با توجه به شکل (3-4) بیشترین تاثیر بر تعداد غلاف بدون تلقیح ریزوبیوم در شرایط عدم وجین مربوط به تیمار کاربرد تیوباسیلوس و کاربرد کود نیتروژن در سطح ۲۱۰ کیلوگرم در هکتار ۵۰ غلاف و کمترین مقدار مربوط به تیمار عدم کاربرد تیوباسیلوس و عدم کاربرد کود نیتروژن ۲۶/۲ غلاف بوده است.



شکل (3-4) اثر متقابل نیتروژن تیوباسیلوس بر تعداد غلاف در شرایط عدم وجین

مطابق جدول تجزیه واریانس (جدول 3-4) اثرات متقابل نیتروژن × ریزوبیوم، نیتروژن × تیوباسیلوس و اثر متقابل سه گانه نیتروژن × ریزوبیوم × تیوباسیلوس در سطح ۱٪ و اثر اصلی تیوباسیلوس در سطح ۵٪ معنی دار بودند.

مطابق جدول مقایسه میانگین (جدول 11-4) بیشترین تعداد غلاف در بوته در شرایط عدم وجین مربوط به تیمار کاربرد نیتروژن در سطح ۲۱۰ کیلوگرم در هکتار و تلقیح ریزوبیوم و کاربرد تیوباسیلوس ۳۶/۲ غلاف بود که نسبت به تیمار شاهد ۹/۸ درصد افزایش داشت و کمترین تعداد مربوط به تیمار عدم کاربرد کود نیتروژن و عدم تلقیح ریزوبیوم و عدم کاربرد تیوباسیلوس ۱۵ غلاف بود.

جدول (11-4) اثر متقابل نیتروژن، ریزوبیوم و تیوباسیلوس بر صفت تعداد غلاف (در بوته) در شرایط عدم وجین

۳۰b	عدم مصرف کود نیتروژن	کاربرد تیوباسیلوس	تلقیح ریزوبیوم
۳۱/۸۳ba	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۳۴ab	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۳۶/۲a	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۲۰d	عدم مصرف کود نیتروژن	عدم کاربرد تیوباسیلوس	
۲۱/۲dc	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۲۲/۷dc	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۲۴/۱c	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۱۹/۵۶e	عدم مصرف کود نیتروژن	کاربرد تیوباسیلوس	عدم تلقیح ریزوبیوم
۲۰/۸۹dc	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۲۲/۳ dc	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۲۳/۷ dc	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۱۵g	عدم مصرف کود نیتروژن	عدم کاربرد تیوباسیلوس	
۱۶f	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۱۷ef	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۱۸/۱fe	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		

قاسمی پیربلوطی و همکاران (۱۳۸۴) در بررسی بوته‌های تلقیح یافته با باکتری تثبیت کننده نیتروژن از نظر تعداد غلاف در بوته گیاه لوبیا اختلاف بسیار معنی‌داری را بین تلقیح و عدم تلقیح با باکتری مشاهده نمودند.

بامبارا و همکاران (۲۰۱۰) طی مطالعاتی که روی لوبیا انجام دادند، به این نتیجه رسیدند که تلقیح با باکتری ریزوبیوم موجب افزایش معنی دار در وزن خشک گیاه و تعداد غلاف نسبت به تیمار شاهد شده است.

۴-۶ تعداد دانه در غلاف در بوته

مطابق جدول تجزیه واریانس (جدول ۱) اثرات اصلی نیتروژن، ریزوبیوم، اثرات متقابل نیتروژن × ریزوبیوم، ریزوبیوم × تیوباسیلوس و اثرات متقابل سه گانه نیتروژن × ریزوبیوم × تیوباسیلوس در سطح ۱٪ معنی دار شده بودند.

مطابق جدول مقایسه میانگین (جدول 12-4) بیشترین تعداد دانه در شرایط وجین مربوط به تیمار کاربرد کود نیتروژن در سطح 210 کیلوگرم در هکتار و تلقیح ریزوبیوم و کاربرد تیوباسیلوس به میزان 35/9 دانه در غلاف در بوته بود که نسبت به تیمار شاهد ۷۷ درصد افزایش نشان داد. کمترین تعداد دانه مربوط به تیمار عدم کاربرد کود نیتروژن و عدم تلقیح ریزوبیوم و عدم کاربرد تیوباسیلوس ۱۸ دانه بود.

خندان بجندی و همکاران (۱۳۸۹) گزارش کردند تلقیح نخود با سوبه‌های ریزوبیوم اثر معنی‌دار افزایشی بر تعداد دانه در غلاف داشته است. فرنی و همکاران (۱۳۸۵) بیان نمودند استفاده از ۴ سویه برادی ریزوبیوم در سویا در ۴ سطح آبیاری باعث افزایش تعداد دانه در غلاف نسبت به شاهد گردیده است.

دفریتاس و همکاران (۲۰۰۴)، در مورد کلزا، کمچی و همکاران (۲۰۰۶) در مورد چغندر، آزمایشات سلمان‌زاده (۱۳۹۱) نشان داد که تلقیح سویا با ریزوبیوم ژاپونیکوم تعداد دانه در بوته را به شکلی معنی‌دار افزایش داد.

جدول (4-12) اثر متقابل نیتروژن، ریزوبیوم و تیوباسیلوس بر صفت تعداد دانه در غلاف در بوته در شرایط وجین

۲۶b	عدم مصرف کود نیتروژن	کاربرد تیوباسیلوس	تلقیح ریزوبیوم
۲۹ ab	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۳۲/۲ab	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۳۵/۹a	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۲۳cd	عدم مصرف کود نیتروژن	عدم کاربرد تیوباسیلوس	عدم تلقیح ریزوبیوم
۲۵/۶۰c	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۲۸/۵ab	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۳۱/۷ab	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۲۰e	عدم مصرف کود نیتروژن	کاربرد تیوباسیلوس	عدم تلقیح ریزوبیوم
۲۲/۳۰cd	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۲۴/۸cd	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۲۷/۷ab	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۱۸f	عدم مصرف کود نیتروژن	عدم کاربرد تیوباسیلوس	عدم تلقیح ریزوبیوم
۲۰e	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۳/۲۲cd	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۲۴/۹dc	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		

مطابق جدول تجزیه واریانس (جدول 3-4) اثر اصلی ریزوبیوم و تیوباسیلوس، اثرات متقابل نیتروژن × ریزوبیوم، نیتروژن × تیوباسیلوس، ریزوبیوم × تیوباسیلوس و اثرات متقابل سه گانه نیتروژن × ریزوبیوم × تیوباسیلوس در سطح ۱٪ معنی دار شده بودند.

مطابق جدول مقایسه میانگین (جدول 4-13) بیشترین تعداد دانه در شرایط عدم وجین مربوط به تیمار کاربرد کود نیتروژن در سطح 210 کیلوگرم در هکتار، تلقیح ریزوبیوم و کاربرد تیوباسیلوس به میزان ۲۴ دانه در غلاف در بوته بود که با ۲۸ درصد نسبت به تیمار شاهد افزایش نشان داد. کمترین تعداد دانه مربوط به تیمار عدم کاربرد کود نیتروژن و عدم تلقیح ریزوبیوم و عدم کاربرد تیوباسیلوس ۹ دانه بود.

جدول (13-4) اثر متقابل نیتروژن، ریزوبیوم و تیوباسیلوس بر صفت تعداد دانه در غلاف در بوته در شرایط عدم وجین

۲۰c	عدم مصرف کود نیتروژن	کاربرد تیوباسیلوس	تلقیح ریزوبیوم
۲۱/۲b	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۲۲/۶ba	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۲۴a	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۱۷d	عدم مصرف کود نیتروژن	عدم کاربرد تیوباسیلوس	عدم تلقیح ریزوبیوم
۱۸/۱dc	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۱۹/۲ dc	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۲۰/۵c	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۱۵f	عدم مصرف کود نیتروژن	کاربرد تیوباسیلوس	عدم تلقیح ریزوبیوم
۱۶ef	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۱۷ef	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۱۸/۱e	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۹h	عدم مصرف کود نیتروژن	عدم کاربرد تیوباسیلوس	عدم تلقیح ریزوبیوم
۹/۶gh	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۱۰/۲gh	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۱۰/۹g	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		

نوروزی و همکاران (۱۳۸۹) گزارش کردند که تلقیح گیاه نخود با باکتری ریزوبیوم نشان داد که تیماری که با باکتری تلقیح شده در مقایسه با تیمارهای بدون تلقیح باعث افزایش تعداد دانه در غلاف شد. اثر متقابل سطوح مختلف نیتروژن و تلقیح باکتری ریزوبیوم بر تعداد دانه در غلاف معنی دار شد.

۷-۴ وزن ۱۰۰ دانه

مطابق جدول تجزیه واریانس (جدول 1-4) اثرات اصلی نیتروژن، اثرات متقابل نیتروژن × تیوباسیلوس، ریزوبیوم × تیوباسیلوس و اثر متقابل سه گانه نیتروژن × ریزوبیوم × تیوباسیلوس در سطح ۵٪ معنی دار بودند.

مطابق جدول مقایسه میانگین (جدول 14-4) بیشترین وزن ۱۰۰ دانه در شرایط وجین مربوط به تیمار کاربرد کود نیتروژن در سطح ۲۱۰ کیلوگرم در هکتار و تلقیح ریزوبیوم و کاربرد تیوباسیلوس به میزان ۲۳/۵۳ گرم بود که نسبت به تیمار شاهد ۹/۸ درصد افزایش داشت و همچنین کمترین مقدار مربوط به تیمار عدم کاربرد کود نیتروژن و عدم تلقیح ریزوبیوم و عدم کاربرد تیوباسیلوس به میزان ۷/۳۵ گرم بود.

در آزمایشی تلقیح باکتری ریزوبیوم باعث افزایش وزن صد دانه لوبیا شد، احتمالاً این افزایش وزن صد دانه به دلیل باکتری ریزوبیوم که مولد فیتوهورمون‌های ایندولی (IAA) است (مرزبان، ۱۳۹۰). یادگاری و همکاران (۱۳۸۸) گزارش کردند وزن ۱۰۰ دانه لوبیا با تلقیح ریزوبیوم و سودوموناس افزایش می‌یابد. آزمایشات قاسمی پیربلوطی و همکاران، (۱۳۸۲)؛ اسدی رحمانی و همکاران، (۱۳۸۴) و خندان بجندی و همکاران (۱۳۸۹) نشان داد تلقیح باکتری مزوریزوبیوم با لوبیا و نخود باعث افزایش ۶ درصدی وزن ۱۰۰ دانه گردید و اختلاف معنی‌داری مشاهده شد.

جدول (4-14) اثر متقابل نیتروژن، ریزوبیوم و تیوباسیلوس بر صفت وزن ۱۰۰ دانه (گرم) در شرایط وجین

۱۶/۹۴c	عدم مصرف کود نیتروژن	کاربرد تیوباسیلوس	تلقیح ریزوبیوم
۱۸/۹۰b	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۲۱/۱۰ab	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۲۳/۵۳a	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۱۵/۸۸d	عدم مصرف کود نیتروژن	عدم کاربرد تیوباسیلوس	
۱۷/۷۰cb	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۱۹/۷۵ba	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۲۲ab	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۱۰/۵۹e	عدم مصرف کود نیتروژن	کاربرد تیوباسیلوس	عدم تلقیح ریزوبیوم
۱۱/۸۱dc	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۱۳/۱۲ dc	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۱۴/۶۰ dc	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۷/۳۵f	عدم مصرف کود نیتروژن	عدم کاربرد تیوباسیلوس	
۸/۲۰fe	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۹/۱۵fe	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۱۰/۲۲fe	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		

مطابق جدول تجزیه واریانس (جدول 3-4) اثر اصلی ریزوبیوم ، اثرات متقابل نیتروژن × ریزوبیوم،

نیتروژن × تیوباسیلوس، ریزوبیوم × تیوباسیلوس و اثر متقابل سه گانه نیتروژن × ریزوبیوم × تیوباسیلوس

در سطح ۱٪ و اثر اصلی نیتروژن در سطح ۵٪ معنی دار بودند.

مطابق جدول مقایسه میانگین (جدول 4-15) بیشترین وزن ۱۰۰ دانه در شرایط عدم وجین مربوط به

تیمار کاربرد کود نیتروژن در سطح ۲۱۰ کیلوگرم در هکتار و تلقیح ریزوبیوم و کاربرد تیوباسیلوس به

میزان ۱۸/۶۰ گرم بود و نسبت به تیمار شاهد ۳۱/۸ درصد افزایش داشت. کمترین مقدار مربوط به تیمار

عدم کاربرد کود نیتروژن و عدم تلقیح ریزوبیوم و عدم کاربرد تیوباسیلوس به میزان ۴/۱۱ گرم بود.

وی (۲۰۰۷)، تاثیر تلقیح سورگوم با باکتری حل کننده فسفات را بر میزان تجمع فسفر در دانه و عملکرد معنی دار گزارش کردند. این محقق علت این افزایش را به انحلال فسفات‌های غیر آلی و تولید مقادیر قابل توجهی از IAA و GA مرتبط دانست. تلقیح بذور گیاه لوبیا با باکتری *melilti* *Rhizobium* همراه با فسفریت مقدار نیتروژن و فسفر را در اندام‌های مختلف سبز در مقایسه با شاهد افزایش داد و موجب افزایش عملکرد در گیاه شد (زهیر، ۲۰۰۴).

جدول (4-15) اثر متقابل نیتروژن، ریزوبیوم و تیوباسیلوس بر صفت وزن ۱۰۰ دانه (گرم) در شرایط عدم وجین

۱۵/۳۶b	عدم مصرف کود نیتروژن	کاربرد تیوباسیلوس	تلقیح ریزوبیوم
۱۶/۲۹ba	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۱۷/۴۰ab	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۱۸/۶۰a	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۱۰d	عدم مصرف کود نیتروژن	عدم کاربرد تیوباسیلوس	عدم تلقیح ریزوبیوم
۱۰/۶۰dc	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۱۱/۳۰dc	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۱۲c	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۷/۱۹f	عدم مصرف کود نیتروژن	کاربرد تیوباسیلوس	عدم تلقیح ریزوبیوم
۷/۶۵fe	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۸/۱۳fe	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۸/۶۳e	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۴/۱۱h	عدم مصرف کود نیتروژن	عدم کاربرد تیوباسیلوس	عدم تلقیح ریزوبیوم
۴/۳۷hg	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۴/۶۶hg	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۴/۹۴g	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		

۸-۴ عملکرد دانه

مطابق نتایج جدول تجزیه واریانس (جدول 1-4) اثرات اصلی نیتروژن در سطح ۵٪، اثرات اصلی ریزوبیوم، اثرات متقابل نیتروژن × تیوباسیلوس، ریزوبیوم × تیوباسیلوس و اثر سه گانه نیتروژن × ریزوبیوم × تیوباسیلوس در سطح ۱٪ بر عملکرد دانه معنی دار بود.

مطابق نتایج جدول مقایسه میانگین (جدول 16-4) بیشترین میزان عملکرد دانه در شرایط وجین مربوط به تیمار کاربرد کود نیتروژن در سطح ۲۱۰ کیلوگرم در هکتار، تلقیح ریزوبیوم و کاربرد تیوباسیلوس به میزان ۷۶۳/۳۷۵ کیلوگرم در هکتار بود که ۱۷/۵ درصد نسبت به تیمار شاهد افزایش داشت. کمترین میزان عملکرد دانه مربوط به تیمار عدم کاربرد کود نیتروژن و عدم تلقیح ریزوبیوم و عدم کاربرد تیوباسیلوس به مقدار ۱۹۰/۶۴۲ کیلوگرم در هکتار بود.

چندین تحقیق دیگر اثرات مصرف کودهای زیستی نیتروژن دار را بر عملکرد دانه سویا موثر و افزایش دهنده گزارش نمودند (وندیل و همکاران، ۲۰۰۵. وندکهار و همکاران، ۲۰۰۵. کنس و همکاران، ۲۰۰۶).

با کاربرد سویه های ریزوبیومی بومی ایران در شرایط گلخانه و مزرعه روی گیاه لوبیا تعداد و وزن گره، وزن خشک قسمت هوایی، کل نیتروژن جذب شده و عملکرد دانه نسبت به شاهد (بدون تلقیح) افزایش یافت (اسدی رحمانی و همکاران، ۱۳۸۳).

جدول (16-4) اثر متقابل نیتروژن، ریزوبیوم و تیوباسیلوس بر صفت عملکرد دانه (کیلوگرم در هکتار) در شرایط وجین

۵۴۸/۳۵۲b	عدم مصرف کود نیتروژن	کاربرد تیوباسیلوس	تلقیح ریزوبیوم
۶۱۳ba	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۶۸۵/۵۵۶ba	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۷۶۳/۳۷۵a	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۴۱۳/۰۳۲dc	عدم مصرف کود نیتروژن	عدم کاربرد تیوباسیلوس	عدم تلقیح ریزوبیوم
۴۹۵/۵۸۹dc	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۵۱۰/۳۱۲c	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۵۶۸/۴۷۹ba	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۲۸۵/۲۲fe	عدم مصرف کود نیتروژن	کاربرد تیوباسیلوس	عدم تلقیح ریزوبیوم
۳۱۷/۰۴۵fe	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۳۵۳/۲۵۴e	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۳۹۵/۴۰۸d	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۱۹۰/۶۴۲h	عدم مصرف کود نیتروژن	عدم کاربرد تیوباسیلوس	عدم تلقیح ریزوبیوم
۲۱۲/۶۳۵hg	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۲۳۷/۵۵g	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۲۶۳/۷۷۴fe	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		

مطابق جدول تجزیه واریانس (جدول 3-4) اثرات اصلی نیتروژن، ریزوبیوم و تیوباسیلوس و اثرات متقابل

نیتروژن × ریزوبیوم، نیتروژن × تیوباسیلوس و اثر متقابل سه گانه نیتروژن × ریزوبیوم × تیوباسیلوس در سطح ۱٪ معنی دار بود.

مطابق جدول مقایسه میانگین (جدول 17-4) بیشترین میزان عملکرد دانه در شرایط عدم وجین مربوط

به تیمار کاربرد کود نیتروژن در سطح ۲۱۰ کیلوگرم در هکتار و تلقیح ریزوبیوم و کاربرد تیوباسیلوس به میزان ۵۰۰ کیلوگرم در هکتار بود که ۲۴/۸۹ درصد افزایش نسبت به تیمار شاهد داشت و کمترین میزان عملکرد دانه مربوط به تیمار عدم کاربرد کود نیتروژن و عدم تلقیح ریزوبیوم و عدم کاربرد تیوباسیلوس به مقدار ۱۶۰/۵۵۸ کیلوگرم در هکتار بود.

تلقیح با باکتری ریزوبیوم موجب افزایش رشد، عملکرد دانه، ارتفاع گیاه و تعداد گره در ریشه نسبت به گیاهان بدون تلقیح در شرایط مزرعه می‌شود (سahاران، ۲۰۱۱).

جدول (17-4) اثر متقابل نیتروژن، ریزوبیوم و تیوباسیلوس بر صفت عملکرد دانه (کیلوگرم در هکتار) در شرایط عدم وجین

۴۱۱b	عدم مصرف کود نیتروژن	کاربرد تیوباسیلوس	تلقیح ریزوبیوم
۴۳۸/۸۴۶ba	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۴۶۸ba	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۵۰۰a	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۲۹۴/۲۳۸e	عدم مصرف کود نیتروژن	عدم کاربرد تیوباسیلوس	عدم تلقیح ریزوبیوم
۳۱۴/۲۱۷d	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۳۳۳/۴۲۵dc	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۳۵۵/۶۳۸c	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۱۹۰/۷۵۶g	عدم مصرف کود نیتروژن	کاربرد تیوباسیلوس	عدم تلقیح ریزوبیوم
۲۰۲/۵۶۷f	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۲۱۵/۴۲۳fe	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۲۳۰/۰۴۳ fe	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۱۶۰/۵۵۸h	عدم مصرف کود نیتروژن	عدم کاربرد تیوباسیلوس	عدم تلقیح ریزوبیوم
۱۷۱/۰۲۹hg	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۱۸۲/۲۰۳ hg	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۱۹۴/۳۵۸ hg	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		

۹-۴ عملکرد بیولوژیک

طبق نتایج جدول تجزیه واریانس (جدول 1-4) اثر اصلی نیتروژن و ریزوبیوم، اثرات متقابل نیتروژن ×

ریزوبیوم، نیتروژن × تیوباسیلوس و ریزوبیوم × تیوباسیلوس، اثر متقابل عوامل سه گانه مورد مطالعه

نیتروژن × ریزوبیوم × تیوباسیلوس در سطح ۱٪ معنی دار بود.

طبق نتایج جدول مقایسه میانگین (جدول 18-4) بیشترین مقدار عملکرد بیولوژیک در شرایط وجین مربوط به تیمار کاربرد کود نیتروژن در سطح ۲۱۰ کیلوگرم در هکتار و تلقیح ریزوبیوم و کاربرد تیوباسیلوس به میزان ۱۷۹۸/۳۴۴ کیلوگرم در هکتار بود و نسبت به تیمار شاهد ۶۳ درصد افزایش مشاهده شد. کمترین مقدار مشاهده شده عملکرد بیولوژیک مربوط به تیمار عدم کاربرد کود نیتروژن و عدم تلقیح ریزوبیوم و عدم کاربرد تیوباسیلوس به میزان ۷۸۰/۶۳۴ کیلوگرم در هکتار بود.

الوان و حامد (۲۰۱۱) گزارش دادند استفاده از باکتری تیوباسیلوس سبب افزایش عملکرد بیولوژیک در گیاه کاهو شد.

جدول (4-18) اثر متقابل نیتروژن، ریزوبیوم و تیوباسیلوس بر صفت عملکرد بیولوژیک (کیلوگرم در هکتار) در شرایط وجین

۱۳۰۰c	عدم مصرف کود نیتروژن	کاربرد تیوباسیلوس	تلقیح ریزوبیوم
۱۴۵۰b	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۱۶۲۱/۲۷ba	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۱۷۹۸/۳۴۴a	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۸۶۳/۱۲fe	عدم مصرف کود نیتروژن	عدم کاربرد تیوباسیلوس	عدم تلقیح ریزوبیوم
۹۶۱/۴۸۶fe	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۱۰۷۲dc	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۱۲۰۰/۲۳cd	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۸۰۵/۸۹f	عدم مصرف کود نیتروژن	کاربرد تیوباسیلوس	عدم تلقیح ریزوبیوم
۸۹۵/۶۲fe	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۹۹۶ef	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۱۱۱۰/۳۶dc	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۷۸۰/۶۳۴g	عدم مصرف کود نیتروژن	عدم کاربرد تیوباسیلوس	عدم تلقیح ریزوبیوم
۸۶۷/۲۶۳fe	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۹۷۰/۳۶e	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۱۰۸۳/۴۷۹dc	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		

مطابق جدول تجزیه واریانس (جدول 3-4) اثر اصلی ریزوبیوم، اثر متقابل نیتروژن × تیوباسیلوس، اثر متقابل سه گانه نیتروژن × ریزوبیوم × تیوباسیلوس در سطح ۱٪ و اثر اصلی نیتروژن در سطح ۵٪ معنی دار می باشد.

مطابق جدول مقایسه میانگین (جدول 19-4) بیشترین مقدار عملکرد بیولوژیک در شرایط عدم وجین مربوط به تیمار کاربرد کود نیتروژن در سطح ۲۱۰ کیلوگرم در هکتار و تلقیح ریزوبیوم و کاربرد تیوباسیلوس به میزان ۱۲۳۰/۶۲۵ کیلوگرم در هکتار بود و نسبت به تیمار شاهد ۲۲/۵ درصد افزایش مشاهده شد. کمترین مقدار مشاهده شده عملکرد بیولوژیک مربوط به تیمار عدم کاربرد کود نیتروژن و عدم تلقیح ریزوبیوم و عدم کاربرد تیوباسیلوس به میزان ۷۵۰/۸۵ کیلوگرم در هکتار بود.

دفریتاس (۲۰۰۴) درباره گندم و شاهین و همکاران (۲۰۰۴) در مورد جو و چغندر قند آزمایش هایی را انجام داده و همگی به این نتیجه رسیدند که تلقیح محصولات توسط کودهای زیستی موجب افزایش معنی دار عملکرد دانه و بیولوژیک، اجزای عملکرد و جذب عناصر غذایی خصوصاً فسفر شده است.

جدول (19-4) اثر متقابل نیتروژن، ریزوبیوم و تیوباسیلوس بر صفت عملکرد بیولوژیک (کیلوگرم در هکتار) در شرایط عدم

وجین

۱۰۲۵/۴ba	عدم مصرف کود نیتروژن	کاربرد تیوباسیلوس	تلقیح ریزوبیوم
۱۰۹۰/۵۳۴ba	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۱۱۶۰/۶۴۶ba	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۱۲۳۰/۶۲۵a	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۸۵۹/۰۱c	عدم مصرف کود نیتروژن	عدم کاربرد تیوباسیلوس	
۹۱۰/۵۹cb	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۹۶۷/۷۵۶b	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۱۰۳۰/۲۰۹ba	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۷۵۷/۴۴۲fe	عدم مصرف کود نیتروژن	کاربرد تیوباسیلوس	عدم تلقیح ریزوبیوم
۸۰۸/۶۲۷fe	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۸۶۴cb	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۹۲۴/۳۰۳cb	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۷۵۰/۸۵f	عدم مصرف کود نیتروژن	عدم کاربرد تیوباسیلوس	
۷۹۹/۸۳۱fe	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۸۴۹/۱۷۸e	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۹۰۵/۱۶۳cb	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		

۱۰-۴ کلروفیل a

مطابق جدول تجزیه واریانس (جدول 2-4) اثر اصلی نیتروژن، ریزوبیوم و تیوباسیلوس، اثرات متقابل نیتروژن × ریزوبیوم، نیتروژن × تیوباسیلوس، ریزوبیوم × تیوباسیلوس و اثر متقابل سه گانه نیتروژن × ریزوبیوم × تیوباسیلوس در سطح ۱٪ معنی دار بودند.

مطابق جدول تجزیه مقایسه میانگین (جدول 20-4) بیشترین مقدار کلروفیل a در شرایط وجین مربوط به تیمار کاربرد کود نیتروژن در سطح ۲۱۰ کیلوگرم در هکتار و تلقیح ریزوبیوم و کاربرد تیوباسیلوس به مقدار ۶۱ میلی گرم در گرم برگ بود که نسبت به شاهد ۶۰ درصد افزایش داشت و کمترین مقدار مربوط

به تیمار عدم کاربرد کود نیتروژن و عدم تلقیح ریزوبیوم و عدم کاربرد تیوباسیلوس به مقدار ۱۵/۸۴ میلی گرم در گرم برگ بود.

باکتری مزوریزوبیوم و کشت مخلوط باعث تامین نیتروژن مورد نیاز در گیاه لوبیا شد و روی کلروفیل کل، کلروفیل a و b برگ لوبیا تاثیر مثبت دارد. از آنجا که میزان کلروفیل برگ با میزان فتوسنتز و تولید ماده خشک با یکدیگر در ارتباط هستند بیشتر بودن میزان کلروفیل در تیمار کشت مخلوط به همراه باکتری مزوریزوبیوم می‌تواند منجر به افزایش فرآیند فتوسنتز، تولید ماده خشک و عملکرد گردد (مرزبان، ۱۳۹۰).

فرنیا و همکاران (۱۳۸۵) گزارش کردند که سویه‌های باکتری برادی ریزوبیوم تحت شرایط خشکی با افزایش تثبیت نیتروژن، نیتروژن بیشتری در اختیار گیاه قرار داده و باعث افزایش محصول سویا گردیده است.

جدول (20-4) اثر متقابل نیتروژن، ریزوبیوم و تیوباسیلوس بر صفت میزان کلروفیل a (میلی گرم در گرم برگ) در شرایط

وجین

۴۴b	عدم مصرف کود نیتروژن	کاربرد تیوباسیلوس	تلقیح ریزوبیوم
۴۸/۹ba	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۵۴/۶ba	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۶۱a	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۳۰/۶۶d	عدم مصرف کود نیتروژن	عدم کاربرد تیوباسیلوس	عدم تلقیح ریزوبیوم
۳۴/۲dc	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۳۸dc	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۴۲/۴c	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۱۹/۸۹g	عدم مصرف کود نیتروژن	کاربرد تیوباسیلوس	عدم تلقیح ریزوبیوم
۲۲/۲ef	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۲۴/۷ef	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۲۷/۴۳e	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۱۵/۸۴h	عدم مصرف کود نیتروژن	عدم کاربرد تیوباسیلوس	عدم تلقیح ریزوبیوم
۱۷/۷hg	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۱۹/۷hg	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۲۱/۸۸f	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		

مطابق جدول تجزیه واریانس (جدول 4-4) اثر اصلی ریزوبیوم، اثر متقابل نیتروژن × تیوباسیلوس و اثر متقابل سه گانه نیتروژن × ریزوبیوم × تیوباسیلوس در سطح ۱٪ و اثر اصلی نیتروژن در سطح ۵٪ معنی دار بودند.

مطابق جدول تجزیه مقایسه میانگین (جدول 21-4) بیشترین مقدار کلروفیل a در شرایط عدم وجین مربوط به تیمار کاربرد کود نیتروژن در سطح ۲۱۰ کیلوگرم در هکتار و تلقیح ریزوبیوم و کاربرد تیوباسیلوس به میزان ۴۷/۹۹ میلی گرم در گرم برگ بود که نسبت به شاهد ۷۶/۶ درصد افزایش داشت و

کمترین مقدار مربوط به تیمار عدم کاربرد کود نیتروژن و عدم تلقیح ریزوبیوم و عدم کاربرد تیوباسیلوس به مقدار ۱۰ میلی گرم در گرم برگ بود.

جدول (21-4) اثر متقابل نیتروژن، ریزوبیوم و تیوباسیلوس بر صفت میزان کلروفیل a (میلی گرم در گرم برگ) در شرایط

عدم وجین

۴۰b	عدم مصرف کود نیتروژن	کاربرد تیوباسیلوس	تلقیح ریزوبیوم
۴۲/۴ba	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۴۴/۹۵ba	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۴۷/۹۹a	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۳۶/۹۳dc	عدم مصرف کود نیتروژن	عدم کاربرد تیوباسیلوس	
۳۹/۱۶c	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۴۱/۵۹ba	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۴۴/۴ba	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۲۹/۶۶e	عدم مصرف کود نیتروژن	کاربرد تیوباسیلوس	عدم تلقیح ریزوبیوم
۳۱/۷d	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۳۳/۹dc	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۳۶dc	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۱۰g	عدم مصرف کود نیتروژن	عدم کاربرد تیوباسیلوس	
۱۰/۶fg	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۱۱/۳ fg	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۱۱/۹۸ f	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		

۱۱-۴ کلروفیل b

مطابق جدول تجزیه واریانس (جدول 2-4) اثر اصلی نیتروژن، ریزوبیوم و تیوباسیلوس، اثرات متقابل نیتروژن × ریزوبیوم، نیتروژن × تیوباسیلوس، ریزوبیوم × تیوباسیلوس و اثر متقابل سه گانه نیتروژن × ریزوبیوم × تیوباسیلوس در سطح ۱٪ معنی دار بودند.

مطابق جدول تجزیه مقایسه میانگین (جدول 22-4) بیشترین مقدار کلروفیل b در شرایط وجین مربوط به تیمار کاربرد کود نیتروژن در سطح ۲۱۰ کیلوگرم در هکتار و تلقیح ریزوبیوم و کاربرد تیوباسیلوس به مقدار ۶۷ میلی گرم در گرم برگ بود که نسبت به تیمار شاهد ۱۱/۱۱ درصد افزایش داشت و همچنین کمترین مقدار مربوط به تیمار عدم کاربرد کود نیتروژن و عدم تلقیح ریزوبیوم و عدم کاربرد تیوباسیلوس به مقدار ۲۰ میلی گرم در گرم برگ بود.

عباسی (۱۳۹۰) گزارش داده است میزان کلروفیل در برگ‌های سویا تحت شرایط تلقیح با ریزوبیوم ژاپونیکوم با افزایش سطوح نیتروژن‌ناز در مراحل شروع گلدهی و شروع غلاف‌دهی افزایش یافته است.

جدول (22-4) اثر متقابل نیتروژن، ریزوبیوم و تیوباسیلوس بر صفت میزان کلروفیل b (میلی گرم در گرم برگ) در شرایط

وجین

۴۸/۵dc	عدم مصرف کود نیتروژن	کاربرد تیوباسیلوس	تلقیح ریزوبیوم
۵۴/۱۳b	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۶۰/۳ab	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۶۷a	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۴۸/۳۳dc	عدم مصرف کود نیتروژن	عدم کاربرد تیوباسیلوس	عدم تلقیح ریزوبیوم
۵۳/۸c	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۵۹/۸۱ab	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۶۶/۹ab	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۴۰/۳d	عدم مصرف کود نیتروژن	کاربرد تیوباسیلوس	عدم تلقیح ریزوبیوم
۴۴/۷۶dc	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۴۹/۹۳dc	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۵۵/۴۴ba	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۲۰f	عدم مصرف کود نیتروژن	عدم کاربرد تیوباسیلوس	عدم تلقیح ریزوبیوم
۲۲/۳۳ef	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۲۴/۹۹ ef	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۲۷/۹ e	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		

مطابق جدول تجزیه واریانس (جدول 4-4) اثر اصلی تیوباسیلوس و اثر متقابل نیتروژن × تیوباسیلوس در

سطح ۱٪ معنی دار بودند.

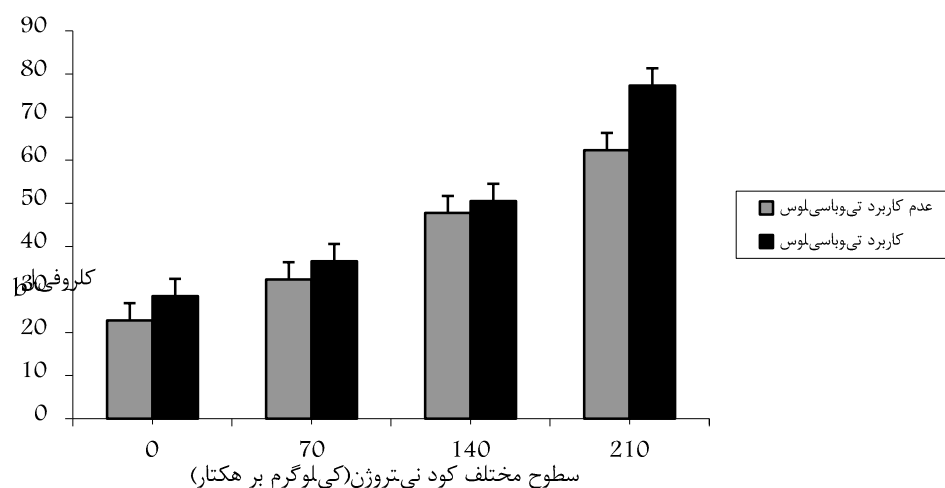
بیشترین مقدار کلروفیل b در شرایط عدم وجین مربوط به تیمار کاربرد کود نیتروژن در سطح ۱۲۰

کیلوگرم درهکتار و تلقیح ریزوبیوم و کاربرد تیوباسیلوس به مقدار ۷۸/۴۳ میلی گرم در گرم برگ و

کمترین مقدار مربوط به تیمار عدم کاربرد کود نیتروژن و عدم تلقیح ریزوبیوم و عدم کاربرد تیوباسیلوس

به مقدار ۲۱ میلی گرم در گرم برگ بود.

با توجه به شکل (4-4) بیشترین تاثیر بر کلروفیل b بدون تلقیح ریزوبیوم در شرایط عدم وجین مربوط به تیمار کاربرد تیوباسیلوس و کاربرد کود نیتروژن در سطح ۲۱۰ کیلوگرم در هکتار به میزان ۷۷/۳۳ میلی گرم در گرم برگ و کمترین مقدار مربوط به تیمار عدم کاربرد تیوباسیلوس و عدم کاربرد کود نیتروژن به مقدار ۲۲/۸۳ میلی گرم در گرم برگ بوده است.



شکل (4-4) اثر متقابل نیتروژن تیوباسیلوس بر کلروفیل b در شرایط عدم وجین

با توجه به شکل (4-5) بیشترین تاثیر بر کلروفیل b بدون تلقیح ریزوبیوم و کاربرد کود نیتروژن در شرایط عدم وجین مربوط به تیمار کاربرد تیوباسیلوس به میزان ۷۷/۵۶ میلی گرم در گرم برگ و کمترین مقدار مربوط به تیمار عدم کاربرد تیوباسیلوس به میزان ۳۲/۳۳ میلی گرم در گرم برگ بوده است.



شکل (4-5) اثر تیوباسیلوس بر کلروفیل b در شرایط عدم وجین

۴-۱۲ کاروتنوئید

مطابق جدول تجزیه واریانس (جدول 2-4) اثر اصلی نیتروژن و ریزوبیوم، اثرات متقابل نیتروژن × ریزوبیوم، نیتروژن × تیوباسیلوس، ریزوبیوم × تیوباسیلوس و اثر متقابل سه گانه نیتروژن × ریزوبیوم × تیوباسیلوس در سطح ۱٪ معنی دار بودند.

مطابق جدول مقایسه میانگین (جدول 23-4) بیشترین مقدار کاروتنوئید در شرایط وجین مربوط به تیمار کاربرد کود نیتروژن در سطح ۲۱۰ کیلوگرم در هکتار و تلقیح ریزوبیوم و کاربرد تیوباسیلوس به مقدار ۷۸/۱ میلی گرم در گرم برگ بود که نسبت به تیمار شاهد ۶۹ درصد افزایش داشت و کمترین مقدار

مربوط به تیمار عدم کاربرد کود نیتروژن و عدم تلقیح ریزوبیوم و عدم کاربرد تیوباسیلوس به مقدار ۱۶ میلی گرم در گرم برگ بود.

جدول (23-4) اثر متقابل نیتروژن، ریزوبیوم و تیوباسیلوس بر صفت میزان کاروتنوئید (میلی گرم در گرم برگ) در شرایط

وجین

۵۶/۳۳b	عدم مصرف کود نیتروژن	کاربرد تیوباسیلوس	تلقیح ریزوبیوم
۶۲/۹۴ba	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۷۰/۳۴ba	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۷۸/۱a	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۴۸/۷۵d	عدم مصرف کود نیتروژن	عدم کاربرد تیوباسیلوس	
۵۴/۳۳c	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۶۰/۷ba	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۶۷/۸ba	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۲۰/۴۳f	عدم مصرف کود نیتروژن	کاربرد تیوباسیلوس	عدم تلقیح ریزوبیوم
۲۲/۸۶fe	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۲۵/۴۳fe	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۲۸/۴e	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۱۶h	عدم مصرف کود نیتروژن	عدم کاربرد تیوباسیلوس	
۱۷/۹g	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۲۰f	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۲۲/۲ ef	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		

مطابق جدول تجزیه واریانس (جدول 4-4) اثرات متقابل نیتروژن × تیوباسیلوس در سطح ۱٪ و اثر

اصلی نیتروژن، تیوباسیلوس، اثر متقابل ریزوبیوم × تیوباسیلوس و اثر متقابل سه گانه نیتروژن × ریزوبیوم × تیوباسیلوس در سطح ۵٪ معنی دار بودند.

مطابق جدول مقایسه میانگین (جدول 4-24) بیشترین مقدار کاروتنوئید در شرایط عدم وجین مربوط

به تیمار کاربرد کود نیتروژن در سطح ۲۱۰ کیلوگرم در هکتار و تلقیح ریزوبیوم و کاربرد تیوباسیلوس به

مقدار ۳۲/۴ میلی گرم در گرم برگ بود و کمترین مقدار مربوط به تیمار عدم کاربرد کود نیتروژن و عدم تلقیح ریزوبیوم و عدم کاربرد تیوباسیلوس به مقدار ۱۰/۱۵ میلی گرم در گرم برگ بود.

محمدی و همکاران (۱۳۹۰) گزارش کردند کاربرد کود نیتروژن موجب افزایش کلروفیل و کاروتنوئید در لوبیا رقم درخشان شد که علت آن شاید جذب سریع تر نیتروژن بصورت شیمیایی باشد. اگرچه در سایر مطالعات افزایش میزان کلروفیل در تیمارهای تلقیح شده با ریزوبیوم نسبت به تیمارهای شاهد (بدون تلقیح) اثبات شده است (ماتوس و اسکورد، ۱۹۸، یمن و سینسوی، ۱۹۹۶).

جدول (24-4) اثر متقابل نیتروژن، ریزوبیوم و تیوباسیلوس بر صفت میزان کاروتنوئید (میلی گرم در گرم برگ) در شرایط

عدم وجین

۲۶/۷۴cd	عدم مصرف کود نیتروژن	کاربرد تیوباسیلوس	تلقیح ریزوبیوم
۲۸/۶۱c	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۳۰/۴b	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۳۲/۴a	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۱۹/۹۵d	عدم مصرف کود نیتروژن	عدم کاربرد تیوباسیلوس	عدم تلقیح ریزوبیوم
۲۱/۱۶dc	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۲۲/۴۶dc	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۲۳/۸۷dc	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۱۵/۰۷f	عدم مصرف کود نیتروژن	کاربرد تیوباسیلوس	عدم تلقیح ریزوبیوم
۱۶/۰۷fe	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۱۷/۱۲fe	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۱۸/۲۴e	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۱۰/۱۵h	عدم مصرف کود نیتروژن	عدم کاربرد تیوباسیلوس	عدم تلقیح ریزوبیوم
۱۰/۱۸hg	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۱۱/۵hg	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۱۱/۲۲h	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		

۱۳-۴ محتوای آب نسبی برگ

مطابق جدول تجزیه واریانس (جدول 2-4) اثرات اصلی نیتروژن و تیوباسیلوس، اثرات متقابل نیتروژن × تیوباسیلوس و ریزوبیوم × تیوباسیلوس و اثر متقابل عوامل سه گانه مورد مطالعه نیتروژن × ریزوبیوم × تیوباسیلوس در سطح ۱٪ و اثر اصلی تیوباسیلوس و اثرات متقابل نیتروژن × ریزوبیوم در سطح ۵٪ معنی دار شد.

مطابق جدول مقایسه میانگین (جدول 25-4) بیشترین مقدار آب نسبی برگ در شرایط وجین مربوط به تیمار کاربرد کود نیتروژن در سطح ۲۱۰ کیلوگرم در هکتار و تلقیح ریزوبیوم و کاربرد تیوباسیلوس به میزان ۸۳/۲ درصد بود که نسبت به تیمار شاهد ۱۱ درصد افزایش مشاهده شد. بنابراین بیشترین مقدار اثر متعلق به کاربرد کود نیتروژن در سطح یاد شده بوده است. کمترین مقدار مشاهده شده محتوای آب نسبی برگ نیز مربوط به تیمار عدم کاربرد کود نیتروژن و عدم تلقیح ریزوبیوم و عدم کاربرد تیوباسیلوس به میزان ۴۰/۲ درصد می باشد.

با توجه مقادیر اندازه گیری شده آب نسبت به وزن برگ در سطوح مختلف کود اوره؛ در سطح ۰ کیلوگرم در هکتار ۴۰/۲ درصد، در سطح ۷۰ کیلوگرم در هکتار ۴۵ درصد، در سطح ۱۴۰ کیلوگرم در هکتار ۵۰ درصد و در سطح ۲۱۰ کیلوگرم در هکتار ۵۵/۵ درصد بود. مصرف کود اوره در سطح ۱۴۰ کیلوگرم در هکتار توأم با تلقیح مضاعف ریزوبیوم و تیوباسیلوس با احتمال ۹۹ درصد سبب افزایش آب نسبی برگ گردید.

همچنین فیگنر و همکاران (۲۰۰۷) بیان نمودند محتوای آب نسبی در لوبیا چشم بلبلی تلقیح شده با ریزوبیوم ژاپونیکوم نسبت به شاهد افزایش یافته است.

جدول (25-4) اثر متقابل نیتروژن، ریزوبیوم و تیوباسیلوس بر صفت محتوای آب نسبی در شرایط وجین

۵۹/۸۷c	عدم مصرف کود نیتروژن	کاربرد تیوباسیلوس	تلقیح ریزوبیوم
۶۶/۷۲ba	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۷۴/۵۵ba	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۸۳/۲a	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۵۱/۸۹dc	عدم مصرف کود نیتروژن	عدم کاربرد تیوباسیلوس	
۵۷/۷۱dc	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۶۴/۳۷ba	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۷۲ba	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۴۳/۸۷fe	عدم مصرف کود نیتروژن	کاربرد تیوباسیلوس	عدم تلقیح ریزوبیوم
۴۹dc	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۵۴/۴b	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۶۰/۵f	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۴۰/۲f	عدم مصرف کود نیتروژن	عدم کاربرد تیوباسیلوس	
۴۵e	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۵۰dc	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۵۵/۵dc	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		

مطابق جدول تجزیه واریانس (جدول 4-4) اثرات متقابل نیتروژن × ریزوبیوم، نیتروژن × تیوباسیلوس و

اثر متقابل سه گانه نیتروژن × ریزوبیوم × تیوباسیلوس در سطح ۱٪ معنی دار می باشد.

مطابق جدول مقایسه میانگین (جدول 4-26) بیشترین مقدار آب نسبی برگ در شرایط عدم وجین

مربوط به تیمار کاربرد کود اوره در سطح ۲۱۰ کیلوگرم در هکتار و تلقیح توأم ریزوبیوم و تیوباسیلوس به

میزان ۷۵/۶ درصد بود که نسبت به تیمار شاهد ۶/۴۸ درصد افزایش مشاهده شد. کمترین مقدار مشاهده

شده محتوای آب نسبی برگ نیز مربوط به تیمار عدم کاربرد کود اوره و عدم تلقیح ریزوبیوم و عدم

کاربرد تیوباسیلوس به میزان ۳۶/۸۲ درصد بود.

جدول (26-4) اثر متقابل نیتروژن، ریزوبیوم و تیوباسیلوس بر صفت محتوای آب نسبی (درصد) در شرایط عدم وجین

۶۲/۹۱ba	عدم مصرف کود نیتروژن	کاربرد تیوباسیلوس	تلقیح ریزوبیوم
۶۶/۷۹ba	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۷۱ba	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۷۵/۶a	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۴۹/۸۱dc	عدم مصرف کود نیتروژن	عدم کاربرد تیوباسیلوس	عدم تلقیح ریزوبیوم
۵۳/۱dc	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۵۶/۳c	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۶۰/۱۳b	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۳۹/۷۴e	عدم مصرف کود نیتروژن	کاربرد تیوباسیلوس	عدم تلقیح ریزوبیوم
۴۲/۳۱dc	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۴۵/۲۳dc	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۴۸/۳۷dc	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		
۳۶/۸۲f	عدم مصرف کود نیتروژن	عدم کاربرد تیوباسیلوس	عدم تلقیح ریزوبیوم
۳۹/۱fe	مصرف کود نیتروژن ۷۰ (kg/ha)		
۴۱/۶۵d	مصرف کود نیتروژن ۱۴۰ (kg/ha)		
۴۴/۲۱dc	مصرف کود نیتروژن ۲۱۰ (kg/ha)		

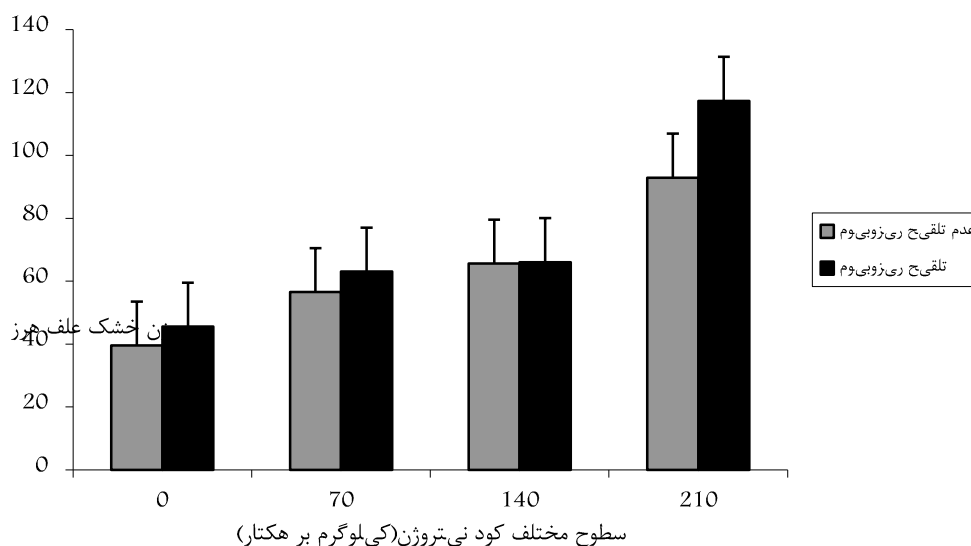
قاسم زاده گنجه ای و همکاران (۱۳۸۴) طی آزمایشی نشان دادند میزان آب نسبی در لوبیا تلقیح شده با دو سویه مختلف باکتری ریزوبیوم تحت شرایط تنش خشکی نسبت به شاهد بدون تلقیح ۱۴/۷ درصدی در سویه OX و ۹/۲ درصد در سویه OTSA افزایش داشت.

۴-۱۴ وزن خشک علف هرز

مطابق جدول تجزیه واریانس (جدول ۴-۱) اثر اصلی نیتروژن و ریزوبیوم، اثر متقابل نیتروژن × تیوباسیلوس در سطح ۰.۱٪ و اثر متقابل نیتروژن × ریزوبیوم در سطح ۰.۵٪ معنی دار بود.

بیشترین میزان وزن خشک علف هرز مربوط به تیمار کاربرد کود نیتروژن در سطح ۱۴۰ کیلوگرم در هکتار و عدم تلقیح ریزوبیوم و عدم کاربرد تیوباسیلوس به میزان ۱۱۷/۳۶ کیلوگرم در هکتار و نسبت به تیمار شاهد ۲/۷ درصد افزایش مشاهده شد. کمترین مقدار مشاهده شده علف هرز مربوط به تیمار کاربرد کود نیتروژن در سطح ۰ کیلوگرم در هکتار و عدم تلقیح ریزوبیوم و عدم کاربرد تیوباسیلوس به میزان ۷۱/۲ کیلوگرم در هکتار بود.

با توجه به شکل (4-6) بیشترین تاثیر بر وزن خشک علف هرز بدون کاربرد تیوباسیلوس مربوط به تیمار تلقیح ریزوبیوم و کاربرد کود نیتروژن در سطح ۲۱۰ کیلوگرم در هکتار به میزان ۱۱۷/۳۶ کیلوگرم در هکتار و کمترین مقدار مربوط به تیمار عدم تلقیح ریزوبیوم و عدم کاربرد کود نیتروژن ۳۹/۵۵ کیلوگرم در هکتار بوده است.



شکل (4-6) اثر متقابل ریزوبیوم و سطوح مختلف کود نیتروژن بر وزن خشک علف هرز

نتایج تحقیقات جوانمرد و همکاران (۱۳۸۹) نشان داد که زمان مصرف کود بر روی جمعیت علف‌های هرز و رشد گیاه زراعی گندم اثر معنی داری داشته است. این موضوع می تواند به علت وجود مواد شیمیایی بخصوص نیترات در کود اوره باشد که اثرات آن در شکستن خواب بسیاری از بذور به اثبات رسیده است. نتایج آزمایشات وندیلوک و همکاران (2007) نشان داد که استفاده از کود اوره نسبت به شاهد باعث افزایش جمعیت علف هرز مزرعه جو شده است.

کاربرد سطوح بالای کودها در صورتی که رشد علفهای هرز را بیش از گیاه زراعی تحریک نماید، سبب تشدید اثرات تداخلی علفهای هرز با گیاه زراعی خواهد شد (قنواتی و همکاران 1388). در

این ارتباط گزارش شده که افزایش کود نیتروژن با تحریک رشد علف‌های هرز یولاف وحشی در رقابت با گندم بهاره اثرات رقابتی یولاف وحشی را تشدید کرد. این مزیت در یولاف وحشی منجر به بهبود کارایی استفاده از نیتروژن گردید (پترسون 1995). همچنین بیان شده که علفهای هرز از توانایی بهتری در استفاده از نیتروژن مازاد مصرفی برخوردار بوده و در این شرایط بهبود توان رقابتی آنها در مقایسه با گیاه زراعی باعث جذب بهتر منابع رشد از قبیل آب، سایر عناصر خاک و نور خواهد شد (ورایت و همکاران ۱۹۹۹).

نتیجه گیری

نتایج بدست آمده از این تحقیق بطور خلاصه شامل موارد زیر می باشد:

- ۱- عدم کاربرد کود نیتروژن و عدم تلقیح باکتری ها باعث کاهش شدید عملکرد شد.
- ۲- بطور کلی کود نیتروژن بیشتر سبب افزایش شاخ، برگ و عملکرد بیولوژیک شده و تلقیح باکتری ها باعث افزایش صفات فیزیولوژیک در گیاه می گردد.
- ۳- کاربرد کود نیتروژن با بیشترین سطح باعث افزایش علف هرز مزرعه گردید.
- ۴- در کاربرد و عدم کاربرد باکتری تیوباسیلوس اختلاف معنی داری بر صفات عملکرد دانه و عملکرد بیولوژیک مشاهده نشد.
- ۵- به نظر می رسد کاربرد کود نیتروژن و تلقیح باکتری های ریزوبیوم و تیوباسیلوس بصورت توأم و در شرایط عدم حضور علف هرز بر همه صفات مورد مطالعه تاثیر چشمگیری داشته و باعث افزایش محصول و درآمدزایی می شود.

پیشنهادات

این تحقیق در یکسال زراعی و در یک مکان مشخص و روی یک رقم صورت گرفته است بنابراین موارد زیر برای نیل به نتایج فراگیرتر پیشنهاد می‌شود:

- ۱- با تعیین مناسب‌ترین کود و باکتری در اقتصادی نمودن کشت گیاه مورد مطالعه و تعیین مناسب‌ترین خاک و اقلیم، این آزمایش در مناطق مختلف آب و هوایی ایران تکرار شده و از نتایج آن در بهبود الگوی کشت استفاده شود.
- ۲- عکس العمل ارقام بیشتری از لوبیا نسبت به تلقیح باکتری تثبیت کننده نیتروژن مورد آزمون قرار گیرد.
- ۳- مطالعه گسترده‌تر در مورد اثر تلقیح باکتری‌های محرک رشد بر روی دیگر گیاهان زراعی بویژه حبوبات می‌تواند سبب افزایش ضریب امنیت غذایی گردد. کاربرد کود نیتروژن در سطوح دیگر و در زمان‌های مختلف پیشنهاد می‌شود.

جداول و پیوست‌ها

جدول (4-1) تجزیه واریانس صفات مورد مطالعه در شرایط وجین

منابع تغییر	درجه آزادی	عملکرد بیولوژیک	عملکرد دانه	وزن خشک برگ	ارتفاع بوته	تعداد غلاف	وزن ۱۰۰ دانه	تعداد برگ	وزن غلاف	تعداد دانه در غلاف	وزن خشک علف هرز
تکرار	2	2278/566	292/891	17/67	2185/641	0/693	8147/805	671/021	3/887	7569/12	3124/017
فاکتور نیتروژن	3	11095/985**	۲۰۲/۱۱۸۵ *	۱۸۹/۲۰۹	۵۱۹/۲۰۴۶ **	8/535	1060/647**	2254/576	141/251**	16328/5**	2384/077**
خطا	6	1413/474	۵۳۶/۲۱۹	۳۴۵/۵۴	۸۲۱/۱۷۰	10/602	6265/847	528/41	5/445	287/375	88/393
فاکتور ریزوبیوم	1	۸۷۱/۷۷۷ ** *	۳۱۸/۵۳۴۶ ** *	۱۷/۱۶	۶۳۰/۲۷۳۷ **	9/188	1659/454	5440/021**	74/675**	3434/08**	837/631**
نیتروژن × ریزوبیوم	3	۴۹۲/۲۱۷۵ ** *	۵۸۳/۲۷۱	۷۰۶/۱۶۱ *	۸۸۰/۳۱۴۷ **	51/257**	4176/728	1370/076*	254/08**	13806/41**	1798/610*
فاکتور تیوباسیلوس	1	۷۷۱/۴۰۵ ** *	۶۹۶/۱۰۴	۱۳۰/۵۷۵۳ **	۲۵۴/۲۴	4/688	1390/945	526/688	29/313*	310/08	2864/662
نیتروژن × تیوباسیلوس	3	۸۷۹/۳۷۵ ** *	۳۶۵/۱۴۷۰ ** *	۶۴۴/۱۱۴۶۴ ** *	۹۹۱/۳۲۱۰ ** *	211/757**	94014/899**	3768/965**	315/828**	78366/75**	535/130
ریزوبیوم × تیوباسیلوس	1	۴۵۱/۸۷۶۷ ** *	۳۱۵/۷۳۵ ** *	۴۴۱/۴۱	۲۹۷/۲۵۰۱ ** *	105/021**	2791/321**	50/021	242/146**	9408**	58/311
نیتروژن × ریزوبیوم	3	۶۹۰/۸۷۷۰ ** *	۲۸۲/۱۱۰۹ ** *	۹۶۴/۱۲۷ *	۹۳۶/۱۶۲۰ ** *	21/479	21172/373**	10502/854**	231/931**	35427/167**	893/205
تیوباسیلوس × نیتروژن	3	۶۹۰/۸۷۷۰ ** *	۲۸۲/۱۱۰۹ ** *	۹۶۴/۱۲۷ *	۹۳۶/۱۶۲۰ ** *	21/479	21172/373**	10502/854**	231/931**	35427/167**	893/205
خطا	24	۱۰۹/۱۰۳۴	۰۴/۱۸۷	۲۳۳/۱۰۱	۶۲۳/۲۱	8	8023/091	368/535	4/308	3313/5	228/821
ضریب تغییرات		24/42	22/62	22/64	26/8	23/69	29/73	17/66	22/01	15/46	25/65

جدول (4-2) تجزیه واریانس صفات فیزیولوژیک در شریط و جین

منابع تغییر	درجه آزادی	کلروفیل a	کلروفیل b	کارتنوئید	آب نسبی
تکرار	2	۳۳۳/۲۱۰۰	۵۶۳/۸۹۳۸	2393	۱۷۳/۵
فاکتور نیتروژن	3	۳۳۳/۴۷۹۱۳۹**	۰۵۶/۱۳۷۶۶۰ **	628/308**	۶۹۲/۳۶**
خطا	6	۱۱۸/۲۵۳۰	۹۱۷/۱۶۰۷	54/75	۳۶۵/۳۷
فاکتور ریزوبیوم	1	۳۳۳/۲۰۴۸۸۵ **	۰۸۳/۱۴۰۱۸۴ **	2343/747**	۱۷۴/۶*
نیتروژن×ریزوبیوم	3	۰۰۰/۲۸۱۵۶۶ **	۱۳۹/۲۴۰۶۵۸ **	695/575**	۲۲۳/۱۱*
فاکتور تیوباسیلوس	1	۸۲۱/۳۶ **	۰۸۳/۴۲۹۴ **	3939/107	۰۸۳/۱۰۹۲۵۲ **
نیتروژن × تیوباسیلوس	3	۴۷۲/۱۲۶۵۱۰ **	۴۱۷/۲۷۷۱۳۹ **	1025/842**	۰۸۸/۴۱ **
ریزوبیوم×تیوباسیلوس	1	۷۵۰/۲۵۶۶۶۸ **	۳۳۳/۱۲۰ **	2695/952**	۹۷۵/۷۴**
نیتروژن×ریزوبیوم ×تیوباسیلوس	3	۳۰۶/۲۴۳۵۲۶ **	۶۱۱/۳۸۷۰۱۸ **	691/363**	۳۳۵/۸۴**
خطا	24	۵۴۹/۳۳۷۹	۶۱۸/۹۳۵۰	43/526	۶۵۶/۷۴
ضریب تغییرات		۱۱/۱۵	۴۴/۳۴	۸/۲۷	۲۲/۷۲

جدول (3-4) تجزیه واریانس صفات مورد مطالعه در شرایط عدم وجین

منابع تغییر	درجه آزادی	عملکرد بیولوژیک	عملکرد دانه	وزن خشک برگ	ارتفاع بوته	تعداد غلاف	وزن ۱۰۰ دانه	تعداد برگ	وزن غلاف	تعداد دانه
تکرار	2	37/201	37/4887	131/88	2170/79	2167	2704/29	406/5	27/9	469/26
فاکتور نیتروژن	3	91/1335*	56/434**	400/75	330/45	149/06	33043/08*	2059/41	82/16**	2702/34
خطا	6	56/431	3166/62	193/31	375/04	70/5	13549/63	1887/83	12/28	1030/44
فاکتور ریزوبیوم	1	3/1299**	5297/18**	17/2	34/59	2/52	19833/13**	954/08	80/78**	678/75**
فاکتور نیتروژن × ریزوبیوم	3	39/121	1666/72**	49/81	131/26	348/22**	50907/22**	312/75	103/71**	8664/76
فاکتور تیوباسیلوس	1	31/128	6834/18**	10/04	0/94	20/02*	383/63	884/08	116/96**	8047/13**
نیتروژن × تیوباسیلوس	3	19/1032**	3297/06**	210/43	171/66	86/06**	18760/78**	7747/41**	132/72**	4750/89**
ریزوبیوم × تیوباسیلوس	1	084/55	1274/02	144/89**	142/658	1/68	12619/81**	4524/08**	104/04**	3242/29**
نیتروژن × ریزوبیوم × تیوباسیلوس	3	97/1345**	3054/89**	167/68	186/03	159/39**	78895/74**	4825/75*	108/99**	11996/72**
خطا	24	07/17	1334/66	680/71	2104/44	109/33	10454/12	9014/33	49/26	1450/12
ضریب تغییرات		23/45	15/46	29/61	24/05	26/75	17/51	21/71	28/84	20/72

جدول (4-4) تجزیه واریانس صفات فیزیولوژیک در شرایط عدم وجین

منابع تغییر	درجه آزادی	کلروفیل a	کلروفیل b	کارتنوئید	آب نسبی
تکرار	2	852/3	222/42	53/49	271
فاکتور نیتروژن	3	7794/81*	1251/41	194/52*	101/41
خطا	6	630/23	532/14	78/06	51/3

1/94	4/25	109/2	4328/2**	1	فاكتور ريزوبيوم
218/9**	146/33	857/42	3776/28	3	نيتروژن×ريزوبيوم
0/19	149/99*	1496/33**	3049./64	1	تيوباسيلوس
123/26**	1010/69**	4400/6**	1689/44**	3	نيتروژن×تيوباسيلوس
0/9	145/08*	414/18	7585/24	1	ريزوبيوم×تيوباسيلوس
392/03**	281/37*	162/94	1399/7**	3	نيتروژن×ريزوبيوم×تيوباسيلوس
108/95	593/72	3647/04	3152/93	24	خطا
<hr/>					
24/14	27/38	30/38	26/58		ضريب تغييرات

منابع

ابراهیمی م.، پوریوسف م.، راستگو م. و قنبری مطلق م. (۱۳۸۸). "بررسی صفات فنولوژیکی عملکرد در تاریخ کاشت و تراکم‌های مختلف بر روی سویا و جامعه علف‌های هرز آن"، همایش ملی دستاوردهای نوین در تولید گیاهان با منشا روغن گیاهی، دانشگاه آزاد بجنورد.

اسدی رحمانی ه.، صالح راستین ن. و سجادی ا. (۱۳۷۹). "برری امکان پیش بینی ضرورت تلقیح سویا براساس تعیین تعداد باکتری برادی ریزوبیوم ژاپونیکوم و شاخص فراهمی ازت در خاک". مجله خاک و آب، شماره ۷، جلد ۱۲، ص ۲۱-۳۲.

اسدی رحمانی ه.، خسروی ز.، علی پور م. و ملکوتی ج. (۱۳۸۳). "نقش باکتری های محرک رشد (PGPR) در رشد و سلامت گیاه" نشریه شماره ۳۰۹، انتشارات سنا، تهران، ایران.

اسدی رحمانی ه.، افشاری م.، خاوازی ک.، مورقلی پور ف. و اوتادی ا. (۱۳۸۴). "بررسی تاثیر سویه های بومی خاکهای ایران بر عملکرد و خصوصیات کیفی لوبیا"، مجله علوم آب و خاک، شماره ۲، جلد ۱۹.

اردکانی م.ر. (۱۳۷۸). "قارچ‌های میکوریزا و اهمیت زیستی آنها با گیاهان" فصلنامه علمی پژوهشی دانشگاه آزاد اسلامی اراک، شماره ۳ و ۴، صفحه ۲۲۹-۲۴۰.

ارزانش م.ج. (۱۳۷۹). "بررسی قابلیت چند نوع ماده برای تولید مایه تلقیح مایع سویا" مجله آب و خاک، ویژه‌نامه بیولوژی خاک، شماره ۷، جلد ۱.

اصغرزاده ا. (۱۳۷۹). "بررسی پتانسیل تثبیت ازت درهم‌زیستی سویه‌های بومی فروریزوبیوم سیسری" مجله خاک و آب، ویژه‌نامه بیولوژی خاک، جلد ۱۲، شماره ۷.

باقری ع.، نظامی ا. و پرسا ح. (۱۳۸۵). "تحلیلی بر راهبردهای تحقیقات حبوبات ایران" رهیافتهایی از اولین همایش ملی حبوبات، مجله پژوهش های زراعی ایران، شماره ۱، جلد ۴.

برجی م. (۱۳۸۹). "تعیین میزان کربوهیدرات‌های ذخیره‌ای و ساختمانی در سه رقم لوبیا (چیتی ، قرمز و سفید)" فصلنامه علمی اکوفیزیولوژیکی و گیاهان زراعی ، دوره ۲، ص ۱ تا ۵.

بشارتی ح. (۱۳۷۷). پایان نامه کارناسی ارشد، " بررسی اثرات کاربرد گوگرد همراه با گونه‌های تیوباسیلوس در قابلیت جذب برخی از عناصر غذایی در خاک"، دانشگاه تهران.

بشارتی ح. و صالح راستی، ن. (۱۳۸۰). "بررسی تاثیر کاربرد مایه تلقیح باکتری‌های تیوباسیلوس همراه با گوگرد در قابلیت جذب فسفر". نشر آموزش کشاورزی، ص ۲۹۳-۳۱۵.

بقایی ه. م. و حبیبی م. ب. (۱۳۸۷) "حبوبات" انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد ، ص ۵۲۲ .

پارسا م و باقری ع. ر. (۱۳۸۷). "حبوبات" انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد. ۵۲۲ صفحه .

پاک مهر آ.، راستگو م.، شکاری ف.، صبا ج.، وظایفی م. و زنگانی ا. (۱۳۹۰). "تأثیر پرایمینگ سالیسیلیک اسید بر عملکرد و اجزای عملکرد دانه لوبیا چشم بلبلی تحت تنش کم آبی در مرحله زایشی" نشریه پژوهش های حبوبات ایران، جلد ۲، شماره ۱: ۵۳-۶۴.

جوانمرد ح.، شاهرجیان م.، مرادی ک.، فتحی ق.، سلیمانی ع. (۱۳۸۹). "بررسی اثرات کاربرد کود نیتروژن در زمان های مختلف بر جمعیت علف های هرز گندم". پنجمین همایش ملی ایده‌های نو در کشاورزی. دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان (اصفهان). دانشکده کشاورزی.

حکیمی ل.، جم نژاد م. (۱۳۹۰). اثر مصرف کود نیتروژن و کود دامی بر صفات کمی طالبی در منطقه ساوه. اولین همایش نوین کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساوه.

حمزئی ج.، برادران فیروزآبادی م.، مظاهری لقب ح. (۱۳۸۸). اثر مقادیر مختلف کود نیتروژن بر عملکرد دانه و برخی صفات کلزا. اولین همایش ملی دانه‌های روغنی.

خودشناس م.، دادیور ع.م.، اسدی رحمانی ه. و افشاری م. (۱۳۵۸). "ارزیابی استفاده از مایه تلقیح ریزوبیوم در مقایسه با مصرف کود نیتروژن در زراعت لوبیا در استان مرکزی"، مجله علوم کشاورزی و منابع طبیعی، سال ۱۳، شماره ۲.

خسروی ه.، علیخانی ع. و یخچالی ب. (۱۳۸۹). "اثر تلقیح سویه‌های بومی سینوریزوبیوم میلیوتی درارای توان تولید آنزیم ACC deaminase بر رشد گندم در شرایط تنش خشکی"، مجله پژوهش آب در کشاورزی، شماره ۲، جلد ۲۴.

خوفی م. و انویه تکیه ل. (۱۳۸۸). بازار جهانی حبوبات و جایگاه ایران در تجارت خارجی محصول. شماره ۳۴: ۲۸-۳۸.

خندان بجندی ت.، سید شریفی ر.، صدقی م.، اصغری زکریا ر.، نامور ع.، مولایی پ. و جعفری مقدم م. (۱۳۸۹)، "تاثیر تراکم بوته و باکتری ریزوبیوم همراه با کاربرد ریز مغذی ها بر عملکرد و ویژگی های فیزیولوژیک موثر بر رشد نخود"، مجله الکترونیک تولید گیاهان زراعی، شماره ۱، جلد ۳، ص ۱۵۷-۱۳۹.

راثی‌پور ل. و علی اصغر زاده ن. (۱۳۸۶). "اثرات متقابل باکتری‌های حل کننده فسفات و برادی ریزوبیوم ژاپونیکوم بر شاخص‌های رشد، غده بندی و جذب برخی عناصر غذایی در سویا"، مجله علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی، سال یازدهم، شماره ۴۰(الف)، ص ۵۳-۶۳.

ربعیان ز.، رحیم زاده خوبی ف.، کاظمی اربط ح. و یارنیا م. (۱۳۸۸). "اثر کودهای زیستی نیتروژنه و فسفری بر عملکرد و اجزای عملکرد نخود رقم پیروز تحت سطوح مختلف آبیاری"، مجله پژوهش در علوم زراعی، شماره ۶، سال ۲.

سرمدنی پ.غ. و کوچکی ع. (۱۳۷۲). " فیزیولوژی گیاهان زراعی"، انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد.

سلمان زاده س. (۱۳۹۱). پایان نامه کارشناسی ارشد، " مطالعه تاثیر کاربرد کود زیستی بارور ۲ تلقیح با ریزوبیوم ژاپونیکوم و پرایمینگ بر رشد و عملکرد سویا"، دانشگاه صنعتی شاهرود، دانشکده کشاورزی، ص ۱۱۹.

سنجانی س.، حسینی م.، چایی چی غ. و رضوانی بیدخت ش. (۱۳۸۸). " اثر کشت مخلوط افزایشی سورگوم- لوبیا چشم بلبلی بر جمعیت زیست توده علف هرز در شرایط کم آبیاری" مجله پژوهش‌های زراعی ایران، شماره ۱، جلد ۷، ص ۸۵.

شیرانی‌راد ا.ح. (۱۳۷۷). رساله دکتری، " بررسی اکوفیزیولوژیک همزیستی قارچ میکوریزا و سیکولار با گندم و سویا" دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران.

صاحب محمدی م. (۱۳۷۸). رساله دکتری " بررسی و مقایسه مصرف ازت و تلقیح بذر با باکتری ریزوبیوم ژاپونیکوم روی عملکرد و روند رشد دانه سویا در خوزستان".

صالح راستین ن. (۱۳۷۵). " بیولوژی خاک"، انتشارات دانشگاه تهران، ۲۱۵ص.

عباسی س. (۱۳۹۰). پایان نامه کارشناسی ارشد، " بررسی تاثیر تنش خشکی و کاربرد باکتری‌ها و کود نیتروژنه بر رشد و عملکرد سویا در منطقه اسلامشهر"، دانشگاه آزاد اسلامی شهر ری.

عبداللهی ع. (۱۳۸۵). " اثر تراکم‌های گاو پنبه (*Albutila Theophrasti*) روی رشد و عملکرد سویا رقم ویلیامز" مجله علوم کشاورزی و منابع طبیعی، جلد ۱۳.

عسکری م.، حسین خانی ش. (۱۳۹۱). اثرات تلقیح باکتری ریزوبیوم ملیوتی بومی و استاندارد بر رشد گیاه یونجه تحت آلودگی SO_2 هوا. مجله سلول و بافت. شماره ۳. جلد ۳.

عیوضی ع، ر، مجزی ا، رضازاد م، سلیمانپورم. و رضایی م. (۱۳۹۰). "ارزیابی توان تثبیت زیستی نیتروژن در سویه‌های ریزوبیوم همزیست با بقولات در استان آذربایجان غربی"، مجله علوم زراعی ایران، جلد ۱۳، شماره ۴.

قاسم زاده گنجه ای م و اسدی رحمانی ه. (۱۳۸۴). "بررسی تأثیر مایه تلقیح ریزوبیومی بر پتانسیل تثبیت بیولوژیکی ازت و عملکرد محصول لوبیا در استان خراسان" مقالات اولین همایش ملی حبوبات، پژوهشکده علوم گیاهی و دانشگاه فردوسی مشهد .

قاسمی پیربلوطی ع.ا، اله‌داد، غ.ع. و گل‌پرور ا.ر. (۱۳۸۴). "بررسی توان تثبیت بیولوژیکی نیتروژن ارقام متفاوت لوبیا با سوش‌های مختلف باکتری ریزوبیوم در منطقه شهرکرد". جمله پژوهش و سازندگی، شماره ۶۹، ص ۶۲-۶۸.

قربانی ه. (۱۳۸۶). "مروری بر کودهای بیولوژیک در ایران و نقش آن‌ها در حفظ محیط‌زیست و سلامت جامعه" خلاصه مقالات دومین همایش ملی کشاورزی بوم‌شناختی ایران، گرگان.

قربانی س.، ناصریان خیابانی ب، اردکانی ک. و رسائی موخر س. (۱۳۸۹). "بررسی تأثیر عناصر ریز مغذی، آهن و روی بر عملکرد و برخی صفات مورفویوژیکی لاین‌های موتانت گندم طبیعی" مجموعه خلاصه مقالات یازدهمین کنگره علوم زراعت و اصلاح نباتات ایران، پژوهشکده علوم محیطی، دانشگاه شهید بهشتی تهران، ص ۳۲۲ تا ۳۲۵.

قنواتی م، آینه بند ا. و معزی ع. (1388). اثر مقدار نیتروژن و زمان وجین بر عملکرد و اجزای عملکرد کلزا (*Brassica napus L.*) و جوامع گیاهی. نشریه تولیدات گیاهی مجله علمی کشاورزی. جلد 32، شماره 2.

فرخ‌بخت ع، سرزاده ش. و خدارحم‌پور ز. (۱۳۸۹). "بررسی تأثیر مدیریت تلفیقی علف‌های هرز بر عملکرد و اجزای عملکرد لوبیا چشم‌بلبلی در شرایط شمال خوزستان" فصلنامه علمی پژوهشی علوم به زراعی گیاهی، صفحه ۶.

فرنیا ا، نورمحمدی ق، نادری ا، درویش ف. و مجیدی هروان ا. (۱۳۸۵). "تأثیر تنش خشکی و نژادهای باکتری برادی ریزوبیوم ژپونیوم بر عملکرد دانه و صفات وابسته به آن در سویا (رقم کلارک) در بروجرد"، مجله علوم زراعی ایران، شماره ۲۰۱، جلد هشتم، ص ۲۱۴-۳.

کریمیان ن. (۱۳۷۷). "پیامدهای زیاده‌رویدر مصرف کودهای شیمیایی فسفوری" نشریه علمی پژوهشی خاک و آب، شماره ۴، جلد ۱۲.

کوچکی ع، بنائیان اول م. (۱۳۷۲). "زراعت حبوبات. انتشارات دانشگاه فردوسی مشهد".

کوچکی ع و سرمدنیا غ.م. (۱۳۸۴) "فیزیولوژی گیاهان زراعی"، انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد، ص ۴۰۰.

مجنون حسینی ن. (۱۳۷۲). حبوبات در ایران. انتشارات جهاد دانشگاهی دانشگاه تهران، ۲۴۰ ص.

مجنون حسینی ن. (۱۳۷۶). "حبوبات در ایران" انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد.

مجنون حسینی ن. (۱۳۸۷). "زراعت و تولید حبوبات" انتشارات جهاد دانشگاهی شعبه واحد تهران، چاپ چهارم، ص ۲۸۳.

محمدی م، مجنون حسینی ن، اسماعیلی ع، دشتکی م، محمد علی پور ه. (۱۳۹۰). بررسی تأثیر کاربرد سویه‌های همزیست ریزوبیومی و کود نیتروژن بر میزان کلروفیل برگ، عملکرد دانه و اجزای عملکرد در سه رقم لوبیا. مجله علوم گیاهان زراعی ایران. شماره ۳. دوره ۴۲.

محمودی ح. (۱۳۸۴). "اثرات کاربرد کودهای نیتروژن، فسفر و تلقیح ریزوبیوم در رشد نخود دیم" مقاله همایش ملی حبوبات.

مرزبان ز. (۱۳۹۰). پایان نامه کارشناسی ارشد، "تأثیر همزیستی توام قارچ میکوریزا آرباسکولار و باکتری مزوریزوبیوم بر کشت مخلوط ذرت و لوبیا چشم بلبلی، دانشگاه صنعتی شاهرود، دانشکده کشاورزی.

ملکوئی م. ج. (۱۳۷۸). "نقش روی در افزایش کمی و کیفی محصولات کشاورزی و بهبود سلامت جامعه وزارت کشاورزی" تهران - ایران.

ملکوئی م. (۱۳۷۹). "کشاورزی پایدار و افزایش عملکرد، بهینه سازی مصرف کود در ایران" چاپ دوم، بازنگری نشر آموزش در کشاورزی، ص ۱۱۷-۱۲۲.

مهدی پور آ.، رضایی م.، اصغر زاده ا. و چراتی ع. (۱۳۸۸). "بررسی اثر سویه های مختلف باکتری برادی ریزوبیوم ژاپونیکوم بر جذب ریز مغذی ها در اندام هوایی و عملکرد دانه سویا"، فصلنامه پژوهش های علوم گیاهی، شماره ۴، سال ۴.

میرشکاری م. (۱۳۸۷). "تأثیر تداخل زمانی علف هرز تاج خروس ریشه قرمز بر عملکرد لوبیا چشم بلبلی" مجله نوین دانش کشاورزی، شماره ۴، دوره ۱۱، ص ۸۱-۷۱.

نصری م. و خلعتبری م. (۱۳۸۹). "بررسی تأثیر مقادیر مختلف کود نیتروژن، پتاسیم و روی بر برخی خصوصیات کمی و کیفی لوبیا ژنوتیپ Sunray" فصلنامه علمی - پژوهشی اکوفیزیولوژی گیاهان زراعی، شماره ۱، دوره ۳.

نوروزی و، دیده‌بان ب، عبادی‌پور ع. (۱۳۸۹). تاثیر سطوح مختلف نیتروژن و تلقیح بذر با باکتری بر روی عملکرد و اجزای عملکرد نخود رقم آزاد در شرایط دیم گرمسیری گچساران. همای ملی ایده‌های نو در کشاورزی. دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان. دانشکده کشاورزی.

یادگاری م.، نورمحمدی ق.، اسدی رحمانی ه. و آیینی بند ا. (۱۳۸۸). "بررسی تاثیر توام بذر ارقام لوبیا قرمز با باکتری‌های ریزوبیوم و افزایش دهنده رشد بر عملکرد و اجزای عملکرد"، مجله پژوهش‌های به زراعی، شماره ۳، سال ۱.

Ahmad John, I.S., Reid, F., Alen, N.N. and Hansen, C. (1999)" Nitrogen Sensing for precision agriculture using chlorophyll maps". ASAE/CSAE SCGR Annual International Meeting. Sheraton Center. Toronto, ON, Canada, July 18-21.

Antolin, M.C., Yoller, J., and Sanchez- Diaz, M. (1995)" Effects of temporary drought on nitrate-fed and nitrogen-fixing alfalfa plants plant science". 10f: 159-165.

Anyango, B., Wilson,K.J., Beynon,J.L. & Giller, K.E.(1995). Diversity of rhizobia nodulating phaseolus vulgaris L., in two Kenyan soils of contrasting PHS. Appl Environ Microbial, 61,4016-4021.

Barron,J.E., Pasini,R.J., Davis,D.W., Stuthman,D.D. & Graham,P.H.(2000). Response to selection for seed yield and nitrogen fixation in common bean (phaseolus vulgaris L.). Field Crops Research,62,119-128.

Biswas, J.C., J.K. Ladha, F.B.Dazzo, Y.G.Yanni, and Rolfe. B.G.(2000)"Rhizobial inoculation influences seedling Vigor and yield of rice". Agronomy Journal. 92:880-886.

Bambara. S. and Ndakidemi.P.A.(2010)"phaseolus vulgaris response to rhizobium inoculation, lime and molybdenum in selected low pH soil in western cape".J.of Agricultural Reaserch.,5,pp 1804.

Bardia, M.C., N.Narula, and S.R. Vyas. (1982)" Effect of inoculation of Thiobacillus on the Lucerne crop(medicago sativa L.) grown in alkali soil". HAV Journal of research, 11(4):286-290.

Buchanan- Wollaston V., and Ainsworth, C. (1997)" Leaf Senescence in Brassica napus: cloning of senescence – related genes by subtractive hybridization". Plant Molecular Biology . 33:821-839.

Cakmakchi, R., Donmez, f., Aydin, A and Shahin, F. (2006)"gerowth promotion of plants by plant growth-promoting rhizobacteria under greenhouse and two different field soil conditions". Soil. Boil-biochem. 38:1482-1487.

Chabot, R.,H. Antoun, and Cescas. M.P.(1993)" Stimulation of the growth of maiz and lettuce by inorganic phosphours-solubilizing micro – organism". Canadian Journal of microbiology. 39: 941-947.

Christensen, S., E. Nordbo, T. Heisel, and A.M. Walter. (1999)" Overview of developments in precision weed management, issues of interest and future directions being considered in Eurpe". In "precision weed management in crops and pastures " R.W. medd and J.E. Pratley, (Eds) pp.3-13. CRC for weed management systems, Adelaide, Australia.

Cobley, L.S. (1996)" An introduction to the botany of tropical crops". New York, London, Longman.

Defreitas,J.R.(2000)"Yeild and N assimilation of winter wheat (*Triticum aestivum* L.,var Norstar) inoculated with rhizobacteria". *Pedobiologia*.44:97-104.

Eglesham, A, R,J., (1989)" Global importance of rhizobium as an anoculant", P, 29-48, in R. Compbell, and R.M. Macadonald(ds). *Microbial inoculation of crop plant*. IRI. Press. Oxford, UK.

Elwan M.W.M and Abd El-Hamed K.E.(2011). Influence of nitrogen form, growing season and sulfur fertilization on yield and the content of nitrate and vitamin C of broccoli. *Scientia horticulturae*. 127,181-187.

Fabunmi, T. O., Adigbo Odedina. S.O. , J.N. and Olasunkanmi. T.O. (2012) "Effects of planting dates on green manure of cowpea (*Vigna unguiculata* L.), response of succeeding maize in a derived savanna ecological zone of Nigeria J". *Agric. Sci*. 4: 7(57-66).

Farazini,I. and Rosario Azcon, Fernanda Latanze.M. and Ricardo.A.(2009)"interaction between *Glomus* species and rhizobium strains affect the nutritional physiology of drought stress legume hosts *vinicinus*". *J of plant physiology*.167,pp 614.

Figueiredo. M. V .B., Burity, H.A., Martinez, C.R and Chanway, C.P, (2007)" Drought stress response on some key enzymes of cowpea(*Vigna unguiculata* L.walp) nodule metabolism" .*World J.Microbial biotechnol*. 23:187-193.

Freddy, A. (2001)" Common bean response to tillage intensity and weed control strategies". Agron.J. 93:556-563.

Giller, K. E and K.Y wilson. (1991)" Nitrogen fixation in tropical cropping systems". CAB International U.K.

Giller.K.E. (2001)"Nitrogen fixation in tropical cropping systems".(CABI Publishing , Wallingford,UK).

Gomes da silveira, J.A. Lobo da costa, R.C., Oliveria, J.T.A. (2001)" Drought- Induced Effects and Recovery of Nitrate Assimilation and Nodule Activiy In

Cowpea Plants Indulated with Brady rhizobium spp, under moderate Nitrate level". Brizilian of microbiology.32:187-194.

Hansen, W.R. and shibles, R.M. (1987)" Seasonal lag of flowering and podding activity of yield-grown soy bean". Agron. J. 70:47-50.

Hoel, B.O., and Solhaug, K.A. (1998)" Effect of Irradiance on chlorophyll Estimation with the Minolta SPAD-502 Leaf Chlorophyll Meter". Annals of Botany company 82:389-392.

Hungria. M and T.R.J. Bohrer.(2000)" Viability cultivars". Biology and Fertility of Soils, 31:45-52.

Kanase, A.A. S.N. Mendne, V.S. nawale, V.Jarande and J.T. mendhe. (2006)" Effect of intergrated nutrient management and weed biomass addition on growth and yield of soybean".J. Soil crop. 16:236-239.

Kapotis, G, Zervoudakis, G. veltsistas, T., and salahast, G. (2003)" comparison of chlorophyll meter readings with Leaf chlorophyll concentration in Amaranthus Vlitus: correlation with physiological processes". Russian Journal of Plant physiology, 50 (3) :395-397.

Kuramitz, H., Sazawa, K., Nanayama, Y., Hata, N., Taguchi, S., Sugawara, K. and Fukushima, M. (2012)" Electrochemical Genotoxicity Assay Based on a SOS/umu Test Using Hydrodynamic Voltammetry in a Droplet". *Sensors*, 12: 17414-17432.

Kumawat,S.M Dhaka,L.L. & Maliwal.P.L.(2000). Effect of irrigation regims and nitrogen on yield, oil content and nutrient uptake of soybean (*Glycine max L.*) *Indian Journal of Agronomy*,45,361-366.

Lindquist, J.L ,D.A. Mortensen, P.Westra, et al. (1999)" Stability of corn(*zea mays*) foxtail (*setaria spp*) interference relation ships". *Weed sci.H* 7:195-200. Magize J.D.(1999)" Effect of bacterial cultures and nitrogen fertility on the yield and quality of maize fodder {*zea mays L.*}". *Annals of Biology, Ludhiana*, 9:83-86.

Magize J.D.1999. Effect of bacterial cultures and nitrogen fertility on the yield and quality of maize fodder {*zea mays L.*}. *Annals of Biology, Ludhiana*, 9:83-86.

Marchner, H.(1995)" Mineral nutrition of higher plants Academic press". U.K.

Matos, I & Schroder, E.C.(1998). Strain selection for pigeon pea rhizobium under greenhouse conditions. *Plant and Soil*. 116,19-22.

Mclachlan, S.M., Tollenar, M. and Sweise, S.F. (1993)" Effect of corn induced shading on dry matter accumulation distribution and architecture of red root pigweed". *Weed Sci*.4:563-573.

Monje, D.A., and Bug bee, B. (1992)" Inherent Imitation of nondestructive chlorophyll meters: compression two types of chlorophyll meters". *Horticultural Science*, 27:69-71.

Murphy, S.D, Yakubu, Y., Waise, S.F. and Swanton, C.J. (1996)"Effect of planting patterns and inter-row cultivation on competition between corn and late emerging weeds". *Weed Sci*. 44:856-870.

Tamimi, S.M.(2002)" Genetics diversity and symbiotic effectiveness of Rarhizobia isolated from root nodules of common bean (*phaseolus Vulgaris L.*) grown in the soils of the Jordan valley. *Applied soil Ecology* ". 19: 183-190.

Murphy, S.D, Yakubu, Y., Waise, S.F. and Swanton, C.J. (1996)"Effect of planting patterns and inter-row cultivation on competition between corn and late emerging weeds". Weed Sci. 44:856-870.

Omar, N.F., Aishah Hassan, S., Kalsom Yusoff, U., Ashikin Psyquay Abdullah, N., Edaroyati Megat Wahab, P. and Rani Sinniah, U. (2012)" Phenolics, Flavonoids, Antioxidant Activity and Cyanogenic Glycosides of Organic and Mineral-base Fertilized Cassava Tubers". Molecules, 17, 2378-2387.

Pena- Cabriaes .J.J. and castellanos.J.Z.(1993)"Effect of water strees on N₂ fixation and grain yield of phaseolus Vulgaris L".J. of plant soil. 152. Pp 151.

People , M.B. and Herridg. DF.(1990)"Nitrogen fixation by legumes in tropical and subtropical agriculture". Advances in Agronomy, 44:155-223.

Prell, J. and Pool, P.,(2006)" Metabolic changes of rhizobia in legume nodules". Trends in Microbiology, 14(4):160-168.

Patterson D, (1995). "Effects of environmental stress on weed/crop interactions". Weed Sciences,43:483-490.

Rai, UN, Pandey, K., Sinha, S., Singh, A., Saxena, R. and Gupta, DK. (2004)" Revegetating fly ash land fills with *Prosopis Juliflora* L: impact of different Amendments and Rhizobium inoculation". Environ. Int. 2004. 30: 293-300.

Redden, R.J, and D.F. Herridge. (1999)" Evalation of genotypes of navy and culinary bean (*phaseolus Vulgaris* L.) selected for superior growth and nitrogen fixation". Australian Journal of Experimental Agriculture. 39:975-980.

Rodrigo, A., Duarte uarte, A. and Adams, M.W. (1972)"A Path coefficient analysis of some yield component interrelations in field bean ". Corp Sci 12:579-582.

Rodriguez H. and Fraga R. (1999)"Phosphates solubilizing bacteria and their role in plant growth promotion". J. of Biotech. 17, 319.

Rodriguez- Navarro, D.N., A.M. Buendia, M. Camacho and M.M. Lucas. (2000)" Characterization of *Rhizobium* Spp bean isolates from southwest Spain". Soil Biology and Biochemistry. 32L1601-1613.

Rosa, S., M.A.I. Yahya, R.A. Abdul and B.H. Munam.(1989)"Availebility of phosphorus in a cal careous soil treated with rock phosphate or superphosphate as affected by phosphate –dissolving fung". Plant and soil.(20).181-185.

Rupela,O.P. and P. Taura, (1973)" Isolation and characterization of Thiobacillus from alkali soil". Soil biology and biochemistry.5:91-897.

Saharan B.S. and Nehra V.(2011)"Plant Growth propoting rhizobacteria" A Critical Review.J. of Life Sciences and medicine research, Volume.,LSMR-211.

Santamaria J.M., M.M. Ludlow and S. Fukai. (1999)" Contribution of osmatic adjustment to grain yield in Sorghum bicolor (L) Moench under water-limited conditions". I. water stress before anthesis.

Sayed Akhtar, M., Zaki, A. and Siddiqui, A. (2008)" Biocontrol of a root-rot disease complex of chick pea by glumes intraradices, *Rhizobium*, sp and *Pseudomonas striate*". Crop protect. 27:410-417.

Schaper, H., and chacko. E.K. (1991)" Relation between extractable chlorophyll and portable chlorophyll meter readings in leaves of eight tropical and subtropical fruit-tree species". Journal of plant physiology, 138, 674-677.

Shahin,F.,Chakmaji, Rand Kantar,F.,(2004)"Sugar beet and barley yields in relation to inoculation with N₂-fixing and phosphate solubilizing bacteria". Plant . soil. 265:123-129.

Sharif, A.E.M. S.E.EL-Kalla, A.M. Salama and E.I. Mostafa. (2010)" Influence of organic and inorganic fertilization the productivity of some soybean cultivars". Cro and enviornment, 1(1):6-12.

Smith, S.E., D.J.D. Nicholas and F.A. Smith.(1994)" Effect of early *mycorrhizal* infection on nodulation fixation in *Trifolium subterraneus*". Aust. J. Plant physiology. 6: 305-316.

Soderlund,R.,Roswall,T. (1982)"the nitrogen cycle. In:the hand book of enviornmental chemistry, the natural enviornmental and the biogeochemical cycles". Vo1-v1b,.Ed., Hutzinger,J.,Springer-verlag, Berlin,Germany, pp;60-80.

Stacey,G., Burris,R.H. & Evans, H.J. (1992). Biological nitrogen fixation, chapman and Hall,New York.

Suarez, R., Wong, A., Ramiz, M., Barraza, A., Carmen orozco, M., Cevallos, M., Lara, M., Hernandez, G. and Lturriaga, G.,(2008)" Improvement of drought tolerance and grain yield in common bean by over exypressing trehalose-6- phosphate synthase in rhizobia, Molecular plant-microbe intractions". 21(7) :958-966.

Swedrzyńska, D. and Sawicka. A., (2000)" Effect of inoculation with *Azospirillum brasilense* on development and yielding of maize(*Zea mays* ssp *saccharata* L.) under different cultivations", Polish.J.Env. Stud. 9:505-509.

Sayeed Akhtar, M., Zaki, A. and Siddiqui, A. 2008. Biocontrol of a root-rot disease complex of chick pea by *glomus intraradices*, *Rhizobium*, sp and *Pseudomonas straita*. Crop protect. 27:410-417.

Vandelook F., Bolle N. and Jozef A. 2007. Seed dormancy and germination of the European chaerophyllum temulum(Apiaceae), a member of a trans-atlantic genus. Oxford Journals. Pages: 1-7.

Vishiniac,,W. and M. Santar.(1957)" The Thiobacillus Bacterial".Rew, 21:195-213.

Wandhkar, N.V., A.D. Tambe and A.D. pawar.(2005)" Nutrient uptake by soybean as affected by sowing dates and fertilizer levels". Ann. Plant physiol., 19:61-63.

Wandile, R.M., M.M. Raut, S.V. Washim kar and B.S. Bhaisare.(2005)" Residual effect of lon-term application of NPK and FYM an soil properties of vertical yield protein and oil content of soybean". J. soil crop., 15:155-159.

Wang, Q., chen, J., Stamps, R.H., and Li, Y. (2005)"Correlation of visual Quality Grading and SPAD". Reading of Green-Leaved Foliage plants. Journal of plant Nutrition, 28 (7): 1215-1225.

Wei, G., J.W. Kloepper, and S.Tuzan.(1996)" Induced systemic resistance to cucumber diseases and intreased plant growth by plant growth promoting *rhizobacteria* under field condition phytopathol". 86:221-224.

Wright KJ, Seavers GP Peters NCB and Marshall MA. (1999). Influence of soil moisture on the competitive ability and seed dormancy of *Sinapis arvensis* in spring wheat. Weed Research, 39:309-317.

Yaman,M. & Cinosoy,A.S.(1996). Determination of the most effective *Rhizobium* strain (*Rhizobium japonicum* L.) in soybean. Journal Aegean Agriculture Research Institute,6,84-96.

Zahir, A.Z., Arshad, M. and Frankeberger(jr.), W.F.(2004)"Plant growth prpmoting *rhizobacteria*: Applications and perspectives in agriculture". Advances in Agronomy, 81:97-168.

Abstract

This study had been performed to assess the effect of inoculated thiobacillus and rhizobium bacteria and different levels of nitrogen fertilizer on cowpea. To the same, a factorial test in a complete randomized block design with three replications was conducted in Shahrood University in 1392. Studied Factors were: thiobacillus bacteria (consumption and non consumption), rhizobium bacteria (consumption and non consumption) and nitrogen fertilizer in four levels (0-70-140-210 kg per ha), in the weed and non weed presence conditions. Results showed that the triple effect mutual nitrogen fertilizer, inoculated thiobacillus and rhizobium bacteria had significant impact on grain yield, biological yield, grain weight, number of leaves per plant, number of grain per plant, chlorophyll A, chlorophyll B, carotenoid and RWC in weed conditions and grain yield, biological yield, number of pods per plant, grain weight, number of leaves per plant, number of grain per plant, chlorophyll A, carotenoid and RWC in non weed conditions. The most of grain yield in weed conditions attendance use nitrogen fertilizer (210kg per ha) and inoculated percent increase compared to the witness plant. The least of grain yield in weed conditions was attendance non use nitrogen fertilizer and non inoculated thiobacillus and rhizobium bacteria amount; 190/642 kg per ha. The most of grain yield in non weed conditions attendance use nitrogen fertilizer (210kg per ha) and inoculated thiobacillus and rhizobium bacteria amount; 500 kg per ha and 24/89 percent increase compared to the witness. The least of grain yield in non weed conditions was Attendance non use nitrogen fertilizer and non inoculated thiobacillus and rhizobium bacteria amount of the 160/558 kg per ha.

The most of biological yield in weed conditions attendance use nitrogen

fertilizer (210kg per ha) and 1789/344 kg per ha and 63 percent increase compared to the witness. The least of grain yield in weed conditions was Attendance non use nitrogen fertilizer and non inoculated thiobacillus and rhizobium bacteria amount of the 780/634 kg per ha. The most of biological yield in non weed conditions attendance use nitrogen fertilizer (210kg per ha) and inoculated thiobacillus and rhizobium bacteria amount 1230/625 kg per ha and 22/5 percent increase compared witness. The least of grain yield in non weed conditions was attendance non use nitrogen fertilizer and non inoculated thiobacillus and rhizobium bacteria amount 750/85 kg per ha.

Key words: Cow pea, Thiobacillus, Rhizobium, Nitrogen Fertilizer, Weed. inoculated thiobacillus and rhizobium bacteria



University of Shahrood

Faculty of agriculture

The study of integrated crop management (ICM) of phaseoli and weeds at different levels of nitrogen and inoculation with rhizobium (*Rhizobium phaseoli*) and thiobacillus

Melika Normohammadi

Supervisor:

Dr. Hamid Abbasdokht

Dr. Hamireza Asghari

Adviser:

Dr. Hasan Makarian

Dr. Ahmad Gholami

September 2014